

9 770353 734051

INTERVJU

Petra Štrancar odkrito o raku

str. 26-27

NAŠA TEMA

Je rejništvo varno zavetje otroka? str. 12-13

ŠPORT

Ukrajinci »odžagali« Pevnika str. 17

Št. 40 / Leto 71 / Celje, 6. oktober 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Turizem potrebuje ideje in pogum

Tako so vsaj prepričani nekateri naši župani, ki so prestopili ustaljene okvire in turistični utrip prestavili na višje obrate. Fontana piva je (zaenkrat) pustila brez besed tudi največje dvomljivce, v Podčetrtku so v turistični ponudbi že tako ali tako korak pred vsemi ostalimi. Turisti očitno pridejo. Lov na turistični presežek prihodnje sezone je torej odprt! str. 33, 37

Foto: SHERPA

AKTUALNO

Bo »trasiranje« hitre ceste v Laškem burno? str. 2

Prenos posmrtnih ostankov iz Hude Jame str. 3

GOSPODARSTVO

Nova menjava na vrhu Polzele str. 4

Je Gorenje pred prevzemom? str. 5

CELJE

Pomisleki ob novem krožišču str. 7

KULTURA

Visoki priznanji ljubiteljskima gledališčnikoma str. 10

Kogoj se je vrnil v Žalec str. 11

KRONIKA

Alkohol, tihi ubijalec str. 14-15

NAGRADNI NATEČAJ

Objavljamo zmagovalne zaseditve str. 42

1. slovenska športna prehrana
www.athlete.si

UVODNIK

Rožnati oktober

»Zdravniku in ginekologu se je zdelo, da je v dojki zatrdlina, in sta me poslala v Celje v ambulanto za boleznijo dojke, kjer so zdravniki rekli, da ni nič. Spet sem šla na ultrazvok in našli so zatrdlino na levi dojki. Zgolj golo naključje, da sem šla tja. Ker se je meni in dvema zdravnikoma zdelo, da imam nekaj na desni, našli so pa na levi dojki. A na srečo naredijo pregled obeh,« pripoveduje gospa Petra v našem tokratnem intervjuju, kako se je srečala z rakom dojke. Njena zgodba je podobna zgodbi številnih žensk, ki so prebolele to zahrbtno bolezen, zaradi posledic katere pri nas umre več kot ženska na dan. Na leto jih v Sloveniji zaradi raka dojke umre približno štiristo. Ta bolezen pa ni zgolj ženska. Vsako leto to vrsto raka odkrijejo tudi pri nekaj moških.

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

»Januarja so odstranili tumor, ki je bil velik dvanaest milimetrov, medtem ko je še decembra meril le pet milimetrov,« hitro rast tega smrtonosnega tumorja opiše gospa Petra, ki jo je za tem čakalo še dolgotrajno zdravljenje. To je s seboj prineslo številne neprijetnosti in strahove. »Ko je sin nekoč videl, da so me z rešilcem odpeljali, si je brisal solze. Otrokom nisem rekla, da imam raka. Nisem mogla govoriti o bolezni prav na začetku in razlagati, da bo vse v redu, če še sama nisem verjela v to.«

Rak je danes v Sloveniji prvi vzrok smrti. In je bolezen, ki postavi stvari na glavo, a včasih tudi na pravo mesto. »Še več želim biti z otrokoma,« iskreno pove naša sogovornica, ki jo je bolezen pripravila do tega, da skuša na prvo

mesto postaviti sebe, svoje zdravje, svoje najbližje. Svoj sistem vrednot je na novo ovrednotila. A občutek varnosti je zamajan za vselej: »So trenutki, ko pomislim na najhujše. Vsake zimske

Ne odnehajte, četudi vas prehitro odslovijo.

počitnice gremo na Kanarske otoke in tudi letos sem kljub vsemu želela iti. Ko sem bila tam, sem ves čas razmišljala, ali sem mogoče zadnjič tam.«

Na načelni ravni lahko ocenimo, da se naša država zaveda pomena zgodnjega odkrivanja raka. Naj omenim zgolj Državni program za obvladovanje raka in program Dora. In društva ter številne posameznike, ki se trudijo vsak po svojih zmožnostih in kanalih ozaveščati ljudi o tej bolezni. Njihova prizadevanja so dragocena in so najbrž že komu rešila življenje. A kar zbode, je nasvet, ki ga lahko preberemo pri skoraj vsakem pričevanju posameznikov, ki so premagali raka: ne odnehajte, četudi vas prehitro odslovijo. Ena od bolnic, ki piše blog vse od postavitve diagnoze, je precej nazorno opisala, da danes ne bi bila več med živimi, če bi se pustila odsloviti s prvim izvidom, ki v lokalni bolnišnici na nekem drugem koncu države glede njenega tumorja ni kazal na nič hudega. Izkoristila je veze in poznanstva, uporabila dobršno mero lastne vztrajnosti in v nekaj dneh je bilo jasno, da gre za raka.

»Življenje je risanje brez radiranja,« je nekoč izjavil avstrijski slikar, pesnik in dramatik Oskar Kokoschka. Rišimo življenje sami in ne dovolimo, da nam ga bodo radirali drugi.

ČETRTEK
16
2

SOBOTA
14
6

PETEK
14
6

NEDELJA
11
6

VIR: ARSO

Misel tedna

Čar življenja je v njegovi minljivosti.

(Emily Dickinson)

Bo »trasiranje« hitre ceste v Laškem burno?

Javne razgrnitve na osrednjem delu tretje razvojne osi v štirih občinah na Celjskem

V torek se je začela javna razgrnitev državnega prostorskega načrta za izgradnjo hitre ceste v osrednjem delu tretje razvojne osi. Na javni razgrnitvi je s celovito presojo vplivov na okolje predstavljena študija tako imenovane variante OPNVR.

Ta je zasnovana kot dvopasovna cesta in v delu celjske regije umeščena na trasi po dolini Savinje do priključka Tremerje, po pokitem vkopu in predoru mimo Laškega in Rimskih Toplic do priključka Zidani Most, kjer se naveže na glavno cesto Hrastnik-Zidani Most, za katero je že bil sprejet državni prostorski načrt.

Javno razgrnitev pripravljata ministrstvo za infrastrukturo in ministrstvo za okolje in prostor, študijo variant pa je izdelal Razvojni center Planiranje. Javna razgrnitev bo trajala do 4. novembra, v občinah na Celjskem, kjer je predvidena umestitev te hitre ceste, pa bodo pripravili tudi javne obravnave.

Dvopasovnica na opisani trasi bo v celoti novogradnja, razen odseka od zahodnega priključka na avtocesto v Celju pri Lopati do priključka Levec in od Ljubečne do Bežigrajske ceste.

Buren odziv iz Laškega

Civilna iniciativa krajanov Laškega (CIKL) je ob začetku javne razgrnitve trase hitre ceste v osrednjem delu tretje razvojne osi opozorila, da je novi, optimizirani predlog inačice hitre ceste na območju Občine Laško še vedno zasnovan po isti trasi, kot je bil v predlogu iz študije variant leta 2008. Ta predlog izpred osmih let je civilna iniciativa kategorično zavrnila.

»Nerazumljiva je odločitev avtorja študije, da vztraja pri poteku trase iz severnega dela preko priključka v Šentrupertu na obstoječo, že sedaj preobremenjeno avtocesto A1, do priključka Lopata v dolžini

13,5 km ter potem po novogradnji v dolžini 26,5 km do Radeč (skupna razdalja 40 km). Z avtocestnim križem bi lahko povezal zasavski gospodarski bazen s potekom trase od Šentruperta do Radeč v razdalji 26,8 km,« so v izjavi za javnost zapisali v civilni iniciativi.

V civilni iniciativi, ki ji predseduje Franc Vindišar, so prepričani da je turizem dolgoročno usmeritev občine Laško in da je na tem treba graditi prihodnost. Menijo, da je oddaljenost 14 km od avtocestnega priključka v tem primeru privilegij in ne slabost.

»Nikakor ne bomo privabili novih gostov s pogledom na štiripasovni viadukt in uničeno Strmco s priključkom. Za turiste so bolj pomembni okolje brez hrupa, škodljivih emisij in neokrnjena narava kot avtocesta do vrat turističnih stavb v Rimskih Toplicah in Laškem,« so prepričani v civilni iniciativi.

Opozorili so še, da bo v neprevetreni dolini Savinje s temperaturno inverzijo kar 95 dni v letu zrak zelo onesnažen z zdravju škodljivimi monoksidi, toplogrednimi plini in težkimi kovinami, ki

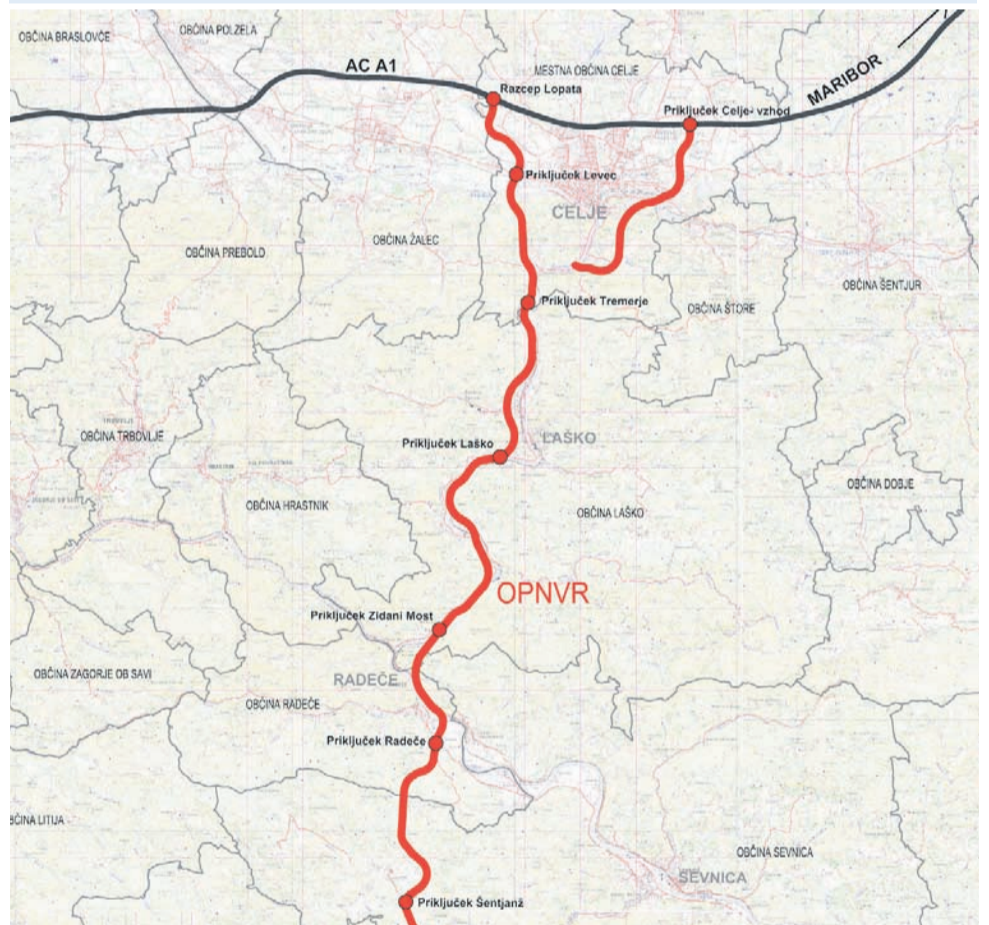
se ne dvigujejo v višje plasti ozračja, ampak se kopičijo pri tleh. Posledično se bodo drastično povečala obolenja dihal, srca in ožilja pri odraslih in otrocih, kar potrjuje študija univerze v Essnu, so še prepričani. »Ne bomo dovolili gradnje skozi naša pljuča in na račun našega zdravja za ceno kvazi razvoja in koristi drugih. Civilna iniciativa ne nasprotuje tretji razvojni osi, ne bomo pa dovolili njene umestitve skozi občino Laško.«

ROBERT GORJANC
Infografika: RC
Planiranje Celje

Seznam javnih obravnav v občinah na Celjskem:

11. oktober ob 15.00 Občina Žalec - ekomuzej hmeljarstva in pivovarstva, ob 18.00 Mestna občina Celje - Narodni dom

12. oktober ob 15.00 Občina Radeče - sejna soba občine, ob 18.00 Občina Laško - Kulturni center Laško

Skica bodoče trase hitre ceste v osrednjem delu tretje razvojne osi, za katero je predvideno sprejetje državnega prostorskega načrta.

Med nagrajenci šola v Bistrici

V torek zvečer, na predvečer svetovnega dneva učiteljev, so v Ljubljani podelili letošnje nagrade Republike Slovenije na področju šolstva. Letošnja podelitev je bila že petdeseta, nagrajenske in nagrajenci pa so se pridružili več kot 230 posameznikom in posameznikom, ki so prejeli nagrado od leta 1994, ko jo podeljujejo s tem imenom (prej Žagarjeva nagrada).

Med enajstimi nagrajenci je letos tudi OŠ Bistrica ob Sotli za izjemne dosežke na področju osnovnega šolstva. Gre za manjšo podeželsko šolo, ki jo letos obiskuje 140 otrok, v skupnem zavodu je tudi vrtec. Šola je tako eno od središč krajevnega dogajanja. Vedno je bila izbrana v prvem krogu izvajanja pomembnih šolskih projektov in izstopa iz slovenskega povprečja, pravi ravnatelj Bogomir Marčinkovič. Šola se trudi za kakovosten pouk, ob tem pa so učitelji vključeni še v vrsto projektov. Nagrade so prejeli še: Helena Fojkar Zupančič, mag. Breda Forjanič, Javni zavod Park Škocjanske jame, dr. Slavko Gaber, dr. Rajko Šugman, dr. Sonja Pečjak, mag. Črtomir Frelj, dr. Darjo Felda, Olga Rupnik Krže in Marko Strle.

Odbor za podeljevanje nagrad RS na področju šolstva podeljuje nagrade na 11 področjih, in sicer za življenjsko delo in izjemne dosežke. Na osnovi razpisa je odbor letos prejel 19 predlogov za nagrade, ki so bili s sedmih področij, med njimi je bilo 12 predlogov za nagrade za življenjsko delo in sedem predlogov za nagrade za izjemne dosežke.

Začetek študijskega leta

V ponedeljek se je začelo novo študijsko leto, vendar vsi novepečeni študenti tistega dne še niso sedli v klopi visokošolskih zavodov, saj so ponekod do včeraj še sprejemali vloge v okviru tretjega prijavnega roka.

Kot pravi Katja Esih, direktorica Regijskega študijskega središča v Celju, bo letos v Savinjski regiji študiralo malo manj študentov kot lani, ko jih je bilo 2.160 v vseh študijskih programih prve, druge in tretje stopnje. Generacija mladih se zadnja leta manjša, zmanjšuje se tudi število mest za izredni študij v nekaterih programih, zlasti na področju poslovnih ved. Ponudba študijskih programov v regiji je po besedah Esihove ostala enaka kot v preteklih letih, novost je le program paliativne oskrbe na Višji zdravstveni šoli Celje.

Pripravo pravnih podlag in dokumentov, ki so omogočili začetek dokončne ureditve vojnega grobišča v Barbarinem rovu v Hudi Jami ter zagotovili primeren, dostojen in spoštljiv pokop žrtev, je vodilo ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (ponedeljkove žalne slovesnosti se je udeležila tudi ministrica dr. Anja Kopač Mrak), pri čemer so sodelovali strokovnjaki različnih področij, vladna komisija za reševanje vprašanj prikritih grobišč, lokalne skupnosti in druge organizacije. V postopkih je aktivno sodeloval urad predsednika države, s komisijo pa se je večkrat srečal tudi predsednik Pahor.

Po žalni slovesnosti so prvo krsto s posmrtnimi ostanki iz Hude Jame odpeljali na mariborsko pokopališče Dobrava.

Dejanje za preteklost, da živi prihodnost

Prenos prvih posmrtnih ostankov iz Hude Jame kot simbol in ključen korak na poti sprave

»Zahvaljujem se vsem, ki ste pripomogli, da se končno rešujejo ta boleča in nadvse pomembna vprašanja našega odnosa do žrtev medvojnih in povojnih pobojev,« je na žalni slovesnosti na začetku prenosa prvih posmrtnih ostankov iz Hude Jame povedal celjski škof dr. Stanislav Lipovšek.

Kot je še dodal celjski škof, pri tem dejanju ne gre le za organizacijska vprašanja dostojnega pokopa žrtev, ampak za resnično spravo z našo preteklostjo, saj brez nje ni mogoče graditi varne in srečne sedanosti in prihodnosti. »Sprava je mogoča le tedaj, če smo pripravljeni

odpuščati, priznati resnico. Pa če je še tako boleča, težka in obremenjujoča. Samo resnica osvobaja,« je še podaril škof.

Pahor: dramatičen izziv za narod

Predsednik države Borut Pahor, ki je eden najaktivnejših pobudnikov pravnega procesa, je po slovesnosti povedal, da je bilo to simbolno dejanje v Hudi Jami treba storiti zaradi preteklosti, da z njim v bistvu gradimo boljše prihodnost. »Da smo začeli reševati enega najbolj dramatičnih zgodovinskih izzivov – spravo razklane Slovenije iz sredine prej-

šnjega stoletja – utegne za prihodnost našega naroda pomeniti več, kot si v tem trenutku predstavljamo,« je v Hudi Jami povedal predsednik.

Pri tem je opozoril, da delo še ni končano in da bo treba še veliko pogovorov, zaupanja in vere v dosego končnega cilja: »Da bo mogoče enkrat reči, da so vsi naši mrtvi pokopani, da uživajo mir in da se lahko naši otroci in vnuki posvetijo novim izzivom.« Prvi posmrtni ostanki iz kostnice v Barbarinem rovu bodo 27. oktobra v drugem delu simboličnega krščanskega pogreba pokopani v Spominskem parku Dobrava pri Mariboru.

Po analizi DNK-vzorcev pokop v družinskih grobovih?

Izkop in iznos posmrtnih ostankov iz jaška I. na območju vojnega grobišča Barbarin rov v Hudi Jami sta se začela pred nekaj tedni. Predsednik Borut Pahor in ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore sta se na srečanju v začetku septembra letos sicer strinjala, da je treba spoštovati morebitna pričakovanja svojcev glede identifikacije DNK in pokopa posmrtnih ostankov v družinskih grobovih. Zato sta podprla odločitev, da z namenom kasnejše DNK-analize pristojni državni

OB ROBU

Minute, dolge kot desetletja

Preden sva se s fotoreporterjem iz Celja odpravila proti Laškemu, sem mu zamrmral: »Ne vem, če je ponedeljek ravno pravi dan za ta dogodek, pa še vreme je takšno turobno, z zoprim jesenskim dežjem.« Edo se je odzval: »Saj to sodi zraven k dogodku, ki ga bova spremljala.«

Ko sva se pripeljala do Hude Jame, od koder naju je na prizorišče žalne slovesnosti popeljal kombi, je zoprni jesenski dež čudežno ponehal, megla se je dvignila, na trenutke so oblačno nebo celo prebijali šibki sončni žarki. Pred kapelico je bila postavljena krsta, pred Barbarinim rovom je bilo čutiti naelektreno ozračje pričakovanja. Kljub pomenkovanjem udeležencev slovesnosti tišina, ki je rezala. Na obrazih ljudi, ki so se prišli poklonit spominu svojih tragično preminulih svojcev, so odsevali žalost, tesnoba, nemir. »Naj se že začne, naj že pride predsednik države, naj popusti ta napetost čakanja, naj že celjski škof Stanislav Lipovšek končno začne verski obred.«

Kot so dolgo minevale minute do začetka simbolnega dejanja, ki je prvimi žrtvam iz Hude Jame odprlo pot do dostojnega pogreba in večnega miru, so dolgo, predolgo minevala leta in desetletja, da se je pomembno, morda prelomno dejanje sprave na minuli oblačni ponedeljek vendarle zgodilo.

Da bi razklani slovenski narod, do svojega bistva načet zaradi mračnih medvojnih in povojnih travm, razcepljen zaradi ideološke gorečnosti in zaslepljenosti z leve in desne, vendarle sprevidel, da brez še tako krutega soočenja s preteklostjo nima prihodnosti, je potreben pogum. Težko se je pomiriti z zablodami preteklosti, sprevideti in priznati napake, zločine v imenu političnega prepričanja in maščevanja, gorje, ki je bilo povzročeno nedolžnim.

Tudi slovenska politika je morala zbrati pogum in dozoreti v spoznanju, da svojega političnega preživetja in prestiža ne more več hraniti z delitvami naroda na travmah preteklosti.

Kot je v Hudi Jami povedal predsednik države Borut Pahor, eden od najaktivnejših pobudnikov pravnega procesa, delo še ni končano. Je pa proces osvobajanja od travm preteklosti, iskanja resnice, sprave, krepitve zaupanja in upanja v Hudi Jami dobil sunek vetra v jadra, ki ga ne gre zapraviti. Časi so težki, negotovi, nepredvidljivi, zaradi preteklosti še naprej razklana Slovenija jim bo težko kos.

organi ob iznosu posmrtnih ostankov urejajo odvzem in hrambo vzorcev ter skrbijo za njihovo sledljivost.

Sicer pa v Katoliški cerkvi in nekaterih civilnih vladnih ustanovah niso zadovoljni z obstoječim načrtom pokopa žrtev in urejanja grobišč, na

kar je na nedeljski spominski slovesnosti v svoji pridigi opozoril celjski škof. Znano je, da se nekateri zavzemajo, da bi skupno kostnico žrtev povojnih pobojev uredili v Spominskem parku Teharje.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

ROBERT GORJANC

ANKETA

Naj pride na dan tudi resnica

Pretresljivih osebnih zgodb in stisk zaradi tragičnega dogajanja, ki ga skrivajo globine Hude Jame, je bilo v ponedeljek toliko, kolikor je bilo svojcev, ki so se prišli poklonit spominu na žrtve povojnih pobojev. Pogovarjali smo se s tremi udeleženci, katerih zgodbe imajo žalosten skupni imenovalec: Huda Jama je zanje domneven kraj smrti njihovih svojcev, saj jim resnice še ni uspelo izvedeti.

Francka Žakl, Brezovica pri Ljubljani:

Prišla sem se poklonit spominu na očeta. Ker sem bila še tako majhna, ga nisem poznala. Dokler je bila še mama živa, se ni veliko govorilo o tem, vse je bilo tiho. Na spominske slovesnosti v Hudo Jamo, na Teharje in v Kočevski Rog vedno pridem. Ob tem dogodku pravzaprav ne vem, kaj naj si mislim: ker

če je oče bil na Teharjah, zdaj pa bo šel v Maribor ... ne vem. Tako so se zmenili, kaj je bilo drugega mogoče, pa ne vemo. Tudi ne vem, če bo to simbolično dejanje prispevalo k spravi, verjetno ne kaj veliko, ker so ljudje preveč sovražni drug do drugega. Sama sicer ne gojim sovraštva do nikogar.

Franc Močnik, Ljubljana:

Po vsej verjetnosti je v Hudi Jami moj brat, a če je res, se še

Zlata Jurišić, Zagreb:

Za moje tri strice, ki so bili stari od 18 do 27 let, ne vem, kje so končali, zato obiskujemo več mest in tako sem se prišla poklonit njihovemu spominu v Hudo Jamo. Pravzaprav se poklonim vsem, ki so umrli na tako tragičen način. Žalostno je, da nikoli ne bomo izvedeli, kaj se je res dogajalo. Moj ded je vklesal ime na svojih treh sinov na ploščo tam, kjer so rojeni, da je imel

vsaj neko sled, obeležje. Vse je še zelo zaprto, v arhivih ne moremo do dokumentov, da bi izvedeli podrobnosti. Vsa grobišča bi morali odkriti, narediti DNK-analizo, kjer je to mogoče. To se res ne sme več ponoviti, to mora biti opozorilo za prihodnje rodove, vendar svet je danes v kaosu.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA, RG

Zaradi odhoda Klemenčiča so zaskrbljeni tako v polzelski občini kot v sindikatu. Foto: arhiv NT (SHERPA)

Nova menjava na vrhu Polzele

Klemenčič odhaja iz osebnih razlogov – Metka Hrovat šesta predsednica uprave Polzele v zadnjem letu in pol

Predsednik uprave Polzele Marko Klemenčič je v petek po približno letu vodenja tovarne nogavic nadzornemu svetu naznanil svoj odstop. Na čelu družbe ga je zamenjala nekdanja nadzornica in članica uprave Metka Hrovat, ki naj bi nadaljevala začrtano delo. A nepričakovan odhod Klemenčiča, ki je uspel povezati zaposlene, lokalno in državni politiko ter je vsem vlil upanje o ponovnem prodoru na vrh, odpira številna vprašanja. Zaradi njegovega odhoda so zaskrbljeni tako v polzelski občini kot v sindikatu.

»Odhajam iz povsem osebnih razlogov,« je bil verjetno najpogostejše izrečen stavek Marka Klemenčiča, nekdanjega predsednika uprave Polzele, ki je vodenje družbe po zelo turbulentnem obdobju prevzel septembra lani. Ljudje so ga vzljubili. Zaupal mu je vrh državne politike,

v lokalno skupnost je vnesel upanje. Zato ni čudno, da so se delavci od njega poslovili z besedami: »Najbolj veseli bi bili, če bi prišli nazaj.« A to se ne bo zgodilo. Klemenčič pravi, da je v tem letu za družbo storil veliko, potegnil jo je z roba propada in ji s pomočjo državnega milijon in pol evrov

vrednega vložka zagotovil vsaj nekoliko bolj mirno poslovanje. »Sem predvsem krizni menedžer in to je bil tudi zame največji izziv. Za Polzele je zdaj najpomembnejše, da jo vodi nekdo, ki se bo res aktivno ukvarjal s prodajo,« je po sestanku z zaposlenimi povedal Klemenčič. Izpostavil je, da menjava na vodilnem položaju ne bo bistveno vplivala na nadaljnje poslovanje, saj sta z Metko Hrovat, nekdanjo nadzornico in članico uprave, že od januarja skupaj pisala strategijo razvoja družbe. Čeprav tako pogoste menjave na čelu družbe ponavadi kažejo

na pomanjkanje strategije in se predvsem tuji partnerji nanje ne odzivajo ravno pozitivno, je Klemenčič prepričan, da njegov odhod ne bo vplival na nadaljnje sodelovanje s tujino. »Vse tuje partnerje in kupce sva z novo predsednico že skupaj obiskala,« je še pojasnil.

Polzela je v dobri kondiciji

Klemenčič je še povedal, da podjetje zapušča v dobri kondiciji in da bo že do konca leta jasno, da je Polzela sposobna vzdržno poslovati. Zaposlenim je dejal, da je pot, ki so jo začrtali, prava, in jim zatrdil, da se nimajo česa bati. Kot najpomembnejše je izpostavil vzpostavljeno vestransko zaupanje. »Dokazali smo, da je možno rešiti vsaj zadnjo lastovko slovenske tekstilne industrije.« Ob tem ne želi razkriti, kaj bo počel v prihodnje, pravi pa, da bo podjetju še pomagal. Po njegovih besedah se poslovanje povečuje. Izziv za prihodnje obdobje ostajajo predvsem tuji kupci.

Te bo v slovensko kakovost odslej prepričevala Metka Hrovat, ki v podjetju ni nova. Prav dejstvo, da bo podjetje še naprej vodil nekdo, ki je sodeloval pri dosednji prenovi, pomirja zaposlene in sindikate. Hrovatova je po prvem srečanju s sodelavci, odslej v novi vlogi dejala, da je prvi del finančne sanacije pod streho, zdaj je na vrsti poslovna, ki ponavadi traja več let. Obe so dobri, a kot je povedala, v poslovnem svetu zagotovil za uspeh ni. Na vprašanje o morebitnem strateškem vlagatelju je odgovorila: »Najprej se moramo kondicijsko pripraviti na to, da bomo primerni, da bomo lahko nekoga zasubili. Ni naša prva naloga, da najdemo tujega kupca, temveč je naša naloga, da udejanimo začrtano strategijo. Šele potem bomo lahko primerna nevesta za tuje kupce. Naša

Metka Hrovat napoveduje, da bo nadaljevala delo, ki sta ga v tem letu tlakovala skupaj s Klemenčičem.

prva naloga je trg in šele nato priprava na prodajo.«

V občini razočarani

Zaradi odstopa Klemenčiča je bil zelo razočaran polzelski župan Jože Kužnik. Ta je večkrat poudaril, da zaupa upravi, ki jo vodi Klemenčič. Bil je tudi eden najglasnejših kritikov ob poletni dokapitalizaciji. Predvsem ga je zmotilo, da je edini lastnik država. Čeprav Kužnik, kot pravi, podpira odločitev Klemenčiča, v isti sapi dodaja, da se ne more znebiti občutka, da gre za politično igro. Podobno kot vsi zaposleni tudi župan upa na najboljše, saj Polzela kljub vsem težavam, s katerimi se sooča v zadnjih letih, še vedno zaposluje največ ljudi v občini. Trenutno jih v tovarni nogavic kruh služi približno 230. Za zdaj novih odpuščenj ni napoveduje, a dejstvo je, kar je pred časom že večkrat poudaril tudi Klemenčič, da je optimalno število zaposlenih približno dvesto.

LEA KOMERIČKI

Marko Klemenčič je polzelo vodil malo manj kot trinajst mesecev. Zaposleni so ga imeli radi. Po hitrih menjavah – v pol leta se je na vodilnem položaju zamenjalo pet imen – je bil prvi, ki je ljudem vlil upanje, da je podjetje mogoče rešiti.

Modiana ima novega lastnika

S prvim oktobrom je Modiana, ki ima v naši regiji več poslovalnic, prešla pod okrilje novega lastnika, podjetja Montecristo SL.

Novi lastnik prevzema vse zaposlene v Modiani, pogodba z Mercatorjem pa vključuje tudi prevzem dejavnosti na vseh lokacijah in nakup osnovnih sredstev. Med poslovnimi prednostnimi nalogami novega lastnika je v ospredju predvsem posodobitev poslovanja, predvideni pa so tudi delna prenova in dopolnitev blagovnih znamk ter razvoj lastnih blagovnih znamk, cenovno prilagojenih potrebam sodobnega kupca, še navajajo v Mercatorju.

V Montecristo SL sta moči združila Montecristo Holding v lasti hongkonške družbe Emkay Investments in podjetnik Goran Kristan. Slednji je ob razkritju prodaje sredi julija dejal, da so načrti novega lastnika ambiciozni, razvojno usmerjeni in odpirajo nove možnosti na področju trgovanja s tekstilnimi izdelki. Kristan verjame, da ima Modiana velik potencial na obstoječih lokacijah, še večjega pa zaradi širitve v strateška trgovska središča v regiji.

LK

Spet brez uspeha

Nova dražba nepremičnin propadlega vranskega podjetja Kiv je bila spet neuspešna. Na objavo za oddajo ponudb, ki jo je objavil stečajni upravitelj Matjaž Nanut, se ni javil nihče.

Matjaž Nanut je želel v celoti prodati dvorišče, veliko približno 450 kvadratnih metrov, in manjši poslovni objekt v velikosti 300 kvadratnih metrov, izklicna cena je znašala 306.500 evrov. Predkupno pravico za nepremičnine ima sicer Občina Vransko, ki na dražbi ni sodelovala. Bo pa, kot je povedal župan Franc Sušnik, vztrajala pri izločitvenem zahtevku. Sicer sta nepremičnini, ki sta bili predmet tokratne dražbe, v posesti Energetike Vransko, ki je prav tako v stečaju.

Stečajnemu postopku Kiva, ki se vleče kot jara kača, tako še vedno ni videti konca, a tudi napredka ne. In tako bo najbrž ostalo še nekaj časa. Nesoglasja in različni pogledi na lastništvo in lastnino vseh vpletenih so namreč povsem različni.

Gre za neustrezno rabo prostora?

Pred časom je župan Vranskega Franc Sušnik zaradi pritožb ljudi, da se na območju nekdanjega Kiva dogaja marsikaj, česar zazidalni načrt ne predvideva, posredoval pri okoljskem inšpektorju. Prostore je v najem od Družbe za upravljanje terjatev bank (DUTB) vzelo podjetje Global Avto, ki ima sedež v Izlakah.

LK

PREKLOPITE
na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Nevarni plinski štedilniki

Podjetje BSH Hišni aparati Nazarje prosi vse lastnike prostostojećih plinskih štedilnikov Bosch, proizvedenih med januarjem 2009 in oktobrom 2011, da jih preverijo. Pri teh štedilnikih so namreč lahko poškodovani plinski priključni pritrdilni elementi, zaradi česar lahko v zelo redkih primerih začne puščati plin ali nastane nevarnost eksplozije.

Vsem lastnikom naprav s to napako v podjetju ponujajo brezplačno zamenjavo priključnih pritrdilnih elementov, ki jo bo na domu lastnika opravil usposobljeni servisni tehnik. Če želijo lastniki gospodinjskega aparata

s to napako preprečiti morebitno nevarnost, naj takoj izklopijo dovod plina do naprave in je ne uporabljajo do zamenjave priključnega pritrdilnega elementa, še opozarjajo v podjetju. V varnostno akcijo je vključenih približno 17 tisoč aparatov, med katerimi je bila večina prodanih na Nizozemskem, v Belgiji in Nemčiji.

Kako preveriti, ali je aparat nevaren?

Da bi preverili, ali je naprava del te varnostne akcije, lahko lastniki vnesejo njene podatke na spletni strani www.gascookingsafety.com ali pokličejo na telefonsko številko 01/5830700, so še sporočili iz podjetja.

LK

Je Gorenje pred prevzemom?

Japonski Panasonic ima trenutno v lasti 11-odstotni delež velenjske družbe – Država prihod tujcev podpira

Japonski Panasonic je konec prejšnjega tedna končal skrbni pregled v Gorenju, ki ga je začel julija. Ali se bodo Japonci odločili za povečanje malo manj kot 11-odstotnega lastniškega deleža v Gorenju, kar bi lahko bila ena največjih tujih naložb v zgodovini Slovenije, za zdaj še ni znano.

Odločitev o morebitnem povečanju lastniškega deleža še ni sprejeta, so sporočili iz Gorenja in dodali, da vodstvo še naprej deluje v najboljšem interesu družbe. Če se bodo v Panasonicu v prihodnjih tednih odločili za prevzem, bo to japonsko podjetje, ki je tretji največji lastnik Gorenja, moralo objaviti prevzemno ponudbo, o kateri bodo odločali ostali delničarji. Največja lastnica Gorenja je država, ki ima v lasti več kot 16 odstotkov delnic. Te niso naprodaj, saj so opredeljene kot strateška naložba. Z državnim deležem upravlja Kapitalska družba, kjer pravijo, da že pred tremi leti niso nasprotovali vstopu Panasonicu med lastnike in tudi zdaj ne nasprotujejo nadaljnjemu strateškemu povezovanju Gorenja. Delnice bodo tako prodajali ostali delničarji. Drugi največji lastnik je med-

Morebiten prevzem Gorenja bi bil ena največjih tujih naložb v zgodovini Slovenije. Predsednik uprave Gorenja Franjo Bobinac je prepričan, da je dogovor s Panasonicom za razvoj velenjske družbe dober.

narodna finančna korporacija IFC, največji konkurent pa nizozemska družba Philipa Sluiterja, ki je v začetku septembra še povečala lastniški delež, in sicer na pet odstotkov.

Dogovor zavrit v tancico skrivnosti

Dogovor med Gorenjevo upravo in japonskim koncer-

nom o izvedbi skrbnega pregleda je sicer v zadnjih tednih močno odmeval v javnosti. Informacija o tem je Gorenje objavilo 25. julija, a se je kasneje izkazalo, da je uprava objavo odložila in da je bil dogovor sklenjen že skoraj dva tedna prej. Takrat sta se Gorenje in Panasonic tudi dogovorila o strateških usmeritvah glede

prihodnje vloge Gorenja v okviru japonske skupine, če bi Panasonic na podlagi skrbnega pregleda pozneje v Gorenju pridobil kontrolni delež.

Se je kdo okoristil?

Kmalu po objavi skrbnega pregleda je v javnosti ponovno završalo. Predsednik uprave Gorenja Franjo Bobinac je

namreč pet dni pred objavo o tem obvestil premierja Mira Cerarja. Številni se tako še vedno sprašujejo, kdo vse je za to informacijo še vedel in ali se je s tem morda kdo okoristil. V dneh in tednih pred objavo informacije o skrbnem pregledu je namreč Gorenjeva delnica občutno pridobila vrednost. Uhanje notranjih informacij iz Gorenja je pod drobnogled vzel tudi Nacionalni preiskovalni urad (NPU), potem ko naj bi ovadbo proti Gorenju in Bobincu vložila Agencija za trg vrednostnih papirjev (ATVP).

Preiskave v velenjskem podjetju še vedno ne komentirajo, saj so, kot so zapisali, o tem, da naj bi NPU in ATVP vodila preiskavo v zvezi z uhajanjem informacij, izvedeli iz medijev in z njeno vsebino niso seznanjeni. »Prav tako nismo seznanjeni s postopki, ki naj bi jih vodila ATVP. Ni nam znano, da bi bil v domnevnih postopkih zaslišan katerikoli od sodelavcev Gorenja,« še odgovarjajo.

Doma težave, čez mejo nagrade

Blagovna znamka Gorenje se v Avstriji uvršča med pet najbolj prepoznavnih blagovnih znamk gospodinjskih aparatov

in med pet največjih po tržnih deležih. Gorenje Austria je bilo ustanovljeno pred 41 leti, danes pa velja za pomembnega ponudnika celotnega nabora velikih gospodinjskih naprav. Dolgoletna tradicija in dobri odnosi s kupci na vseh ravneh poslovanja so Gorenju Austria skupaj s tehnološkimi inovacijami v zadnjih letih omogočili nov preboj in rast v vseh distribucijskih kanalih, kar potrjuje tudi nagrada za najboljšega dobavitelja.

Euronics Austria, ki je del druge največje evropske nabavne skupine Euronics, je Gorenje nagradil zaradi dobrih izdelkov in storitev, odličnih poslovnih odnosov, hitrega reševanja težav, udeležbe na sejmi in močne rasti v letošnjem letu. »V Avstriji prodamo približno 120 tisoč naprav letno in pokrivamo vse cenovne razrede ter produktne skupine. Smo torej ponudnik celotnega nabora velikih gospodinjskih aparatov, hkrati pa pokrivamo tudi izdelčne niše in smo edini na trgu z dizajnerskimi aparati,« je ob prejemu nagrade poudarila direktorica Gorenja Austria Sandra Lubej.

LEA KOMERIČKI
Foto: arhiv NT (GrupA)

Kdo bo naskakoval zlati vrh?

Za petega finalista izbora Gazela 2016 se bodo potegovala tri podjetja – Največ zlatih gazel prihaja iz savinjsko-zasavske regije

Šolski center Celje bo danes prizorišče izbora pete regijske gazele, ki se bo 19. oktobra potegovala za naziv zlate gazele. V trojici nominiranih podjetij so podjetje Petre z Vranskega ter velenjski podjetji Mega M in Plastika Skaza.

Pred nominiranci je ponovno velik izziv, saj so gazele te regije do zdaj prejele največ zlatih gazel, v petnajstih letih kar šest. Zadnje v letu 2014, ko je bila za zlato gazelo prepoznana Plastika Skaza. Velenjsko podjetje je med regijskimi nominiranci tudi letos. Podjetje se je zadnja leta preobrazilo v razvojno naravnano in postavlja nove trende v tehnološkem razvoju izdelkov iz ekološke plastike. Je več kot tridesetletni razvojni partner podjetjem z različnih področij, kot so bela tehnika, pohištvena in elektroindustrija ter avtomobilska industrija. Prav delež prihodkov iz avtomobilske industrije naj bi po napovedih izvršne direktorice Laure Rednak kmalu povečali. Podjetje je lani ustvarilo približno 31 milijonov evrov prihodkov in imelo tako med letoma 2010 in 2015 indeks rasti 263, letos pa naj bi prodalo že za 36,4 milijona evrov izdelkov.

Med letošnjimi nominiranci je še eno velenjsko podjetje, in sicer Mega M, ki je specializirano za celovite rešitve na področju telekomunikacij in informatike. Je operater IP- in mobilne telefonije, ponudnik dostopa do interneta in naprednih rešitev računal-

ništva v oblaku. Podjetje, ustanovljeno leta 2002, vodita brata Miran in Matej Meža. Podjetje je lani ustvarilo približno dva milijona evrov prometa od prodaje, med letoma 2010 in 2015 pa je imelo indeks rasti 240. Svoje poslovne enote ima še v Združenih arabskih emiratih, na Hrvaškem, Madžarskem in v Avstriji. Zaposluje samo visoko izobražene kadre, ki jih spodbuja, da se ob dodatnem izobraževanju specializirajo, s čimer želi doseči višjo učinkovitost in kakovost storitev. V razvoj podjetje vložijo približno četrtino prihodkov.

Za vstop v finale se letos poteguje tudi družinsko podjetje Petre, ki se že približno četrto stoletja ukvarja z izposojno šotorov, zadnja leta pa se je osredotočilo še na proizvodnjo skladiščnih hal. Podjetje sodi med 37 odstotkov slovenskih podjetij, ki jih že prevzema druga generacija. Menedžment podjetja sestavljata ustanovitelja Jože in Marija Petre, naloge izvršnega direktorja pa opravlja Rok Aljaž. Po napovedih naj bi bil prenos upravljanja na mlajšo generacijo v celoti končan v letu 2017, po mnenju Marije Petre pa naj bi prinesel dodaten zagon pri rasti podjetja. Podjetje je v letu 2015 ustvarilo 4,86 milijona evrov celotnih prihodkov, kar je približno milijon evrov več kot v letu 2014 oziroma 27-odstotna rast. Delajo tudi v Avstriji, Nemčiji in Italiji.

LK

city center
TEDEN OTROKA

ČETRTEK, 6.10., OD 16. DO 19. URE
– PREIZKUSI PLEZALNO STENO IN SPOZNAJ MARTINO ČUFAR

PETEK, 7.10., OD 16. DO 19. URE
– SKOČI NA MINI PLANICI IN FOTOGRAFIRAJ SE S FRANCIJEM PETKOM

SOBOTA, 8.10., OD 10. DO 12. IN 14. DO 18. URE
– ZABIJAJ NA AKROBATSKI KOŠARKI IN ZABIJ KOŠ NA AKADEMIJI DUNKING DEVILSOV

NEDELJA, 9.10., OD 10. DO 12. URE
– PREMAGAJ SPRETNOSTNI POLIGON IN SI PRISLUŽI NAGRADO!

WWW.CITY-CENTER.SI

HERVIS SPORTS

EUROMARKET CENTER d.o.o., Šmartinska 153g, 1000 Ljubljana

Z grozdjem končno dober zaslužek

Vinogradniki zadovoljni

V vinogradih našega območja je bilo dva konca tedna nadvse živahno, saj je bila trgatava na vrhuncu. Med vinogradniki je letos ponekod veliko veselje in drugod velika žalost. Marsikomu letos ni bilo lahko, saj sta po vinogradih pridelek uničevali pozeba in toča. Po drugi strani se tistim, ki imajo kakovosten pridelek, obeta celo dober zaslužek.

»Tudi letos lahko govorimo o skoraj normalni trgatvi, vendar so razlike izredno velike. Količine bodo nekoliko manjše kot lani,« komentira letošnje trgatve grozdja specialist za vinogradništvo Roman Štabuc iz Kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor. Zavod ima na skrbi tudi naše območje.

Na terenu so sladkorne stopnje visoke. »Tistim, ki so bolj potrpežljivi in znajo počakati

zaradi boljše kakovosti, bo letošnje leto ponudilo izredno dobro kakovost,« dodaja. Kislin je v primerjavi z lani več, kar pomeni, da bo v kletih manj težav in manj dela. Vina naj bi bila bolj strukturalna, bolj sveža in sortno značilna, napoveduje Štabuc. V vinogradih ostaja oktobra še grozdje poznih sort, to je predvsem laškega in renskega rizlinga ter modre frankinje. V zadnjem desetletju se je sicer čas glavne trgatve korenito spremenil, saj je zaradi splošnih vremenskih sprememb večinoma že mesec prej, to je septembra.

In gospodarska plat letošnje trgatve, ki je za velike vinogradnike seveda na prvem mestu? Aprilska pozeba ni uničevala le v naših krajih in naši državi, ampak tudi v njeni okolici. Zaradi manjših količin grozdja se je po splošni

zakonitosti trga njegova cena povišala. Tam, kjer ni bilo pozebe in toče ter je pridelek kakovosten, se lahko odkupnih cen grozdja veselijo. »Obstaja možnost, da lahko pridelovalci veliko zaslužijo. V primerjavi z lani so se cene grozdja povišale za do sto odstotkov,« omenja Štabuc. Za zdravo in nasploh kakovostno grozdje seveda. »Tako lahko rečemo, da je to leto za vinogradnike eno ekonomsko najuspešnejših v zadnjih dvajsetih do tridesetih letih,« dodaja Štabuc.

Poudarja, da to hkrati pomeni spodbudo, da se vinogradništvo vendarle izplača. »Pomembno je, da bodo mladi ljudje ob takšnih cenah spoznali, da je vinogradništvo zanimivo, in bodo vinograde začeli obnavljati,« je še povedal specialist za vinogradništvo. Na ta način bodo lahko vinske gorice, ki dajejo naši pokrajini poseben čar, ostale žive.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT (GrupA)

Letošnja trgatava ni bila povsod enako vesela.

Domačega medu bo primanjkovalo

Čebelarji se spopadajo s težavami

Leto 2016 našim čebelarjem in njihovem medu ni ravno naklonjeno. Številke so zgovorne. V Sloveniji pridelamo na leto povprečno dva tisoč ton medu, vendar naj bi bil letos na voljo – po prvi splošni oceni – za polovico slabši domači pridelek. Natančnega izračuna namreč še ni.

»Na Štajerskem je spomladi medila smreka, pozneje kakšne ugodne paše ni bilo,« je spomnil Jure Justinek, vodja opazovalno-napovedovalne službe medenja v Čebelarjski zvezi Slovenije. Vreme je bilo izrazito nenaklonjeno. Prišlo je do pozebe, nato je spomladi precej deževalo. Na njivah oljne ogrščice se je pojavil sneg in preprečil čebeljo pašo. Tako je bilo na primer na širšem območju Šentjurja. Zaradi pozebe je letos povsem izostala paša na akaciji, ki prispeva približno tretjino medu v Sloveniji. Bolje je bilo na področjih smreke na Koz-

janskem, pod Pohorjem in na njem ter okoli Bohorja in Lisce. Pozneje je bilo slabše točenje v povezavi z lipovim in s kostanjevim medom, ki je v naših krajih precej razširjen.

»Čebelarstvo postaja vedno bolj težavno, ubadamo se z marsičim,« opozarja Justinek. Veliko preglavic čebelarjem povzroča tudi varoja. Letošnje leto je bilo za njen razvoj ugodno, saj je bilo precej vlage in manj vroče. Več dela so imeli čebelarji tudi zaradi pogostih ploh in neviht, saj zaradi njih čebele niso mogle na pašo.

Sicer je slovenski trg pridelku domačih čebelarjev naklonjen. Vse, kar ti pridelajo, tudi prodajo, zato slovenski pridelek za potrebe domačega trga ne zadostuje. Letos bo slovenskega medu zaradi vremenskih razmer še manj, zato ga bomo morali delno uvoziti. Na trgovskih policah se tako pojavlja tuj med, ki največkrat ni takšne kakovosti, kot je lokalno pridelan slovenski. »Tistim,

ki kupujejo pri čebelarjih na domu, svetujemo, naj si slovenski med za svoje potrebe v zimskem času pravočasno zagotovijo,« svetuje Justinek. Poleg vseh nadlog, ki tarejo čebelarje, se pojavljajo celo kraje njihovih panjev in čebeljih družin. Število takšnih krajev se je v zadnjem času povečalo.

Slovenija uživa na področju čebelarstva nasploh velik ugled in ima dolgo tradicijo. Čebelarstva zveza Slovenije tako izvaja projekt razglasitve svetovnega dne čebel, ki naj bi ga razglasila OZN. »Če bomo s pobudo za svetovni del čebel uspeli, v kar verjamem, bomo zagotovo na zemljevidu ena najbolj čebelarjskih držav,« poudarja Justinek. To bo koristilo tako slovenskemu čebelarstvu kot našemu turizmu ter gospodarstvu nasploh. Slovenski čebelarji so se na svetovni zemljevid uvrstili že v času čebelarja Antona Janše, začetnika sodobnega čebelarstva. Pri vsem tem naj bi bil leta 2021 svetovni kongres čebelarjev Apimondia v Sloveniji, in to v Celju. Gre za kandidaturu Čebelarstva Slovenije.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT (GrupA)

Hmeljska letina povprečna

109 hmeljarjev je letos hmelj pridelovalo na 1848 hektarjih, od tega je 143 hektarjev prvoletnih nasadov, 293 hektarjev je premen. Po prvih ocenah je hmelja nekoliko več kot lani, njegova kakovost je dobra.

Letošnje leto so zaznamovale nizke temperature in sneg na začetku rasti, nato je bilo vreme dokaj ugodno za rast in razvoj hmelja. So pa pridelavo motili obilica vetra, toča in neurja. »Prva toča je že maja prizadela hmeljišča na območju Ptuja, junija nade v Podgorju pri Slovenj Gradcu in tudi v Savinjski dolini. Precej škode je naredilo neurje v začetku avgusta, ko je zaradi močnega vetra veliko rastlin popadalo na tla,« je povedala Irena Friškovec, strokovnjakinja za hmeljarstvo v Kmetijsko gozdarskem zavodu Celje. Ogromno škode je hmeljarjem v Spodnji Savinjski dolini prizadejalo neurje konec avgusta.

Hmeljarji so z obiranjem letošnjega pridelka končali, a kot pravi Friškovec, vse količine hmelja še niso stehane in certificirane, zato končnih podatkov o letošnji letini še ni. Glede na vse težave tekom leta pa strokovnjaki letino glede na količino pridelka ocenjujejo kot povprečno. Pridelanega je bilo približno 2.300 ton hmelja, lani 1.700. »Kar zadeva kakovost, je letina dobra,« še ocenjuje Friškovec.

LK

Inkubator v roke Rogaški Slatini

ROGAŠKA SLATINA – Svetniki so odločili, da bo občina odkupila delež Občine Šentjur v Mrežnem podjetniškem inkubatorju Vrelec.

Občina Šentjur je pred časom sprejela sklep o odstopu iz Mrežnega podjetniškega Inkubatorja Vrelec, saj bo svoje zavode priključila JZ Razvojni agenciji Kozjansko in ustanovila Podjetniški inkubator Šentjur. Zaradi skupnih interesov sta se občini za sodelovanje odločili pred šestimi leti, je pojasnila vodja oddelka za splošne in kadrovske zadeve v Občini Rogaška Slatina Petra Gašperšič: »Občina Šentjur je po izteku obdobja, za katerega so bila pridobljena sredstva, sklenila, da bo svoje zavode in organizacije poskušala organizirati na drugačen način.«

Občina Rogaška Slatina ima predkupno pravico za delež Občine Šentjur, to pravico pa bo tudi izkoristila. Če deleža ne bi odkupila in bi Občina Šentjur izstopila iz podjetja, bi to pomenilo dokapitalizacijo obstoječe družbe. Gašperšičeva je pojasnila, da je to glavni razlog za odkup in kasnejše preoblikovanje inkubatorja Vrelec v enoosebno družbo, saj v občini ocenjujejo, da bodo tudi na ta način lahko dosegali dobre rezultate. »Vrednost prodaje je ocenjena na približno 2.300 evrov.

EP

Prvi del proračuna uresničen

ROGAŠKA SLATINA – Občina je izvedla del proračuna, ki si ga je zastavila za prvo polovico leta. Na včerajšnji seji so svetniki potrdili poročilo o odhodkih in prihodkih občine, ki so večinoma sledili načrtu, sprejetem konec lanskega leta.

V prvih sedmih mesecih letošnjega leta je slatinska občina uresničila približno pet milijonov evrov prihodkov, kar je polovica proračuna, pravi vodja oddelka za finance Monja Puhk: »Največji delež predstavljajo prihodki iz dohodnine. Višina prihodkov se je med letom nekoliko spremenila oziroma prilagodila razmeram, vse te spremembe pa je na sejah obravnaval občinski svet.«

Občina je uresničila tudi predvidene odhodke, ki so znašali približno pet milijonov evrov. Kot dodaja Puhkova, občina redno v skladu s sprejetimi načrti odplačuje kredite, poslovanje občine v prvem polletju pa ocenjuje kot uspešno in učinkovito.

EP

Lani je bilo v Sloveniji pridelanih dva tisoč ton medu, predlani komaj 470 ton. Kot kaže bo letos podobna letina, kot je bila leta 2013, ko so čebelarji pridelali tisoč ton medu.

Gradnja krožišča povzročila hudo kri

Pomisliki prebivalcev ob Jagrovi trgovini

CELJE – Podjetje Jagros ob Dečkovi cesti načrtuje gradnjo trgovskega središča, ob katerem bi namesto sedanjega križišča bilo krožišče. Tamkajšnji prebivalci so do teh načrtov ambicioznega lokalnega trgovca, ki širi svojo mrežo trgovskih središč tudi v knežje mesto, precej zadržani in imajo številne pomisleke. Z njimi je vodstvo mestne četrti seznanilo tudi celjsko občino, od katere pričakujejo pojasnila in ukrepe.

Podjetje Jagros je zemljišče na območju propadlega Aera kupilo lani za približno dva milijona evrov, je povedal direktor **Franc Jager**. Tam

mimo se vsakodnevno vozi veliko ljudi in ker v knežjem mestu s svojo ponudbo še niso prisotni, je čas, da to spremenijo, je še dodal. Ideja o tem, da bi svoje usluge ponudili tudi Celjanom, sicer ni nova, vendar do zdaj niso našli primerne lokacije. Zaenkrat še ne more povedati, kdaj bodo lahko začeli graditi, tako tudi še ni predvidenega datuma, ko naj bi kompleks tudi zaživel. Enako nedorečena je tudi finančna konstrukcija celotne naložbe, ki zagotovo ne bo majhna. Poleg gradnje trgovskega dela namreč projekt predvideva tudi gradnjo krožišča na Dečkovi cesti.

»Projekt je trenutno še na ravni idejne zasnove, zanj pridobivamo ustrezna dovoljenja. Treba je urediti oziroma spremeniti obstoječ zazidalni načrt in vse to terja svoj čas,« pojasnjuje Jager, ki ga dolgotrajni postopki žalostijo, a zaradi tega ne bo obupal. »Takšna je žal naša zakonodaja. Ko že kar nekaj denarja vložiš v projekt, se agonija šele začne. A mimo zakonov ne moremo.«

Zakaj trgovina, če so bila predvidena stanovanja?

V Mestni četrti Dečkovo naselje menijo, da je umešitev trgovskega objekta, za

katerega je podjetje Jagros začelo postopke, na tem območju vprašljiva. Za kompleks nekdanjega Aera so bile izdelane strokovne podlage, po katerih naj bi bila na tem območju predvidena stanovanjska soseska.

Hkrati v mestni četrti menijo, da bi načrtovana gradnja krožišča, ki naj bi s svojo velikostjo omogočala promet tudi največjih tovornih vozil s priklopniki, neugodno vplivala na okolico in zmanjšala prometno varnost učencev ter ostalih pešcev. A mnenja glede varnosti krožišč in semaforiziranih krožišč so deljena, saj je promet ob krožiščih bolj pretočen.

Krožišče ali križišče?

»Kot star Celjan sem sicer vedno z veseljem pozdravil vsako novo krožišče v Celju in v določeni meri se strinjam s strokovnimi službami v MOC, da je to odličen ukrep za umirjanje ter hkrati večjo pretočnost prometa. Skupaj s starši na IV. osnovne šoli pa se sprašuje-

mo, kako bo z varnostjo otrok in ostalih pešcev,« je opozoril **Primož Posinek**, predsednik sveta Mestne četrti Dečkovo naselje.

Če bo obveljala odločitev za krožišče, potem v mestni četrti po besedah našega sogovornika od občine pričakujejo, da bo prislunhila dvomom in pomislekom staršev otrok ter zagotovila takšne dodatne ukrepe, da bo prometna varnost pešcev vsaj enaka kot doslej.

Franc Jager pravi, da se bodo glede krožišča sestali tako s predstavniki občine, krajanom kot tudi s strokovnjaki. So pa v podjetju Jagros eno prometno študijo že naročili. »V bližnjem naselju Nova vas je pet krožišč, skozi katera se ljudje vozijo že leta, in v tem času na tem območju niso povozili še nobenega pešca. Poleg tega z območja, predvidenega za gradnjo trgovine, otroci ne hodijo v šolo, saj gre za bolj industrijsko območje,« pojasnjuje Jager in zaključuje, da bo treba ljudem predstaviti študije in jih prepričati, da je krožišče dobro za vse.

Po pogovorih z občino jasnejša slika?

V dopisu, ki so ga v MČ naslovili na celjsko občino, so med drugimi še zapisali, da pričakujejo javno razgrnitev in obravnavo gradnje trgovskega objekta na tem območju, razpravo na seji mestnega sveta o predlogu sprememb veljavnega prostorskega načrta, predstavitev strokovnih rešitev glede varnosti pešcev v prometu in presojo vplivov na okolico ob gradnji trgovskega središča ter krožišča.

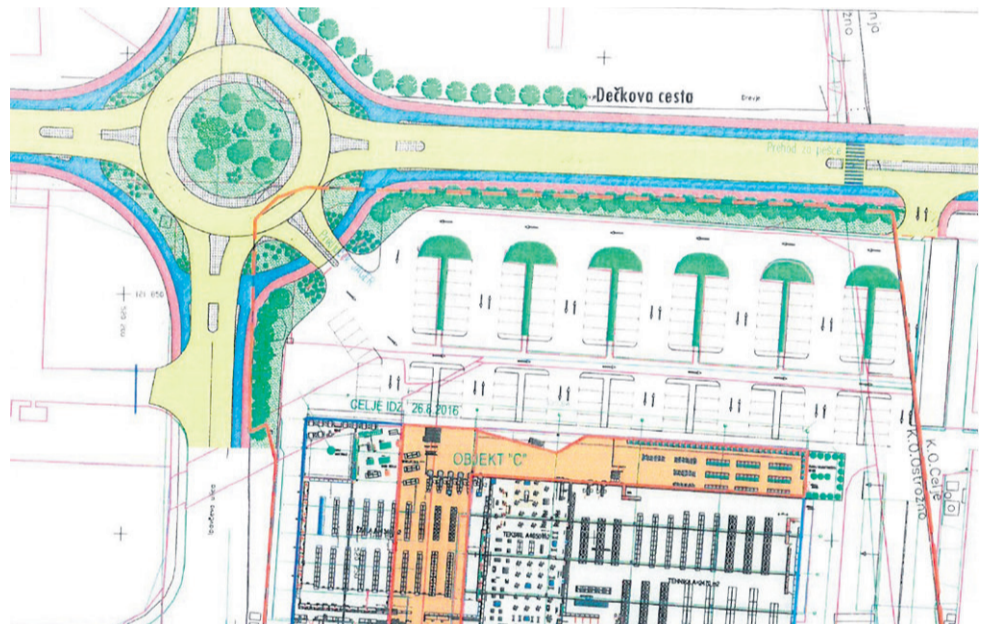
Za odziv in pojasnila smo se obrnili tudi na MOC, a jih do zaključka redakcije še nismo prejeli. Vodstvo MČ Dečkovo naselje se bo s predstavniki Mestne občine Celje sestalo danes, od rezultatov pogovora pa bo verjetno tudi odvisno, v kolikšni meri bodo v mestni četrti Dečkovi naselje vztrajali pri svojih stališčih in pričakovanjih.

LEA KOMERIČKI
ROBERT GORJANC

Foto: MČ Dečkovo naselje

Danes še križišče, jutri pa ... krožišče?

Skica krožišča in trgovskega središča Jager na območju Aera v stečaju

Sprejet je drugi rebalans

ŠTORE – Po drugem rebalansu letošnjega občinskega proračuna načrtujejo Štorovčani letos 3,6 milijona evrov skupnih prihodkov in odhodkov. Velikih sprememb v tem rebalansu ni. Sprejet je bil na zadnji seji občinskega sveta.

Prvega so svetniki sprejeli spomladi zaradi prenove dveh cest, ki ju bodo letos uredili z denarjem, ki pripada občinam po 23. členu zakona o njihovem financiranju. Gre za odsek v Kovinarski ulici na Lipi in za zgornjo cesto v Kopolah, ki naj bi jo uredili to jesen.

V drugi rebalans so uvrščeni nekateri projekti za sofinanciranje, za katere se je občina že prijavila oziroma se še bo. Prijavila se je že za sofinanciranje opreme košarkarskega igrišča na Lipi, načrtuje tudi urejanje pritokov Voglajne, in sicer v okviru projekta razvoja objezerskih območij. Občina je v prvih osmih mesecih tega leta odplačala precej svojih starih finančnih obveznosti do dobaviteljev. Odplačala je več kot šeststo tisoč evrov. BJ

Brezplačni prostori za humanitarnost

ROGAŠKA SLATINA – Območna organizacija Rdečega križa in tamkajšnja župnijska karitas bosta dobili prostore v brezplačen najem. Občinski svetniki so na seji potrdili, da bosta organizaciji za pet let oproščeni plačevanja najemnine občinskih prostorov.

Občina se je v zadnjem letu trudila, da bi organizacijama zagotovila primerne in trajne prostore za opravljanje humanitarne dejavnosti.

Kot je na občinski seji povedala vodja oddelka za splošne in kadrovske zadeve v občini **Petra Gašperšič**, ima občinski svet možnost, da kadar gre za organizacije družbenega pomena, kar humanitarne organizacije zagotovo so, s sklepom potrdi brezplačen najem prostorov. Svetniki so sklep potrdili, predajo prostorov pa mora občina poskrbeti še za nekatere formalnosti.

Omenjeni prostori, ki jih bosta organizaciji uporabljali, so v Levstikovi ulici 3 v Rogaški Slatini. Gašperšičeva je pojasnila, da gre za dve garaži, namenjeni skladiščenju hrane – vsaka bo pripadala eni organizaciji – ter nekaj ostalih prostorov, ki bodo dostopni socialno ogroženim posameznikom ter so namenjeni sobivanju in delovanju organizacij.

Sklep o oprostitvi plačevanja najemnine so občinski svetniki soglasno podprli, saj so ocenili, da organizaciji že vrsto let pomagata socialno ogroženim posameznikom in družinam v občini.

EP
Foto: arhiv občine Rogaška Slatina

VEM, KAJ JEM!

— PRIDELANO DOMA —

O toplih radiatorjih odločajo etažni lastniki

Ob prvih nizkih temperaturah začetek ogrevalne sezone

CELJE – V začetku tega tedna se je začela ogrevalna sezona. V Energetiki Celje, ki izvaja sistem daljinskega ogrevanja v Celju, so se za to odločili zaradi občutne ohladitve in napovedanih nizkih temperatur.

O tem, ali bodo radiatorji zares topli, sicer odločajo etažni lastniki, ki morajo pisno sporočiti svojo odločitev upravnikom stavb, ti pa morajo obvestiti pooblaščenca vzdrževalca toplotnih postaj. Sicer pa se pri v Energetiki Celje tudi prilagajajo vremenu in temperaturam. »Na začetku sezone ogrevamo praviloma zjutraj in zvečer. Vmes, če je temperatura nad dvanajst stopinj, ne ogrevamo. Temperaturo vode v daljnovidnem omrežju prilagajamo zunanji temperaturi, enako velja za toplotne postaje. V primeru indijanskega poletja se bomo prilagodili,« je povedal **Aleš Dolžan**, vodja sektorja daljinskega ogrevanja pri Energetiki Celje.

Vpliv tudi na moč ogrevanja

Ob tem v Energetiki Celje opozarjajo, da lahko etažni lastniki v času ogrevalne sezone v dogovoru z vzdrževalcem toplotne postaje uravnavajo oziroma zmanjšajo moč ogrevanja. »Upravniki stanovanjski stavb imajo pogodbe z vzdrževalci toplotnih postaj, v Energetiki Celje tako upravljamo približno polovico toplotnih postaj, ostalo pa druga podjetja,« je še povedal sogovornik.

Sicer pa je Dolžan zagotovil, da so se dobro pripravili na začetek ogrevalne sezone. Čez leto so opravili veliko obnovitvenih del, zamenjali gorilnike v Novi vasi, posodobili krmilnike na glavnih toplotnih postajah ... Že minuli petek so v sistemu daljinskega ogrevanja aktivirali kroženje vroče vode, da ob začetku ogrevanja v ponedeljek ni bilo težav.

ROBERT GORJANC, foto: Energetika Celje

V Energetiki Celje so pred začetkom ogrevalne sezone opravili nekaj posodobitev: na fotografiji obnovljene predizolirane vročevodne cevi iz kotlarne Nova vas, ki so speljane po tunelu do kinete na Grevenbroichovi.

Belo ima novo podobo

ŠMARJE PRI JELŠAH – Prometna infrastruktura v naselju Belo v Šmarju pri Jelšah je obnovljena. Z gradbenimi deli so začeli pred meseci, uredili so pločnik z odvodnjavanjem, zagotovili so primerno javno razsvetlavo ter brv. Hkrati so združili dve lokalni cesti in ju priključili na regionalno.

V občini so na novo preplastili tudi cesto, na katero sta priključeni obe regionalni cesti v Belem, prav tako so tam uredili pločnike, javno razsvetlavo, avtobusni postajališči ter uredili in osvetlili prehoda za pešce. Kot pravi župan **Stanko Šket**, gre za pomembno naložbo, ki prispeva k varnosti pešcev in voznikov ter lepšemu videzu naselja.

EP

Kalilcem miru vrata zaloputnili pred nosom

ŠENTJUR – Dva tedna pred koncertom elektronske glasbe krajani Gorice pri Slivnici Študentskemu klubu mladih Šentjur (ŠKMŠ) odpovedali gostoljubje

ŠENTJUR – V dvajsetih letih delovanja so pripravili celo vrsto odmevnih množičnih prireditev, a da bi tik pred zdajci ostali brez prizorišča, se jim še ni zgodilo. Šentech – zabava techno in house elektronske glasbe – bi moral biti vrhunec jubilejnih prireditev v tem letu. Dva tedna pred datumom dogodka je Krajevna skupnost Gorica pri Slivnici enostransko odpovedala pogodbo o najemu dvorane kulturno-gasilskega doma. »Mogoče bi dogodek lahko izpeljali, če bi bila glasba bolj »modrijanska,« so bili ostri klubovci.

Elektronska glasba mlade spet vedno bolj zanima, javnih prireditev s temi vsebinami na lokalni ravni ni. Šentech naj bi na lokalno raven pripeljal nekaj izstopajočih tujih in dal priložnost domačim didžejem. Konec avgusta so organizatorji dogodka podpisali pogodbo za najem dvorane v Gorici, konec septembra jo je vodstvo krajevne skupnosti enostransko odpovedalo. Kot pravijo študentje, je šlo v nič mesec dni promocijskega in organizacijskega dela z vsemi stroški vred. Med drugim morajo ponovno urejati vse postopke v zvezi z dovoljenji na upravni enoti, kjer so po njihovem mnenju birokratsko že tako ali tako prestopili meje zdrave pa-

»Kot organizatorji se odgovornosti zelo zavedamo. Tudi zato najamemo več varnostnikov, kot bi jih nujno potrebovali, in poskrbimo tudi za zdravstveno oskrbo, čeprav nam ne bi bilo treba. S pogodbo smo bili zavezani k vzpostavitvi v prvotno stanje in tudi k povračilu za nastanek kakršnekoli škode. Elektronska glasba je vedno bolj priljubljena in z drogeraškimi stereotipi rave zabav nima nič skupnega,« pravi predsednik ŠKMŠ **Andraž Bebar**.

»Menimo, da se nekateri »pisarniški delavci ne zavedajo, kaj pomeni organizirati tako velik dogodek in kaj pomeni odpoved prizorišča štirinajst dni pred izvedbo. Poleg tega

so se s svojim »izražanjem skrbi zaradi narave prireditve in visokega tveganja – kakšnega točno? – pokazali kot popolni nepoznavalci tovrstne scene, klubske aktiviste pa so de-

vi, da mlade razume in se zaveda, da v občini nimajo primernih prireditvenih prostorov, zato je bil vesel, da jim lahko z oddajo dvorane v Gorici pomagajo. »A prišlo je do temeljnega nesporazuma o naravi dogodka. Šlo naj bi za koncert in ne za množično zabavo, na katero naj bi avtobusi udeležence vozili iz bližnjih in daljnih krajev. Predvidenih petsto vstopnic bistveno presega zmoglosti naše dvorane. Poleg tega bi jo morali organizatorji precej predelati, da ne rečem demolirati, da bi ustrezala njihovim potrebam.« Najprej so skrbi izrazili krajani, potem se se posvetovali s svetniki, svoje strokovno mnenje so dodale določene osebe in po tehtnem premisleku so se odločili zadevo odpovedati.

Ljudje imajo veliko predsodkov

Predsednik ŠKMŠ **Andraž Bebar** na drugi strani pravi, da ni šlo za noben nesporazum, da so vse posebnosti organizacije upravitelju doma in predsedniku KS povsem korektno predstavili. »Mislim, da so pri vsem skupaj največji problem domačini, ki so zaščitniški do svojih zemljišč in zelo občutljivi zaradi hrupa. V resnici je v zadnjem času v kraju zaradi tega težko organizirati kakršnokoli prireditev, se je pa prvič zgodilo, da so koga odslavili.« To bi lažje prenesli, če odpoved ne bi bila tako pozna. »V bistvu moramo večino stvari začeti znova in dva tedna je za tak organizacijski projekt zelo malo.« 15. oktobra bo Šentech organiziran v šentjurskem hotelu Žonta. O tem, da je enostranska odpoved pogodbe res pravno brez posledic, kot pravijo v Gorici pri Slivnici, pa so mnenja deljena.

SAŠKA T. OCVRK

VODOVOD - KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o.

Lava 2a, 3000 CELJE * Tel.: 03/42 50 300 * Fax: 03/ 42 50 310
E-mail: info@vo-ka-celje.si www.vo-ka-celje.si

Služba za prijavo okvar: 03/ 42 50 318

Z urejenim odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda do zdrave pitne vode in prijaznega okolja.

gradirali na raven amaterskih organizatorjev. A se je v preteklosti že večkrat izkazalo, da ŠKMŠ organizacijsko deluje na zelo visoki ravni, poleg tega dosledno sledi vsem zakonskim predpisom,« so bili v svoji izjavi žolčni študentski organizatorji.

Gostoljubja nismo odrekli nikomur

Predsednik KS Gorica pri Slivnici **Janez Palčnik** pra-

Vogljajno bodo končno čistili

ŠTORE, ŠENTJUR – Občani, ki živijo ob reki Vogljajni, težko pričakujejo njeno čiščenje. Tam so namreč večkrat poplave. Država bo, kot vse kaže, končno vendarle nekaj postorila. Po napovedi republiške direkcije za vode, ki deluje v okviru ministrstva za okolje in prostor, naj bi se čiščenje Vogljajne začelo še letos.

O tem, kje točno je začetek Vogljajne, med strokovnjaki ni soglasja. Začenja se na območju umetnega Slivniškega jezera, v katerem je zajezena. Nato teče mimo Šentjurja, skozi Štore in del Celja, kjer postane pod Starim gradom levi pritok Savinje. Poplave ob Vogljajni so pogoste, prebivalci ob reki pa jih pripisujejo tudi slabemu državnemu vzdrževanju reke. Veliko poslopij, od stanovanjskih do gospodarskih in industrijskih, je poplavila leta 2014 in leta 2010.

Pogled na Štore. Čiščenje struge Vogljajne na območju štorske občine in dela šentjurske naj bi se začelo še letos.

Očitno se je končno nekaj premaknilo. Država naj bi tako poskrbela za investicijska in vzdrževalna dela v okviru izvajanja javne gospodarske službe urejanja voda. Dela,

ki so bila načrtovana več let, bodo izvajana na odsekih Vogljajne skozi štorsko občino in del šentjurske. Na območju obeh je predvideno, da bodo iz struge odstranili odvečne

zarasti in naplavine ter zavarovanje posameznih poškodb.

Na območju občine Štore naj bi bilo vse to postorjeno na odseku med železarno in mejo s šentjursko občino, in

sicer na 4,6 kilometra dolgem odseku. V šentjurski občini naj bi bila dela opravljena na 2,8 kilometra dolgem območju od meje s štorsko občino in vse do sotočja s Pešnico. V

štorski občini bodo investicijska in vzdrževalna dela stala 211 tisoč evrov in v šentjurski 191 tisoč evrov, vključen je tudi davek na dodano vrednost.

Vogljajna je bila dolga leta zaradi industrijskega in drugega onesnaževanja mrtva reka. Po različnih ukrepih, med drugim zaradi začetka delovanja čistilnih naprav, se je kakovost njene vode izboljšala. V njej ostajajo težke kovine in herbicidi.

Na ministrstvu za okolje in prostor so povedali, da je denar za ta dela zagotovljen in da bo kmalu podpisana pogodba z izvajalcem del. Reka Vogljajna je varovana, zato bodo dela opravljena v skladu z naravovarstvenimi pogoji, dodaja ministrstvo.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT

Več godb, ena melodija

ŠMARJE PRI JELŠAH – Društvo godbenikov je minulo soboto organiziralo že tradicionalno, 3. srečanje godb. Godbeniki iz Šmarja in okolice so se zbrali že ob peti uri zjutraj, vrhunec programa pa je predstavljalo skupno igranje.

Društvo godbenikov Šmarje pri Jelšah se vsako leto trudi, da na srečanje privabi čim

več godb. Kot je povedal kapelnik **Borut Lorger**, tudi letos seznam ni bil zanemarljiv, srečanja so se udeležili godbeniki iz Celja, Šentjurja, Frajhajma ter godbeniki in veterani godbeniki iz Laškega.

Čeprav je društvo z izvedbo zadovoljno, so tokratno srečanje želelo mednarodno obarvati. »Stremimo k mednarodni ude-

ležbi. Letos so sodelovanje dan pred dogodkom odpovedale tri godbe, od tega ena iz tujine,« je povedal Lorger. Dodal je tudi, da godbe sestavlja veliko število članov, kar pri gostovanjih v tujini pomeni velike stroške in mnogo logističnih ovir.

Društvo namerava srečanje organizirati tudi prihodnje leto, tokratnega pa ga je s ponosom zaokrožilo s skupnim igranjem vseh godb pred kulturnim domom v Šmarju pri Jelšah.

EP, foto: arhiv Društva godbenikov Šmarje pri Jelšah

Šmarska godba je tudi »godba v gibanju«, kar pomeni, da med igranjem člani korakajo in izvajajo različne figure.

Za ceste dvakrat več denarja

LJUBNO – Občina je sprejela drugi rebalans proračuna. Po njegovem sprejemu načrtuje za letos 2,9 milijona evrov prihodkov in štiristo tisoč evrov več odhodkov. Med glavnimi vzroki za rebalans je to, da bo imela manj prihodkov, kot jih je sprva načrtovala.

Nekaterih stanovanj v Radmirju in zemljišč ji namreč še ni uspelo prodati. Prav tako je na razpisu Fundacije za šport prejela manj denarja, kot ga je pričakovala. Poleg tega je v rebalansu znesek za vzdrževanje lokalnih cest podvojila, kar je omogočila prerazporeditev sredstev. Občina se je prav tako prijavila na razpis za sofinanciranje športnih naprav, saj želi opremiti nalet smučarske skakalnice z ledeno keramično smučino.

Ljubno je prvi rebalans sprejelo marca, in sicer zaradi denarja, ki mu pripada po 23. členu Zakona o financiranju občin. Teh 107 tisoč evrov je občina namenila za prenovo odsekov štirih lokalnih cest. Med največjimi letošnjimi naložbami je tudi dokončanje gradnje nove smučarske skakalnice. Na njej je bila nato v začetku leta tekma svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske.

BJ

Zanimanja vlagateljev ni

CELJE – Za širše območje, kjer je nekoč stal Rakušev mlin, Mestna občina Celje (MOC) pripravlja nov dokument, podrobni prostorski načrt, v katerem bo opredeljena tudi namembnost zemljišč drugih lastnikov, so nam pojasnili na oddelku za okolje, prostor ter komunalo pri MOC.

Stanje na območju nekdanjega Rakuševskega mlina je namreč z rušitvijo stavbe spremenjeno. Na celjski občini so še dodali, da doslej ni bilo nobenega zainteresiranega vlagatelja za to območje.

Potem ko je Upravno sodišče RS razveljavilo izravnalni ukrep ministrstva za kulturo, s katerim bi celjska občina morala plačati 1,7 milijona evrov, na kulturnem ministrstvu ponovno odločajo o tej zadevi. RG

Mobilnost na kolesu

ZREČE – V evropskem tednu mobilnosti so občane Zreč povabili k številnim aktivnostim. Najpomembnejši projekt na tem področju je trenutno izdelava celostne prometne strategije, k oblikovanju katere so povabljeni vsi tamkajšnji udeleženci v prometu.

Zrečani so doslej že lahko sodelovali v anketi in javni razpravi, njihova mnenja pa so še vedno dobrodošla. V prihodnje bi si v občini želeli izboljšati pogoje predvsem za pešce in kolesarje. Pri tem pa bi radi ohranili kar se da dobre pogoje tudi za motorizirani promet in zahteve industrije oziroma gospodarstva. Celostna prometna strategija bo predvidoma končana v letu dni. StO

mnc
muzej novejšezgodovine | celje

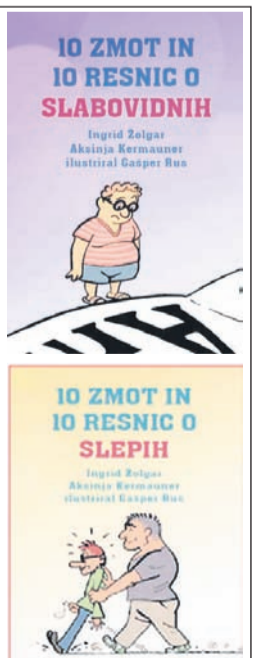
Muzej novejšezgodovine Celje in
Združenje prijateljev slepih Slovenije

Vas ob Mednarodnem dnevu bele palice
v četrtek, 13. oktobra 2016, ob 12. uri
vabita na predstavitev in novinarsko konferenco
ob izidu nove brošure

10 ZMOT IN 10 RESNIC O SLEPIH IN SLABOVIDNIH.

Brošuro bo predstavila dr. Aksinja Kermauner.

Prijazno vabljeni!

Visoki priznanji ljubiteljskima gledališčnikoma

Tomaž Krajnc in Živko Beškovnik prepričala

S podelitvijo matičkov, priznanj za najboljše gledališke stvaritve pretekle sezone, se je v Postojni konec tedna končalo 55. Linhartovo srečanje. Celjski režiser Tomaž Krajnc je za režijo predstave *Macbeth* prejel priznanje Linhartovega srečanja, medtem ko je Linhartova plaketo za odmevne dosežke na področju ljubiteljskega gledališča prejel celjski kulturnik Živko Beškovnik.

Za jagodni izbor je selektorica Ane Ruter izbrala sedem od tridesetih predstav, ki so se uvrstile na regijsko raven. Vse predstave si je ogledala strokovna žirija, ki so jo letos sestavljali gledališka kritičarka in direktorica Slovenskega gledališkega inštituta Mojca Jan Zoran, režiser in profesor na AGRFT Matjaž Zupančič in igralec Jurij Zrnec.

Po besedah predsednika Zveze kulturnih društev Celje Živka Beškovnika in člana Gledališča Zarja Celje je bil letošnji izbor izjemno pester in kakovosten. »V tem ožjem izboru je bila bera res odličnih predstav. Moja splošna ocena je, da so na odru vsako leto kakovostnejše predstave.«

Nagrajeni Tomaž Krajnc

Posebna čast prve predstave na odru je letos pripadla članom Gledališča Zarja Celje, saj so festival odprli s

Živko Beškovnik s častnim priznanjem. (Foto: Grupa)

predstavo Williama Shakespeara *Macbeth*. Sodobna avtorska priredba, delo Tomaža Krajnc in Nejca Jezernika, ohranja bistvo in duh Shakespearevega izvornika, hkrati pa nas z modernim pristopom sooči s podobo sodobnega človeka, ki hrepeni po moči. Delo celjskega režiserja je opazila tudi režija, ki mu je na sobotnem zaključnem večeru podelila posebno priznanje Linhartovega srečanja. »To priznanje

je potrditev, da gremo v našem gledališču v pravo smer. Z vsakim naslednjim uspehom potrjuješ prejšnjega, s tem priznanjem smo potrdili vsa lanska priznanja s tega srečanja. Tudi letos smo zelo veseli uvrstitve na festival, saj to pomeni, da smo med najboljšimi v državi. Druženje z drugimi društvi in izmenjava izkušenj sta pozitivna izkušnja za naš nadaljnji razvoj in delo,« je povedal Tomaž Krajnc. Matička za

najboljšo predstavo v celoti je prejelo Društvo Mali petelin s Senovega za predstavo *Ikarus*.

Živko Beškovnik nagrajen za igralsko, mentorsko in organizacijsko delovanje

Ob začetku festivala so podelili tudi najvišja priznanja na področju ljubiteljskega gledališča za leto 2015. Linhartova plaketo je prejel celjski ljubiteljski igralec Živko Beškovnik, ki je bil priznanja izjemno vesel. »Imel sem srečo, da sem lahko vedno združeval poklic s konjičkom, tu gre predvsem velika zahvala delodajalcu Javnemu skladu RS za kulturne dejavnosti, ki prav spodbuja svoje sodelavce po območnih izpostavah po Sloveniji h kreativnemu ustvarjanju na številnih kulturno-umetniških področjih in daje možnost izobraževanja znotraj sistema na številnih ustvarjalnih delavnicah. Dodajam pa, da visoko priznanje, ki mi resnično veliko pomeni, s ponosom delim s svojimi gledališkimi kolegi, pravimi in iskrenimi

Tomaž Krajnc Foto: SHERPA

prijatelji, saj v gledališču, ki je kompleksna umetnost in kolektivno delo, sam ne more ustvariti nič in vesel sem, da so bili na podelitvi z mano tako tisti malo starejši, s katerimi smo skoraj

skupaj začeli, kot tudi predstavniki mlajše generacije.« Ponosni na vse uspehe se člani Gledališča Zarja Celje že pripravljajo na novo predstavo *Striček Vanja*.

BARBARA GRADIČ OSET

Neverjetne domišljajske prigode za male in velike

Letos mineva sto let od rojstva velikana otroške literature Roalda Dahla. Po prvi njegovi knjigi *Jakec in breskev velikanka* so v Slovenskem ljudskem gledališču Celje naredili otroško predstavo, ki je doživela premiero pretekli petek.

Dahlov fantazijski roman za otroke odlikuje humor, drznost in neverjetne domišljajske prigode. Po besedah upravnice SLG Celje Tine Kosi so ustvarjalci na celjski oder postavili tehnično izjemno zahteven projekt. Režijo predstave je upravnica zaupala Matjažu Latinu, ki

je v celjskem gledališču režiral že zelo uspešno predstavo *Maček Muri*. »Prepričana sem, da bo ta predstava ponovno navdušila naše najmlajše občinstvo. Zavedamo se, kako pomembna je naša vloga, saj vzgajamo prihodnje obiskovalce gledališča,« je dodala Kosijeva.

Predstava poudari, da ljudje niso vedno to, kar se zdijo, in da vsak, četudi je življenje včasih grozno in nepravično, najde prijatelje in svoje mesto na tem svetu, če mu le ne zmanjka poguma.

BGO

Jakec in breskev velikanka je zgodba o prijateljstvu in pogumu, ovita v čudovit domišljajski svet. Foto: Uroš Hočvar

Nov način pesniškega nastopanja navdušil

Slam poezija, posebna vrsta pesniškega nastopa, ki združuje recital poezije z elementi improvizacije, ima svoje predstavnike tudi v Celju. V veliki finale prvega slovenskega nacionalnega prvenstva v slam poeziji, ki bo 7. oktobra v Salonu uporabnih umetnosti v Mariboru, sta se namreč uvrstila Celjana – dijakinja tretjega letnika Gimnazije Celje – Center Barbara Tadina in Kristian Koželj.

Slam poezija izvira iz Čikaga iz leta 1984 in se je hitro razširila po svetu. »Na tekmovanjih se morajo pesniki pomeriti med sabo in s svojimi nastopi prepričati komisijo in občinstvo. Nekaj omejitev je. Vsak pesnik mora recitirati svojo poezijo, omejen je na tri minute in ne sme uporabljati nobenih rekvizitov ter kostumov. Vse, kar ima na razpolago kot izrazno sredstvo, sta mikrofona in lastno telo,« je razložil tekmovanje gledališki pedagog, igralec in knjižničar Kristian Koželj.

V Sloveniji se je slam poezija prebudila februarja letos, ko so v Mariboru organizirali prvo delavnico. Sledili so dogodki drugod po Sloveniji, od junija jih prirejajo tudi v Celju. »Barbara je ena najmlajših na slovenski slam sceni. Je odlična pesnica in tudi interpretka. Zase bi težko rekel, s čim sem navdušil komisijo. Vsak dober slam nastop je kombinacija dobrega besedila in zelo prepričljive ter iskrene razlage. Očitno se je pri naju dveh to dvoje poklopilo,« je razložil Koželj, kaj je bilo tisto, kar je navdušilo komisijo.

Celjsko občinstvo je zelo dobro sprejelo slam večere, junija je bilo pred Vodnim stolpom več kot sto poslušalcev, kar je po Koželjevem mnenju zelo veliko. Tudi zadnji v Špitalu za prijatelje je bil dobro obiskan. »Občinstvo tudi drugod po Sloveniji zelo dobro sprejema slam večere, ki jih popestrimo še z dodatnim programom. Na zadnjem večeru so se predstavili tudi sodniki s svojimi točkami. Bil je zelo lep večer in odzivi ljudi so bili več kot dobri.«

Uvrstitev v finale je po Koželjevem mnenju veliko priznanje in pomemben dosežek, saj sta Celjana v krogu dvanajstih finalistov, ki se bodo pomerili za naslov prvega nacionalnega prvaka, ki bo z naslovom pridobil pravico do nastopa na evropskem prvenstvu v slam poeziji. Ta bo zadnji konec novembra v Belgiji.

BGO

Kogoj se je vrnil v Žalec

Zbirke v Savinovi hiši dopolnil prodajno-razstavnini salon Oskarja Kogojja

Potem ko je Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec pred kratkim v Savinovi hiši uredil salon akademске slikarke Jelice Žuža in prenovil ter dopolnil zbirko Savinjskih likovnih umetnikov, je prejšnji teden v hiši zaživel še razstavno-prodajni salon Nature Design svetovno priznanega industrijskega oblikovalca in umetnika Oskarja Kogojja.

Ta se s prodajnim salonom vrača v Žalec, v mesto svoje prve galerije. Kot je povedala vodja programa kultura pri Zavodu za kulturo, šport in turizem Žalec Lidija Koceli, želi umetnik v Savinovi hiši lepim umetnosti zasnovati tudi stalno zbirko svojih del in se tako pridružiti umetnikom, ki tam že domujejo. »Oskar Kogoj se je za to odločil, ker je ugotovil, da je Savinova hiša pravzaprav mesto stalnih zbirk. V njej že

domujejo Savinova spomin-ska soba, Salon Jelice Žuža, Galerija savinjskih likovnih umetnikov in razstavišče Savinov likovni salon,« je še dejala Kocelijeva in zaključila, da so s Kogojevim prodajnim salonom pod eno streho zbrani vsi najpomembnejši umetniki, ki so ustvarjali oziroma še soustvarjajo kulturni prostor Savinjske doline.

Oskar Kogoj je s svojo galerijo pred leti že domoval v Žalcu, občina se je umetniku in akademiku svetovnega kova poklonila tudi tako, da mu je podelila naziv častnega občana. Odnosi med umetnikom in občino so se pred leti nekoliko ohladili, a so se z zadnjim skupnim projektom – vrčkom za pivo – ponovno močno ogreli. Oskar Kogoj je namreč oblikoval »krigel«, s katerim je mogoče pokušati pivo pri slavni žalski fontani.

Ikona slovenskega oblikovanja

Kogoj se je rodil leta 1942 v Mirnu pri Gorici, kjer živi tudi danes in kjer ima svojo osrednjo galerijo. Na skupinskih razstavah sodeluje od leta 1963, od leta 1970 pa razstavlja tudi samostojno. Njegova dela hrani več kot sto muzejev po vsem svetu. Razstavljal je na več kot 350 razstavah doma in v tujini ter od leta 1969 do danes prejel več kot 50 različnih mednarodnih nagrad in priznanj za svoje izjemno delo. Ikona slovenskega oblikovanja zna s svojim dotikom in karizmo ustvarjati nepozabne oblike. Te se zapisujejo ne le v zgodovino oblikovanja doma in po svetu, temveč predvsem v duše ljudi, ki imajo stik z njegovimi stvaritvami. In kot povedo mnogi, zna

Oskar Kogoj na odprtju razstavno-prodajnega salona v družbi župana Janka Kosa in direktorja ZKŠT Žalec Matjaža Juterška.

predmetom vdihniti brezčasnost. Lahko bi ga imenovali ustvarjalec podob, saj na svoj način ustvarja tudi slovensko modo v smislu načina bivanja in slogov,

ki jih sproti ustvarja z do-vzetnostjo za okolico in z zmožnostjo sobivanja. Ob tem je močno zavezan slovenstvu in hkrati odprt svetu. Je velik raziskovalec

pozabljenih znanj starih civilizacij, častilec narave, iskalec resnice. Njegova duhovnost se močno odraža v njegovem delu.

LK, foto: TT

Celjsko literarno društvo upihnilo svečko

Celjsko literarno društvo letos praznuje petnajst let delovanja. Ob jubileju je v celjskem Narodnem domu pripravilo osrednjo prireditev.

Celjsko literarno društvo je začetek praznovanja naznanilo z odtisi verzov pesnika in prvega predsednika Zorana Pevca na klopih pred Celjsko kulturnico, nato je sledila še osrednja prireditev s pestrim programom. Dogodke ob častitljivi obletnici bo društvo pripravilo tudi v oktobru in novembru.

EP, foto: arhiv Celjskega literarnega društva

Program je popestril tudi slovenski skladatelj in glasbenik Dani Bedrač.

Poezija in ples z roko v roki

Kulturne vsebine, ki jih v Celju primanjkuje

V Muzeju novejšje zgodovine Celje je ob začetku sedme sezone delovanja zavod Hiša kulture Celje predstavil programsko strategijo za to sezono, ki jo je naslovil s sloganom Kolaži. V svoji ponudbi ima tudi letos prireditve, ki jih v knežjem mestu primanjkuje.

Prireditve so organizatorji razdelili v tri programske sklope. Med njimi so Glasbene sobotnice, s katerimi se poskušajo posvečati najmlajšemu občinstvu in ga vzgajati v kasnejše obiskovalce klasične glasbe. »V tej sezoni bo šest koncertov, večinoma klasične glasbe. Veselimo se Anje Štefan, ki bo pripravila pravljíčno sobotnico. Za zaključek bo nastopila zelo veliko zasedba – Simfonični orkester SNG Maribor, ki bo za otroke nekaj novega,« je o programu povedala vodja cikla Glasbene sobotnice Barbara Rajević.

Na gledališkem področju ponujajo pet slovenskih produkcij, ki se spogledujejo z novim gledališčem, z drugačnim pristopi. Letos ne načrtujejo lastne produkcije.

Za cikel Vesperae Musicae skrbi programskega direktor Hiše kulture Celje Simon Dvoršak. »S ciklom želimo v Celje pripeljati komorno dogajanje. Za prihajajočo sezono smo pripravili program, ki zajema različne zasedbe. Tudi letos bomo imeli goste iz tujine. Otvoritveni koncert bo pripadal duetu Aliada iz Avstrije, sledila bosta gosta iz Belgije. Koledarsko leto bosta zaključila gosta z Ljubljane – duo Kenig Haas. Zelo zanimiv koncert bo februarja, ko bo na celjskem odru nastopila sopranistka Pia Brodnik ob dvajsetletnici umetniškega

ustvarjanja. Marčevski oder bo namenjen mladi pianistki Robin Vodeb. Po dolgem času času bo prišel tudi Moški zbor Vinka Vodopivca. Za konec sezone bo sledil koncert godalnega kvarteta Alauda iz Velike Britanije,« je povedal Simon Dvoršak.

Letošnja celostna podoba programa je delo Matije Kovača, ki mu je pri grafičnem oblikovanju pomagal Lenart Piano. »Program se iz leto v leto spreminja, menja tirnice,

in sicer glede na to, kaj v mestu kulturnega manjka. Naši programski prednosti ostajata iskanje novih vsebinskih poti za celjsko kulturo in umetnost ter vabljenje občinstva, ki v Celje redko zaide,« je dodal vodja projektov v Hiši kulture Celje Matija Kovač. V Hiši kulture Celje ponujajo tudi letos dva abonmaja, eden je Glasbene sobotnice za najmlajše in drugi Vesperae Musicae za glasbene sladokusce.

BGO

Se spomnite THEE?

Slikarka, pastorjeva hči, sestra po duši Alme M. Karlin

Občasna pregledna razstava, posvečena Thei Schreiber Gammelin

Vljudno vabljeni na odprte razstave 12. oktobra 2016 ob 17. uri v Stari grofiji v Celju.

Avtorica razstave in dokumentarnega filma, kustosinja Barbara Trnovec, se bo pogovarjala s pričevalci, ki so Theo poznali in z obujenimi spomini osvetlili osebnost nenavadne ženske.

Rejništvo mora biti varno zav

... in ne besen trk bioloških staršev z rejniki

Ste se kdaj vprašali, kaj se dogaja z otroki iz odmevnih primerov odvzemov, ki so kar nekaj časa razburjali javnost in politiko, nato pa je vse potihnilo? Trenutno so zagotovo v rejniških družinah, kjer se navajajo na nov način življenja, novo okolico, tudi na nov način vzgoje. Bijejo svojo bitko po številnih stiskah, ki so jih doživljali v bioloških družinah. Bijejo večjo bitko kot njihovi starši. Mnogi med njimi ne znajo pogledati vase in si priznati, da so storili napako pri vzgoji lastnih otrok.

Zanimalo nas je, kakšen je rejniški sistem pri nas. Kako je urejen. Kaj imajo od njega otrok, kaj rejnik in kaj biološki starši. Odvzem otroka iz matične družine za otroka ni prvi stres. Prvi se pojavi davno prej. Tiči v razlogu za odvzem. Nadaljnji stres je prilagoditev otroka na novo družino. A tu se zadeva ne konča. Otroci, ki jih nastanijo v rejniških družinah, so podvrženi številnim situacijam, kjer so v primežu med rejniško in biološko družino, če med tema dvema nastanejo nesoglasja pri določanju stikov in odločanju o otrokovi vzgoji. Zato ti otroci bijejo bitko. Drugo. Tisto, ki je očem javnosti pogosto skrita.

Je slovenski rejniški sistem dober?

Če kdo to ve, ker je to občutil na lastni koži, je to **Darko Krajnc**. Nekoč je bil namreč tudi sam rejnec. In njegova zgodba je pozitivna. Vzgjali so ga v rejniški družini, kjer je dobil čustveno varnost in zavetje. In to je tisto, kar otrok potrebuje, pravi. Rejništvo zdaj spremlja kot strokovnjak, vpet tudi v spremembe zakonodaje, za katero pravi, da mora čim bolj usmerjena v otrokovo varnost in zaščito. Krajnc je danes predsednik Rejniškega društva Slovenije. »Mislim, da je sistem rejništva v Sloveniji dober, ampak odnos do uradnih ustanov je

v družbi danes takšen, kot je. Slab. Ko se ljudje znajdejo v podrejenem položaju, kar starši, ki jim odvzamejo otroke, so, mnogi iščejo tudi prijeme, da zgodbo obrnejo sebi v prid. Z mediji, odvetniki. Pri tem je treba vedeti, da so zgodbe in razlogi, zakaj do odvzema otroka ali rejništva pride, večplastni in različni. Zadeve niso enostavne za nikogar. Niti za strokovne delavce, ki morajo najprej odločiti o odvzemu otroka in posledično o rejništvu, nato morajo z obema družinama sodelovati. To so težke osebne zgodbe, občutljivi primeri in stiske,« je povedal za Novi tednik.

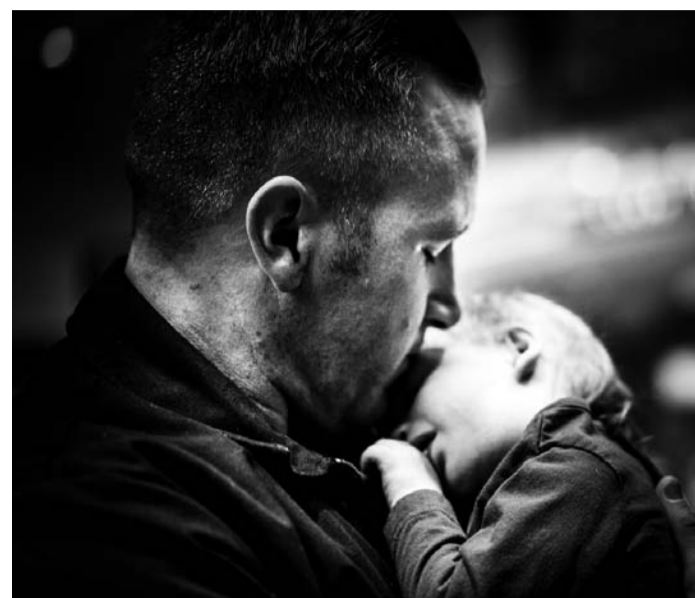
Rejništvo je danes v Sloveniji urejeno bolje kot v preteklosti, tudi zaradi spremembe zakono-

nodaje, kjer je država naredila korak naprej, meni Krajnc. A še vedno si v Rejniškem društvu Slovenije želijo, da bi bil sistem še bolj naravn in pridobitev še večjih koristi za otroke v rejniških družinah, predvsem na področju zagotavljanja večje varnosti na prehodu v samostojnost rejenca, ko konča šolanje. In tudi na področju olajšav oziroma popustov pri zagotavljanju potreb, s katerimi se srečujejo rejniške družine pri vzgoji rejencev. »To je 24-urno delo,« o vlogi rejnika v rejnečem življenju doda sogovornik.

Ne gre le za sonce

A rejništvo ni vedno obarvano s soncem in z dobrimi izkušnjami. »Tudi rejniške družine si na primer želijo še več nenapovedanega nadzora. Zakaj? Zato ker pravijo, da bo sistem na ta način uvidel, kje se v rejništvu dogajajo napake. Torej da bo manj tistih rejnikov, ki morda delajo slabo,« pojasnjuje Krajnc.

Dodaja, da težko verjame, da bi se nekdo odločil za rejništvo samo zato, da bi dobil denar

od države v obliki rejnine, a te možnosti kljub preverjanju oseb, ki želijo postati rejniki, ne izključuje. A kako videti in vedeti, da nekomu diši denar bolj kot vzgoja in pomoč rejncem?

»Najbolj se to vidi pri ukvarjanju rejnikov z otroki, pri delu z njimi, pri tem, koliko investirajo v otroka in odnos z njim. Tudi zato v društvu

pri spremembi zakonodaje nismo vztrajali pri dvigu rejnine, ampak pri olajšavah pri tistih potrebah otrok, ki so dokazljive,« navaja Krajnc. Če se kje kakšne nepravilnosti vendarle zgodijo, mora biti več nadzora, posledično tudi ni izključena prekinitve rejništva.

A bolj kot težave pri vzgoji otrok v rejniških družinah so

Ne gre za trajni odvzem

Starši imajo še vedno roditeljsko pravico

Rejništvo je posebna oblika varstva in vzgoje otroka. To je med vrsticami povedano tudi čas za biološke starše. Da se usposobijo za ponovno integracijo in vrnitev otroka v družino.

V vseh postopkih ključno vlogo odigrajo centri za socialno delo, ki jih je država udarila po plečih toliko, da jih je iz strokovnega spremljevalca, ki naj bi družini pomagal, kadar nastopijo težave, spremenil v kaznovalca pri izdajanju odločb o odvzemih otrok.

O tem smo že poročali, enako tudi o tem, da je na vidiku sprememba zakonodaje, ki bo odločanje o odvzemih otrok prenesla na sodišča. Zaupanje v centre, ki naj bi pomagali in v isti sapi »kaznovali«, pri čemer morajo z družinami še naprej sodelovati, se predvsem pri družinah, ki jim otroke odvzamejo, poruši.

Velika vloga staršev, mnogi se je ne zavedajo

Vse to kritično vpliva tudi na sodelovanje bioloških družin otrok s centri za socialno delo. Ti na primer nimajo niti nobenega vzvoda, da bi biološke družine s predpisi »prisilili«, da v času rejništva zglede sodelujejo z rejniki in s strokovnimi delavci. Vse to je namreč prostovoljno. Zato se vsi biološki starši ne odločijo za sodelovanje, ampak uberejo pot jeze in upiranja, kar je

na dolgi rok slabo. Ne samo zanje. Predvsem za otroka.

»Morate vedeti, da centri ves čas pripravljamo individualne projektne skupine, in sicer s konkretnimi načrti izvajanja rejništva, ki se lahko spreminjajo in prilagajajo. Ves čas spremljamo čustven razvoj otroka in odnos med rejniki in starši. Starši imajo namreč v rejniških družinah veliko vlogo. Ni jim odvzeta roditeljska pravica,« pojasnjuje direktorica Centra za socialno delo Celje **Olga Bezenšek Lalič**. Mnogi starši, ki jim odvzamejo otroka, za katerega posledično sledi rejništvo, namreč sprva tega sploh ne vedo. A v postopkih centrov za socialno delo bi to izvedeli mnogi, če bi se na srečanja in individualne sestanke odzivali.

Razlogi, zaradi katerih pride do rejništva otrok, so različni, a imajo vsi skupni imenovalec: starši v določenem trenutku ne znajo, ne zmorejo ali nočejo delovati v skladu z zahtevami in s potrebami otrok. Največkrat gre za zanemarjanje starševske skrbi, opustitev zdravljenja odvisnosti, nasilje, zlorabe.

Pozabijo na otroka

»Ohranjanje stikov otroka in rejniške družine z biološkimi starši je dobro, dokler je to v korist otroka. Ampak tudi ti trenutki so stresni zanj. Na žalost opažamo, da biološki starši, ki rejništvo zavračajo,

pogosto rušijo vzgojno avtoriteto rejnikov. Sebe prikazujejo kot žrtev nepravilnega odločanja ustanov, počutijo se kot tekmeč pri pridobivanju pozornosti otroka, starša iščeta napake rejnikov, jih obrekujeta ali celo žalita vpričo otroka,« opisuje izkušnje Olga Bezenšek Lalič.

»Imamo tudi primere, kjer sta biološka starša sprta med seboj, drug do drugega gojita sovraštvo in zamere. Vmes izgubita občutek, da otrok ni lastnina in da morata poskrbeti za njegove potrebe. Pozabljata, da ima otrok rad starše in tudi rejnike. Tak otrok je nato spet v stiski, notranje razklan, zmeden, pogosto z njim manipulirajo. Zato je travmatiziran,« pojasnjuje direktorica CSD Celje primere, s katerimi se srečujejo, a se o njih v javnosti ne razpravlja.

Javnost pozablja, da je naloga centrov neprekinjeno sodelovanje z vsemi udeleženi v postopkih odvzema otroka in namestitve v rejniške družine. In težav pri tem ni malo. »Morate razumeti, da je težko delati s starši, ki ne poskušajo spremeniti vzorcev svojega ravnanja in metod vzgoje, pri čemer ves čas zanikajo oziroma si ne priznajo, da so nekaj storili narobe. Nekateri nimajo socialnih veščin ali zmogljivosti, da bi spremenili tisto svoje vedenje, ki jih je oddaljilo od otroka. Treba se je spremeniti in se učiti. To je prvi korak,« še dodaja Olga Bezenšek Lalič.

Kdaj odvzamejo rejenca?

Če centri za socialno delo ugotovijo določene nepravilnosti v rejniški dejavnosti, lahko rejenca tudi odvzamejo. Kot so nam povedali na Ministrstvu RS za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, so takšni primeri redki, a vendarle se dogajajo. »Od leta 2004 do danes je prenehalo 876 dovoljenj za izvajanje rejniške dejavnosti, iz krivdnih razlogov pa je bilo v zadnjih desetih letih odvzeto dovoljenje v sedmih primerih.«

Ministrstvo sicer evidenco o krivdnih razlogih ne vodi. Po podatkih centrov za socialno delo pa so med krivdnimi razlogi največkrat rejnikova neodzivnost na vabila centrov za socialno delo ali neudeležba obveznih usposabljanj, pa tudi nepripravnost za izvajanje rejniške dejavnosti. Nekateri pa enostavno ne želijo biti več rejniki in pogodbo prekinejo po lastni želji. Največkrat se pogodbe prekinejo zaradi

starosti rejnic ali polnoletnih rejencev, ki se že osamosvojijo.

Rejniška družina ima lahko istočasno nameščene največ tri otroke. »Izjemoma ima lahko istočasno nameščenih tudi več otrok, če gre za namestitev bratov in sester ali če je namestitev otroka k določenemu rejniku v otrokovo posebno korist. Statistika kaže, da je na ravni države povprečno pri rejniški družini nameščenih 1,7

otroka,« so nam odgovorili pri Ministrstvu RS za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Ministrstvo smo še vprašali, kaj se zgodi, če kdo od rejnikov umre, izgubi službo ali mu je zaradi zdravstvenih težav onemogočena popolna skrb nad rejncem. Ali morda takrat, čeprav se rejnec na to družino naveže, sistem otroka spet namesti drugam? »Vsak primer centri za socialno delo spremljajo individualno. Seveda se v družinah dinamika spreminja in včasih se zgodijo tudi neprijetne situacije. Načeloma se v takšnih primerih otroka ne premešča, saj to zanj pomeni dodaten stres,« so nam odgovorili z ministrstva.

vetje otroka ...

Kako postati in ostati rejnik?

Koliko je rejniških družin na Celjskem?

Območje, ki ga pokriva CSD	Število rejniških družin
CSD Celje	24
CSD Laško	8
CSD Žalec	22
CSD Šentjur	6
CSD Velenje	11

dati možnost rejnikom in same prevzeti tiste naloge, ki jim jih določijo centri za socialno delo. In da, nastajajo kritični trenutki, ko ni upanja, da se bo matična družina uredila, in ni možnosti, da bi se otrok iz rejniške družine vrnil domov,« še pravi Krajnc.

Pritiski na rejnike

Omenja pa še eno plat zgodbe, ki je javnost nikoli ne izve. Kakšne pritiske zaradi takšnih nerazumevanj med rejniško in matično družino doživljajo rejniki, ki želijo le pomagati otroku. »Spominjam se svojega primera, ko je v družino mojih rejnikov prišla deklica in so se začele grožnje z bombo. Za rejnike to ni bilo prijetno. Na splošno rejniki razmišljajo o otrocih. Smilijo se jim, a v sebi se v določenih primerih zagotovo sprašujejo, ali je to vredno. Morate vedeti, da ko odprejo vrata svojega doma biološkim staršem, njihovim sorodnikom, ki želijo ohraniti stik z otroki, odprejo vrata tudi morebitnim težavam. Zgodi se, da prihajajo svojci otrok opiti, pod vplivom

drog, agresivni. To so hudi pritiski. Pojavljata se tudi ljubosumnost in borba za otrokovo pozornost predvsem tistih, ki se ne strinjajo z namestitvijo svojih otrok v rejniške družine. Rejniki se pogosto znajdejo v stiski in takrat je zanje pomembna tudi ustrezna strokovna pomoč centra za socialno delo, ki usmerja stike z biološkimi starši. Lahko se zgodi, da rejniki tudi obupajo,« pojasnjuje.

To naj bi se skorajda zgodilo tudi z rejniki, ki so v svojo družino vzeli otroka iz vseslovensko odmevnega primera odvzema biološki družini. Rejništvu so se skoraj odpovedali zaradi medijske odmevnosti. »Rejniška družina mora rejenca sprejeti kot enakopravnega člana svoje družine, nikoli ne sme delati razlik med njim in med svojimi otroki. Treba je razumeti, da imajo svoj karakter tudi otroci, nekaj jih je tudi starejših pri oddaji v rejništvo. Morda se težje vklopijo v novo okolje. Na poti sprejetosti sta potrebna čas in potrpežljivost,« še zaključuje Krajnc.

SIMONA ŠOLINIČ

Rejništvo je opredeljeno z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, izvajanje rejniške dejavnosti pa z Zakonom o izvajanju rejniške dejavnosti.

Oseba, ki želi postati rejnik, mora na pristojni center za socialno delo podati vlogo, na podlagi katere center preverja, ali izpolnjuje vse pogoje. Med njimi je tudi obvezna končana vsaj poklicna oziroma strokovna šola. Rejnik nikoli ne more postati nekdo, ki je bil kdajkoli pravnomočno obsojen zaradi naklepnega kaznivnega dejanja, ali nekdo, ki s takšno osebo živi.

Kandidati za rejnike morajo nato čez sito tako imenovane komisije za izbor kandidatov za izvajanje rejniške dejavnosti. Če ta ugotovi ustreznost, rejnike napoti na usposabljanje, na katerem jih poučijo o pomembnih dejstvih, ki jih morajo osvojiti, preden jim v rejništvo dodelijo otroka. Pri tem obstajajo izjeme. To so sorodniki otroka, ki je odvzet matični družini. Ti imajo prednost, če so kot rejniki primerni, in usposabljanja ne potrebujejo.

Ustrezno rejniško družino za otroka vedno izbere center za socialno delo, z njo sklene pogodbo, v kateri se natančneje opredeli rejniško razmerje s pravicami in z obveznostmi pogodbenih strank. Čas namestitve otroka v rejniško družino je odvisen od potreb otroka.

Veljavnost rejniške pogodbe lahko podaljšajo tudi po polnoletnosti osebe, vendar najdlje do 26. leta rejenca, če ta s tem soglaša, vendar le iz naslednjih dveh razlogov: če ima motnje v telesnem in duševnem razvoju ali zaradi nadaljevanja šolanja.

Center nato pripravi oceno o primernosti kandidata in njegove družine za izvajanje rejniške dejavnosti. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti enkrat letno na podlagi razpisa za nove rejniške družine določi rok, do katerega mu je treba posredovati vloge. Ta rok je na primer ravno septembra.

Center v primeru vsakega rejništva oblikuje skupino, ki načrtuje in spremlja rejništvo za posameznega otroka. V skupini se sprejemajo tudi dogovori o konkretnih nalogah posameznih članov individualne projektne skupine ter se dogovarjajo o stikih. Socialna delavka otroka je dolžna zagotavljati, da so vsi člani individualne projektne skupine seznanjeni z vsemi pomembnimi informacijami glede posameznega rejništva.

Rejnik mora sodelovati v individualni projektni skupini, ki jo imenuje center za socialno delo, in se najmanj enkrat na pet let udeleževati obveznih usposabljanj.

Rejništvo je plačano takole:

REJNINA	VIŠINA V EVRIH
Sredstva za materialne stroške	291,27
Denarni prejemek v višini otroškega dodatka <small>starejši od 18 let niso upravičeni do tega dela rejnine</small>	114,31
Oskrbnina skupaj	405,58 <small>oziroma 282,74 (starejši od 18 let)</small>
Plačilo dela rejniku	123,51
Rejnina skupaj	529,09 <small>oziroma 414,25 (starejši od 18 let)</small>

Rejnik je za posameznega rejenca upravičen do mesečne rejnine, ki zajema oskrbnino in plačilo dela. Oskrbnino sestavljajo sredstva za materialne stroške za otroka in denarni prejemek v znesku otroškega dodatka, kot je določen za najnižji dohodkovni razred za prvega otroka ob upoštevanju starosti in šolanja nameščenega otroka v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Oskrbnina se lahko zniža ali zviša za 25 ali 50 odstotkov glede na potrebe otroka, ravno tako se lahko plačilo dela poveča za enak odstotek zaradi izvajanja rejniške dejavnosti.

javnosti, če otrok potrebuje posebno skrb. Rejnik je ob prvi namestitvi otroka v rejništvo upravičen

tudi do enkratnega prejemka v višini 280 evrov za opremo novorojenca, če center oceni, da je ob namestitvi potreben dodaten nakup oblačil, obutve, potrebščin in opreme za otroka.

Pomislek 1

Velikokrat je mogoče slišati govorce, da je največ rejencev na podeželju, saj so dodatna pomoč pri kmečkih opravilih. Vendar je ta mit po mnenju ministrstva iz trte izvit: »Menimo, da je nekorektno trditi, da če je otrok v rejništvu v kmečkem okolju, da ga izkoriščajo za delovno silo. Pri rejništvu ne gre le za to, da otroku, ki iz različnih razlogov začasno ne more živeti pri svojih starših, preprosto najdemo nadomestno družino. Gre za odgovornost, da najdemo otroku družino, kjer bo pridobil pomembno družinsko izkušnjo, ki jo je težko

dobiti drugje in ki vedno znova utemeljuje pojem rejništva. Pomembna prednost namestitve otroka v rejniško družino je torej dejstvo, da je to družina, kjer veljajo določena družinska pravila, kjer so vloge razdeljene med družinske člane, kjer se rešujejo konflikti, kjer se deli delo in obveznosti in kjer so prisotna čustva. Nerealno je torej pričakovati, da bo otrok, ki je nameščen v rejniški družini, ki živi v kmečkem okolju, izvzet iz popolnoma vseh vsakdanjih opravil te družine. Seveda morajo biti otrokove obveznosti v rejniški družini v skladu z njegovimi zmožnostmi, zrelostjo in s starostjo.« Ob tem še dodajajo, da imajo tisti, ki takšne izjave podajajo, vedno možnost obvestiti pristojni center za socialno delo oziroma socialno inšpekcijo.

Pomislek 2

Rejništvo je v osnovi ukrep začasne narave. S posvojitvijo nastane med posvojiteljem in posvojencem enako razmerje kot med starši in otroki. Gre za trajno razmerje, s katerim nastane med posvojencem in njegovimi potomci ter posvojiteljem in njegovimi sorodniki enako razmerje kot med sorodniki. Gre torej za dru-

gačen namen – pri posvojitvi gre za izločitev otroka iz matične družine in prehod v posvojiteljsko družino, pri rejništvu pa je cilj, da se otrok po krajšem ali daljšem času v matično družino, ko ta vzpostavi ustrezne okoliščine za primerno skrb za vzgojo in razvoj otroka. To je razlika med rejništvom in posvojitvijo in hkrati odgovor na nekatera nepoznavalska razmišljanja ljudi, zakaj je tako težko posvojiti otroka v Sloveniji, medtem ko toliko otrok čaka na rejništvo. Zato tudi rejništvo ne more in ne sme biti »bližnjica« do posvojitve.

Rejnik se lahko odloči, ali bo rejniško dejavnost opravljal kot edini poklic ali bo to izvajal poleg svojega poklica in sklenjenega delovnega razmerja. Poleg rejnine se mu zagotovi tudi plačilo prispevkov za socialno varnost. Poklicni rejnik mora imeti v rejništvu tri otroke, mesečno pa dobi

1.587,27 evrov.

Odvzeli so ji še šestega otroka

Starša trdita popolnoma drugače, kot ugotavlja center za socialno delo

Še ena svojevrstna zgodba o odvzemih otrok prihaja iz naše regije, kjer so ženski do zdaj odvzeli že šest otrok, zadnjega pred dvema tednoma. Osebnostne podatke o družini hranimo v uredništvu. Zaradi zaščite dvetletnice, ki so jo odvzeli pred kratkim, in zaradi zaščite ostalih otrok, ki so že nekoliko starejši in v rejniških družinah ne moremo zapisati točno, iz katerega kraja ženska prihaja.

Toda zadnjega odvzema ni vodil noben center za socialno delo na Celjskem, ampak sevniški, saj je ženska pred časom živela tudi na tistem območju. Ženska, popol-

noma obupana, ker je to že šesti odvzem, zavrača vse trditve, ki jih omenjeni center navaja v odločbi o odvzemu. Šestega otroka naj bi ji odvzeli, ker s svojim sedanjim partnerjem, ki je tudi oče tega otroka, naj ne bi zmoгла poskrbeti za njegov zdrav telesni in duševni razvoj. Sama trdi, da sta za otroka dobro skrbela, center pa meni drugače, enako tudi policija, ki naj bi zaradi spora med partnerjema morala posredovati. Vendar starša trdita, da spora ni bilo, kljub temu da policijske evidence kažejo drugače. Tako pravijo tudi na CSD Sevnica, kjer naj bi se odzvali interventno ravno na podlagi klica policije s kraja dogajanja,

kjer je bil prisoten tudi otrok. »Ta podatek je zgovoren že sam po sebi glede obveznosti, ki jih imamo centri za socialno delo po zakonu v zvezi z zaščito otroka,« nam je dejala direktorica CSD Sevnica Danica Božič, ki zaradi zaščite osebnih podatkov družine več podrobnosti ne more nanizati. A dodaja: »V tej fazi potekata nenehna komunikacija in sodelovanje s starši, tudi teh dneh sta bila pri nas na razgovoru. Zbiramo podatke, ugotavljamo dejstva – vse z namenom zasledovanja koristi otroka. Lahko pa zatrdim, da je za otroka ves čas dobro poskrbljeno in da je bil staršema stik z njim že omogočen.«

Krivde za poskus uboja ni priznal

Na Okrožnem sodišču v Celju je bil v torek predobravnavni narok zoper Franca Mavharja, ki mu očitajo kaznivo dejanje poskus uboja. Ta naj bi lani v Verpetah pri Frankolovem med preprirom zabodel svojega znanca. Kaznivo dejanje naj bi se zgodilo v času, ko sta bila oba močno vinjena.

Zaradi poskusa uboja obtoženemu grozi celo od pet do petnajst let zavora. Mavhar je na sodišču dejal, da krivde ne prizna, zato se bo začela glavna obravnava tudi z zaslišanjem prič in izvedencev. Kaznivo dejanje se je zgodilo med pivskim druženjem v Mavharjevi hiši, nakar je med zancema prišlo do prepira. Obtoženi naj bi takrat vzel v roke nož in z njim znanca zabodel v prsni koš. Poškodovani je pomoč poiskal pri sosednji hiši, v kateri živi Mavharjev brat. Ta ga je tudi odpeljal v bolnišnico, kjer je poškodovani ostal na zdravljenju. Storičca so sicer po dogodku pridržali, vendar v priporu ni ostal, ampak so ga izpustili na prostost. V kazenskem postopku bo najverjetneje največ govora o storilčevi prištevnosti, saj naj bi bil močno alkoholiziran, vprašanje je tudi, koliko se obtoženi in tudi poškodovani zaradi opitosti dogodka sploh spominjata, po nekaterih podatkih naj se ne bi spominjala niti tega, zakaj sta se sprla. Glavna obravnava se bo začela novembra, sodnica je danes že razpisala tri datume, zato je mogoče pričakovati, da se bo kazenska zadeva takrat tudi končala s sodbo.

Množična nesreča na avtocesti

Minulo nedeljo je bila na štajerski avtocesti, na odseku Slovenske Konjice-Celje, velika regijska kombinirana vaja sil za zaščito in reševanje za ukrepanje ob množični nesreči na avtocesti.

Predpostavka vaje je bila huda prometna nesreča pri počivališču Zima. V nesreči naj bi bilo udeleženih več osebnih vozil, kombinirano vozilo za prevoz potnikov in tovorno vozilo s cisterno nevarnih snovi. V vaji reševanja so morali vsi sodelujoči reševati dvajset poškodovanih.

Na tovrstnih vajah sodelujejo javne službe za zaščito, reševanje in pomoč, regijske enote in službe Civilne zaščite, organi, službe in nevladne organizacije, ki po načrtu zaščite in reševanja ob množični nesreči na avtocesti opravljajo naloge zaščite, reševanja in pomoči ter tudi zaščitne ukrepe. Med temi so bili tudi policisti, reševalci nujne medicinske pomoči, poklicni in prostovoljni gasilci, DARS, pa tudi predstavniki Avto moto zveze Slovenije.

Z vajo so preverili učinkovitost in usklajenost rešitev v regijskem načrtu reševanja v takšnih primerih množične nesreče. (Foto: PGD Slovenske Konjice)

Trčilo in zagorelo

V ponedeljek nekaj minut pred 16. uro sta na avtocesti Ljubljana-Celje, pred cestninsko postajo Vransko, trčili dve tovorni vozili. Po trčenju je eno od vozil prebilo odbojno ograjo, zapeljalo s cestišča in se prevrnilo.

Pri prevračanju je prišlo do poškodbe rezervoarja za gorivo in posledično do požara, ki je zajel tudi natovorjena elektronska vezja v zabojniku. Posredovali so celjski poklicni gasilci in prostovoljni gasilci z Vranskega ter iz Domžal. Ena oseba je bila v nesreči lažje poškodovana, vendar poškodbe niso bile hude. Zaradi nesreče je bila avtocesta v smeri Ljubljana-Celje več ur zaprta za ves promet.

Vozila po nasprotnem pasu

Že minuli petek se je huda nesreča zgodila med Ljubecno in Zadobrovo, kjer je prišlo do čelnega trčenja dveh osebnih vozil.

V trčenju se je hudo poškodoval 64-letni voznik avtomobila. Vanj je zaradi vožnje po nasprotnem voznem pasu trčila 38-letna voznica osebnega vozila.

Brezno

Alkohol, tihi ubijalec človeka

Posredni vzrok za številna kazniva dejanja, kršitve in prometne nesreče

Na družbenem omrežju Facebook se je v teh dneh razširila prošnja enega od humanitarnih društev s Celjskega za pomoč mami treh otrok, ki je obupala nad življenjem, saj ji je družino popolnoma uničil alkohol. Zaradi moža, ki je zaradi alkoholiziranosti izčrpal družinski proračun, mati razmišlja celo o tem, da bi otroke oddala v drugo družino – da ne bi trpeli zaradi neznošnega stanja v družini. Gre za alarmantno stanje, ki nakazuje, da je družba do alkohola še vedno preveč strpna, čeprav je velik vzrok za številna kazniva dejanja. Moški je zaradi početja, kot ga opisuje mama iz omenjene zgodbe, storilec kaznivega dejanja zanemarjanja otrok.

To potrjuje tudi vodja oddelka za splošno kriminaliteto na Policijski upravi Celje Milan Vogrinc: »Takšna situacija absolutno kaže na element tega kaznivega dejanja. Starši so dolžni ustrezno skrbeti za otroke. Če bi bili na policiji obveščeni o takšnem primeru, bi začeli preiskavo. Ko nekdo denar za preživetje družine porabi za svojo odvisnost od alkohola in pri tem ne poskrbi za otroke, gre za sum zanemarjanja otrok. Še posebej če gre pri tem tudi za fizično ali psihično nasilje, ki je po-

Z alkoholom je vzročnik povezan več kot šestdeset vrst bolezni in poškodb.

Največ kaznivih dejanj zaradi alkoholizma kot posrednega vzroka se skriva za družinskimi zidovi.

sledica alkoholizma, zaradi katerega družina trpi.«

Realna slika, le oči si zatiskamo

Pravzaprav gre za realno sliko, ki jo policisti pri svojih preiskavah in posredovanjih vidijo vsak dan na terenu. Pri kaznivih dejanjih, kršitvah, prometnih nesrečah, celo delovnih nesrečah. Na področju kaznivih dejanj je alkohol posredni vzrok za nje predvsem pri poškodbah in umorih ter ubojih,

razlaga Vogrinc. Nekdo stori kaznivo dejanje v drugačni prisebnosti, trezen pa morada tega ne bi storil.

»Največ je tega ravno pri družinskem nasilju, zanemarjanju otrok,« še dodaja. V čem je težava? »Kot družba to prepozno prepoznamo. Ljudi velikokrat motijo odvisniki od drugih drog, ker jih lažje zaznajo kot potencialne storilce kaznivih dejanj. Do alkohola pa je naša družba na žalost še vedno preveč strpna. In

to je narobe,« pojasnjuje sogovornik.

Druga skrajnost je trpljenje. Dopusčanje, da žrtev predolgo trpi. »Pogosto za takšne primere nasilja v družini, za katere je vzrok tudi alkohol, policisti izvedemo prepozno. Šele takrat, ko se nekaj zgodi. Bodisi zato, ker nihče ne prijavi, čeprav ve, da se v neki družini dogaja nasilje zaradi alkohola, bodisi zato, ker žrtev sama prelaga s prijavo,« še pravi Vogrinc.

oveka, družine, družbe

Za tovrstna kazniva dejanja je značilno, da so storilci povratniki. Torej kazniva dejanja ponavljajo. Četudi se zadeva konča na sodišču, kjer storilcu izrečejo tudi stranski ukrep zdravljenja, je odvisnost od alkohola premočna in začrta pot nazaj v odklonilna dejanja. Vedno več alkoholiziranih storilcev je tudi na področju mladoletniškega kriminala oziroma medvrstniškega nasilja, kar je zaradi mladosti storilcev še toliko bolj zaskrbljujoče. »Zato je pomembno, da družba takšne storilce zazna in se odzove. Saj le tako lahko tudi ti storilci dobijo pomoč, ki jo potrebujejo,« še pojasnjuje Vogrinc.

Vedno več pijanih voznikov

Da je slovenska družba od alkohola preveč strpna, opaža tudi **Boštjan Kavc** s Policijske postaje Celje. Tudi pri kršitvah javnega reda in miru se pojavlja kup prekrškov ravno zaradi alkoholiziranosti storilcev. »Vsı obsojamo mamila, čeprav alkohol povzroča ogromno kršitev v družbi,« pravi. In tudi Kavc omenja

nasilje v družini, saj v vseh primerih ne gre za kazniva dejanja, ampak tudi za prekrške po zakonodaji, ki ureja javni red in mir. V takšnih situacijah policija obvešča tudi pristojne centre za socialno delo. »In ti so odzivni, se vključujejo v urejanje družinskih zadev, vendar je vedno odločitev vpletenih, kako bodo to pomoč sprejeli in kaj naredijo,« dodaja Kavc.

Medtem ko je nasilje v družini še vedno nekako v ozadju in se vedno najprej ne pomisli na alkohol, je drugače v prometu. Kako temeljit razmislek terja pojavnost alkohola na področju kršitev, kaže naslednji podatek. Od leta 2008 do 2013 so v Sloveniji stroški, ki so bili vezani na posledice nesreč in zdravljenja poškodovanih v prometnih nesrečah, ki so jih povzročili pijani vozniki, znašali več kot 500 milijonov evrov. V primerih smrtnih nesreč ta znesek predstavlja dvesto milijonov evrov. Poleg tega, da so te nesreče posledično prizadele celotne družine, ki se soočajo z izgubo svojcev ali invalidnostjo poškodovancev.

V Sloveniji znaša registrirana letna poraba alkohola med 10,3 in 13,5 litra čistega alkohola na odraslega prebivalca (starega petnajst let in več). Povprečen odrasel Slovenec glede na slovenske raziskave količinsko popije največ piva, sledijo vino in žgane pijače. Na podlagi raziskave o uporabi tobaka, alkohola in drugih drog je bila ocenjena tudi neregistrirana poraba alkohola, ki znaša še dodatnih 4,9 litra na prebivalca nad petnajst let.

Vsak deseti Slovenec (star od 25 do 64 let) čezmerno pije alkohol, vsak drugi se vsaj enkrat letno opije. Moški v primerjavi z ženskami manj abstiniirajo, pijejo alkohol pogosteje in v večji meri. Čezmerno pitje alkohola s starostjo narašča, medtem ko visoko tvegano opijanje s starostjo upada. Prebivalci vzhodne Slovenije v večjem deležu pijejo alkohol čezmerno in se visoko tvegano opijajo.

Alkohol dnevno povzroča reze v družbo, ki je še vedno premalo dojemljiva za reševanje teh problemov. Lani se je na Celjskem zgodilo 3.100 prometnih nesreč, delež pijanih povzročiteljev se je spet povečal. Znašal je skoraj 10 odstotkov. Povišala se je tudi stopnja alkoholiziranosti povzročiteljev nesreč.

»Ne upošteva družbenih norm«

Da alkohol razkrajja posameznika in okolico, v kateri živi, pravi tudi **Dani-jel Rek**, predsednik kluba zdravljenih alkoholikov, ki deluje v Žalcu. Spremembe v družinah in na delovnih mestih so stalne spremljevalke oseb, ki tonejo v brezno alkoholizma. Na neki točki lahko ti posamezniki, ne seveda vsi, postanejo storilci kaznivih dejanj. A tudi ena žrtev zaradi alkohola je preveč.

Zanimalo nas je, kaj se dogaja v človeku, ki tega, da zaradi njega trpi okolica, ne spozna niti v treznem stanju: »Želja po alkoholu je premočna. Možgani vedo, da bodo alkohol dobili. To je najlažje razumeti, če

opredelimo, da je alkoholizem bolezen. Odvisnik od alkohola ne upošteva družbenih norm ne na cesti ne v družbi in ne v zasebnem življenju. Težko prizna ali sploh ne, da potrebuje zdravljenje, dokler ni stisnjen v kot. Do takrat brani sebe in svoje razmišljanje, saj meni, da nima težav in da zdravljenja ne potrebuje,« pravi Rek.

S tem poudari, da odvisnik od alkohola pogosto tvega okvaro telesa, telesnih organov ali posledice svojega napačnega ravnanja v okolici zaradi učinkov alkohola, preden spozna, da potrebuje pomoč. In takšni odvisniki so v najhujšem obdobju ravno zdaj: v času trgatega, bližajočega martinovega. V tem obdobju se največ tistih, ki se morda odločijo za zdravljenje ali jih k temu »prisili« posledica, ki je zaradi njihovega početja nastala, vrne na staro pot. In morda pri tem storijo nekaj, s čimer povzročijo ogromno škodo ne le sebi, ampak tudi svoji okolici.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (GrupA, splet)

Ste videli povzročitelja?

Minulo soboto se je zgodila prometna nesreča v semaforiziranem križišču Kidričeve in Prešernove ceste v Velenju. Povzročitelja do danes še niso izsledili.

Voznik osebnega vozila modre barve in neznane znamke je namreč trčil v peško, ki je stala pri rdeči luči za pešce v križišču. Voznik je pred tem pripeljal po Kidričevi cesti. Ker se mu je na semaforju prižgala rdeča luč, je zaviral in ustavil na sredini prehoda za pešce, ženska pa je pri zeleni luči vozišče prečkala za njegovim avtomobilom. Takrat je voznik zapeljal vzvratno in z zadnjim delom trčil v peško ter jo telesno poškodoval. Po trčenju je odpeljal. Policija zbira vse informacije morebitnih očitvidcev na telefonski številki Policijske postaje Velenje.

Bodi viden – bodi previden

Ta teden se je po vsej Sloveniji začela preventivna akcija za večjo varnost pešcev **Bodi viden – bodi previden, ki bo trajala do 16. oktobra. Akcija je namenjena večji osveščenosti pešcev, še posebej starejših in otrok oziroma šolarjev, ter voznikov glede pravilnega ravnanja v cestnem prometu.**

Letošnji poudarek bo predvsem na uporabi odsevnih teles, saj so ravno jesenski dnevi za pešce najbolj nevarni zaradi slabše vidljivosti. Število mrtvih in poškodovanih pešcev niha vsa leta, vendar se je v zadnjem letu to število spet povešalo. V primerjavi z vsemi ostalimi udeleženci v nesrečah predstavlja delež mrtvih pešcev kar petnajst odstotkov. Eden od skrb vzbujajočih podatkov je, da je letos v vsej Sloveniji umrlo pet pešcev na avtocesti. Naraslo je predvsem število umrlih pešcev v naselju, in to na prehodih za pešce. Policisti ugotavljajo tudi, da so bili poškodovani pred nesrečo visoko vinjeni. To hkrati pomeni, da so pešci za veliko nesreč krivi tudi sami. Glavni vzroki prometnih nesreč z najhujšimi posledicami za pešce so neupoštevanje in odvzem prednosti, v veliki meri torej tudi nepravilno ravnanje pešcev pri prečkanju ceste, ter neprilagojena oziroma prehita vožnja voznikov. Največ tovrstnih prometnih nesreč se zgodi v jesensko-zimskih mesecih, še posebej novembra. Najbolj ranljivi so otroci in starejši. Slednji premalo poskrbijo za svojo dobro vidnost, kar pomeni, da ne uporabljajo odsevnikov in so prevečkrat oblečeni v temna oblačila, zaradi česar jih vozniki spregledajo. Najbolj ogroženi so moški, stari nad 65 let. Najpogostejše poškodbe pri pešcih so poškodbe glave, prsnega koša in hrbtenice, pri lažjih poškodbah pa so v ospredju poškodbe spodnjega dela telesa, glave in okončin.

Vlom mu ni »uspek«

Neznan storilec je v ponedeljek storil kar nekaj škode na stanovanjski hiši v Ulici heroja Rojška v Celju. Vlomilec je namreč poskušal v hišo vstopiti skozi vrata na sprednji in zadnji strani hiše. V notranjost mu ni uspelo vstopiti, lastniku je škodo povzročil zaradi poškodovanja dvojnih vrat. Policija neznanca še ni prijela. Je pa vlom »uspek« neznanca v Prelski na območju Velenja. V hišo je vlomil skozi okno in ukradel več gotovine in zlatnine. Podobno se je zgodilo tudi v Šmarju pri Jelšah. Tudi v tem primeru je storilec vlomil skozi okno v stanovanjsko hišo in odnesel nakit in denar.

NAJ VIVA
narodnozabavna TV oddaja

VTV - VAŠA TELEVIZIJA VELENJE
Zarova cesta 10, 3320 Velenje
Tel: (03) 898 60 00
www.vtvstudio.com, vtv.studio@siol.net
www.facebook.com/najviva

Z vami tudi na FB!

Ta četrtek ob 20. uri, na VTV - Vaši televiziji!
UNIKAT in ŠKORPIJONI

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

PLANINSKA VAS BREZPLAČEN OGLED

ZOO Rajski vrt

OGLED VSAK DAN OD JUTRA DO VEČERA

Galerija

OGLED GALERIJE OD 7. DO 15. URE
SOBOTA, NEDELJA PO DOGOVORU

VELIČASTNA OMARA

PLANINSKI GRB

BAROČNO OGLEDALO

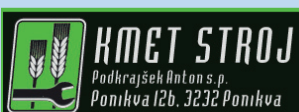

KRIŽEV POT

OBNOVA KULTURNIH SPOMENIKOV

ASFALT KOVAČ d. o. o., Planina pri Sevnici 47 a, Planina pri Sevnici

KMET STROJ
Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva
TEL.: 041 693 394
PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV
LAMBORGHINI IN PASQUALI

INSTALACIJE VERHOVŠEK
20 let
Ponosni sponzor
KK Tajfun našega državnega prvaka.

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

www.nt-rc.si

Obiščite nas na spletni strani!

novi tednik

Vedno z menoj!

OPTIKA Terian
MARJAN TERŽAN s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

CENJENE STRANKE V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:

- STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
- KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
- STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
- KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
- CISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
- SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST
- LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE -

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

★ **10% popust** ★ ob nakupu korekcijskih in sončnih očal
POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO

BIROSERVIS
ALEŠ ŽOLNIR s.p.
Cesta Talcev 2, 3212 Vojnik
Tel/fax: 03 54 71 127, gsm: 070 33 66 77
e-mail: info@biroservis-zolnir.si, splet: www.biroservis-zolnir.si

Znižujemo stroške tiskanja
Najem, servis, prodaja tiskalnikov in MF naprav

AK
ASFALTKOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

NOVOMAT d.o.o.
AVTO STEKLO CENTER
NOVO

Ko steklo počí, do Novomata skoči.

V PROSTORIH AVTO CELJA

Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflickca.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNjenih OBLACIL

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

VSAK ČETRTEK ob 12.15 95,1 | 95,9 | 100,3 | 90,6 MHz www.radiocelje.com

odmev POGLED z vseh strani!

Ukrajinci kljub zmagi »odžagali« Pevnika

Velenjčani pustošili po Kopru

Tako celjski kot velenjski nogometaši so zmagali v 12. krogu domačega prvenstva. Celjani so v domači Areni pred le 300 gledalci z 1:0 premagali Aluminij iz Kidričevega. Edini gol na tekmi je po veliki napaki gostujoče obrambe v 37. minuti dosegel Matej Podlogar. Velenjčani pa so se veseli vrnili z zahtevnega gostovanja v Kopru.

Rudar je na Obali zmagal s 4:2. Enkrat je bil natančen Bojan Vručina, klasični »hat trick« je uspelo doseči Dominiku Glavini, ki je dal preostale tri gole. Sledil bo reprezentančni premor.

Uspešno, a nepovezano

Čeprav so Celjani premagali Aluminij, smo še enkrat več spremljali »mučenje« nogometašev v rumenomodrih dresih. Posledično so bili tudi gledalci na tribuni Arene Petrol upravičeno nejevoljni. Tokrat se jih je zbralo le 300, kar priča o temu, da zanimanje za ogled tekem »grofov« pada iz kroga v krog. Preteklih sezon, ko je bil trener prvega moštva celjskega prvoligaša Simon Rožman, pa še prej Marijan Pušnik, se radi spominjamo. Igral se je odlični nogomet, ki je gledalcem na tribunah nudil užitek. V zadnjih dveh

Hrvaški napadalec Dominik Glavina je bil izjemno razpoložen v Kopru.

sezonah pa spremljamo situacijo, ki si je nihče ne želi. Igre ni, zanimanje, kot že rečeno, upada, okrog kluba pa je spet vse več in več negativne energije. Trener Robert Pevnik si za opravljeno zasluži pohvale, a po drugi strani si je treba priznati, da tako naprej ni več šlo. Zdaj, ko je ekipa dokončno popolnjena, in roko na srce izgleda zelo kakovostno, bi moral biti opazen tudi napredek v

igri, ki pa ga ni bilo. In prav zato je dokončno prekipelo vlagatelj v NK Celje iz Ukrajine. Ukrajinci so se s Pevnikom sporazumno dogovorili za spremembo.

Prihaja nekdanji član Reala?

Čeprav so bili torej rezultati v zadnjem obdobju ekipe Celja dobri, pa je bilo vse preveč toplo-hladne igre. Ukrajinci so ocenili, da lahko

Pevnik klubu v tem trenutku precej bolj koristi kot vodja mladinske šole, zato ga želijo zadržati v Celju. Prepričani so, da je sposoben raven mladinskega pogona spraviti na precej višjo stopnjo, kot je v tem trenutku. Rezultati mladinske in kadetske ekipe so katastrofalni, saj ekipi na skupni lestvici zasedata celo predzadnje mesto; to po koncu sezone vodi v drugo ligo. V javnosti že kroži-

Celje (4-2-3-1): Rozman – Glavaš, Džinić, D. Hadžić, Travner – Pungaršek, Pišek – Čirjak, I. Hadžić, Podlogar – Volaš. Igrali so še Požeg Vancaš, Lovrečić, Križan.

Rudar (4-2-3-1): Radan – Bolha, Zec, Mužek, Lotrič – Grgić, Babić – Pišek, Glavina, Vručina – Mary. Igrala sta še Krcić, Eterović.

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	12	9	1	2	19:7	28
MARIBOR	12	7	3	2	22:11	24
DOMŽALE	12	6	2	4	25:14	20
GORICA	12	6	2	4	16:11	20
CELJE	12	6	1	5	13:12	19
LUKA KOPER	12	5	2	5	11:13	17
RUDAR	12	4	3	5	17:15	15
KRŠKO	12	3	3	6	10:20	12
ALUMINIJ	12	2	3	7	9:18	9
KALCER	12	0	4	8	9:30	4

jo imena novega trenerja članske ekipe. Ta naj bi bil v klubskih pisarnah potrjen danes. Glavni kandidat je Igor Jovičević. Leta 1991 je prestopil k Realu iz Madrida. Nazadnje je bil trener Karpatov iz Lvova, kjer je sodeloval tudi z Ukrajinci, ki so prišli v Celje, zato je velika verjetnost, da bo prišlo do omenjenega scenarija. Celjani so na dvanajstih prvenstvenih tekmah vpisali šest zmag, en neodločen rezultat in pet porazov. Z devetnajstimi točkami zasedajo peto mesto. Za Gorico in Domžalami zaostajajo za točko. Iz pokalnega tekmovanja so izpadli v Krškem.

Šov Vručine in Glavine

Koprčani so v dvoboj z Rudarjem vstopili z dobro popotnico, saj so na domači zelenici v tej sezoni točke oddali le proti Mariboru, vendar pa proti Rudarju niso nadaljevali pozitivne serije. Velenjčani so petič zapored Bonifiko zapustili neporaženi. V 16. minuti se je domača mreža prvič zatresla, ko je bil s prostega strela uspešen Bojan Vručina. Štiri minute pozneje je povišanje prednosti napravil Anže Pišek, ki je zadel okvir gola. Minuto kasneje je po podaji

Stjepana Babića napadalec Dominiku Glavini uspelo povišati na 2:0. Koprčani so znižali v 34. minuti. Natančen je bil Zlatan Muslimović, ki je postavil rezultat prvega dela tekme. V 69. minuti je Glavina po podaji Mitje Lotriča, nekdanjega člana Kopra, povišal na 3:1. Pet minut pozneje je podal Klemen Bolha, s še enim odličnim volejem pa je Glavina, ki je s sedmimi goli zdaj prvi strelec lige, zabil hat-trick ter postavil piko na i veliki zmagi sredi Kopra. »Mislim, da smo zmagali povsem zaslužno. Od prve minute smo bili boljši na igrišču, hitro smo prešli v vodstvo in potem po naši napaki prejeli gol. Koper ima res izjemno ekipo z imeni kot so Pranjčič, Ibričić in Muslimović. Gre za izjemne posameznike, mislim pa, da je Rudar pokazal, da se lahko povsem enakovredno meri z najboljšimi ekipami v ligi,« je dejal trener Slobodan Krčmarević. Velenjski Rudar je s štirimi točkami manj od Celjanov na sedmem mestu. Izkupiček: štiri zmage, trije neodločeni rezultati in pet porazov. Po premoru bo v Celju gostoval Koper, Velenjčani bodo igrali v Domžalah.

MITJA KNEZ
Foto: GrupA

»Nekatere zadeve se odvijajo nenormalno«

Trener Robert Pevnik o nenadni odstavitvi

»Pa imamo nove tri točke. Na petih prvenstvenih tekmah od zadnjega reprezentančnega premora smo slavili v Velenju in Novi Gorici, doma pa ugnali Domžale in sedaj še Aluminij.« To je citat s spletne strani Nogometnega kluba Celje. Mesto v zgornjem delu razpredelnice, le točka zaostanka za Gorico in Domžalami, pet za Mariborom. V mesecu oktobru pa odlični razpored: doma obračuna s Koprčani in Krčani, vmes gostovanje v Radomljah. Kdo bi hotel še več od ekipe, ki se vrsto sezon sestavlja ob koncih avgustov?

To, da ni gledalcev, je posledica zadnjih in preteklih grehov, ki pa jih nihče noče priznati. Zanje seveda niti slučajno ni kriv Robert Pevnik. Pragmatično se je lotil dela, (prekomerno) zaupal mladim domačim fantom in iztržil ogromno. Ko je pričakoval, da bo sodeloval pri izbiri okrepitev za spomladanski del prvenstva, je dobil »nogo«. Pravi, da nas bo (novinarje) povabil na pogovor. Na klubski spletni strani v torek in tudi včeraj dopoldne ni bilo ne duha ne sluha o zapletu. Pevnik ni »kar nekdo«. Polzelan, ki z družino živi v Slovenskih Konjicah, spada med opaznejše nogometaše Celja. V štirih poosamosvojitvenih sezonah je na svoji koži preživel vse porodne krče v celjskem prvoligašu, s svojimi igrami in potezami je navduševal na Skalni kleti. V rumenem dresu je zbral

98 ligaških tekem. Dosegel je 11 golov. Poznate primer, kjer bi se tako lahko poigrali z domačim igralcem, trenerjem? Z njim so celo mastno zaslužili, Darko Klarič ga je spretno prodal Olimpiji (Ivanu Zidarju). Večina Pevnikovih znancev in bivših soigralcev se ni nadejala, da bo nekoč nepredvidljivi nogometaš postal uspešen trener. S trmo mu je uspelo. Vodil je tudi Dravinjo, Dravo, Domžale, Olimpijo, Muro, Rudar, Radomlje, Aluminij, skopski Rabotnički, poljsko Legionovio, nazadnje mlajše velenjske selekcije. Kako srečen je bil, ko so ga aprila poklicali iz NK Celje ...

Le pol leta kasneje je sledil vnovični klic. V kolikšni meri vas je šokirala vsebina sestanka, na katerem so vam sporočili, da niste več trener članskega moštva?

Nekatere zadeve v nogometu se pač odvijajo nenormalno. Prišli so vlagatelji in za njih očitno ne štejejo odlični rezultati, ki smo jih dosegli. Igralcem se zahvaljujem za izvrstne predstave. Hvaležen sem tudi navijačem, ki so me toplo sprejeli.

Odstavitev se zdi popolnoma nelogična glede na dosežke v 1. SNL. Moštvo ste spomladu uspeli zadržati v elitni konkurenci, za nameček vam je le za las ušla pokalna lovorika po odmevni predstavi v finalu proti Mariboru. Je tako tudi z vašega zornega kota?

Rezultati so glede na kakovost ekipe dobri, zagotavljam vam, da bi bili v krat-

kem tudi odlični. Moj cilj je bila uvrstitev v evropsko tekmovanje. Trenutno za njim zaostajamo zgolj za točko. V nogometu se ne odvijajo vse po pravilih, česar pa sem že vajen. Z dvignjeno glavo nadaljujem svojo pot v trenerskem poslu.

S celjskimi mladinci in kadeti? Na skupni lestvici 1. slovenske lige so na nezavidljivem predzadnjem mestu. Bojda vam je klubsko vodstvo ponudilo to možnost. Drži?

Res je. Toda odločitve še nisem sprejel. Kdaj pa jo boste?

Najbrž do ponedeljka. Moram se sestati z novim šefom kluba. Ampak ... Težko bo. Če pa se bo vmešalo kaj nepričakovano pozitivnega, vas bom nemudoma obvestil.

Pojavile so se govornice, da naj bi vas želeli prepričati s povišanjem plače za 500 evrov.

To je laž. Ne vem, kako je to prišlo do medijev. Gre za podcenjevanje mojega dela. Pozanimal sem se pri direktorju Spasoju Bulajčiču, kdo je to izrekel. Kdorkoli je že bil, gre za človeka brez značaja. Takšne stvari ne bi smele pricurljati iz kluba. Zato bom nekaj dodal. Vodilni mož kluba mi je ponudil zelo konkretno pogodbo. In zato o njej resno razmišljam. Vsekakor pa ne gre za 500 evrov povišice. To bi bilo smešno. Vsota je precej višja.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Robert Pevnik se je moral za glavo prijeti po nenadni odpovedi z mesta članskega trenerja, obenem pa ga je presenetila mamljiva denarna ponudba za vodenje mladinskega pogona.

Ekipe v sezoni 2015/16. Z leve čepijo Šime Ivčić, Jaka Malus, Tilen Kodrin, Lucijan Fižuleto in Žiga Mlakar, v srednji vrsti so Herman Wirth (trener vratarjev), Andrej Feldin (tehnični vodja), Gal Marguč, Blaž Janc, Urban Lesjak, Miha Zarabec, David Razgor, Luka Žvižej, Teja Končina (fizioterapevtka) in Branko Tamše (trener), v zadnji pa Stanko Anderluh (pomočnik trenerja), Arthur Patrianova, Živan Pešič, Povilas Babarskas, Matic Suholežnik, Blaž Blagotinšek, Gregor Potočnik, Vid Poteko, Ivan Gajić in dr. Rudi Čajavec (zdravnik). Manjkajo Luka Dobelšek, Tilen Leben in Tomaž Ocvirk (kondicijski trener).

Miha Zarabec, srednji zunanji napadalec

Jubilejna 25. sezona

Vsi trije domači naslovi in odlični kadeti

Za obdobje od leta 2007 do 2013 je bilo še posebej značilno pogosto menjavanje trenerjev celjske članske ekipe – po normalni poti (1), odstopu (2) ali odstavitvi trenerja s strani vodstva kluba (3).

Leta 2007 – Kasim Kamenica > Slavko Ivezic (3); 2008 – Slavko Ivezic > Tone Tiselj (1); 2009 – Tone Tiselj > Zvonimir Serdarušič (2); 2010 – Zvonimir Serdarušič > Miro Požun (2); 2011 – Miro Požun > Vladan Matić (1) in 2013 – Vladan Matić > Branko Tamše (3).

Podobno stanje je bilo tudi pri igralcih! Tisti najboljši so zaradi boljših finančnih pogojev v tujini odhajali iz kluba ali pa so v Celju preživeli le eno ali dve sezoni, na primer Gorazd Škof, David Špiler, Aca Stojanović, Mirsad Terzić, Renato Sulić, Tomaš Rezniček, Aleksej Peskov, Mirko Alilović, Richard Štochl, Carlos Prieto, Uroš Zorman, Renato

Piše: ANDREJ ŠUŠTERIČ

Vugrinec, Aleš Pajovič, Aljoša Rezar, Miladin Kozlina, Borut Mačkovšek, Alem Toskić, Nemanja Zelenović, Mate Lekai, Gašper Marguč, Sebastian Skube ... V zadnjih sezonah 2014/15 in 2015/16 so to bili še Matevž Skok, Ivan Sliško- vić, David Miklavčič in Blaž Blagotinšek. Zgovorna je bila tudi odstavitev direktorja **Romana Pungartnika** (2010-2014) s strani upravnega odbora kluba.

Odličen začetek, slabše nadaljevanje

Nova, jubilejna, 25. sezona (2015/16) v samostojni Sloveniji se je za slovenski in celjski rokomet začela odlično! Po

zlatih kolajnah na olimpijskih igrah mladih (Nanjing leta 2014) in olimpijskem festivalu evropske mladine (Utrecht leta 2013) so slovenski kadeti (U19) na svetovnem prvenstvu v Rusiji (avgusta 2015) za favoriziranimi Francozi osvojili drugo mesto in srebrno medaljo, med njimi pa igralci Celjana in Celjani **Urh Kastelic, Tilen Leben, Jaka Malus, Blaž Janc, Gal Marguč, Rok Cvetko** ter **Borut Korošec** (tehnični vodja) in **Slavko Ivezic** (vodja reprezentance). Od Slovencev sta bila v ekipo prvenstva izbrana levo krilo Tilen Sokolič (Koper 2013) in desni zunanji **Blaž Janc** (Celje PL), ki je bil tudi najboljši strelca SP (69 golov).

V ligi prvakov 2015/16 so Celjani nastopili v elitni skupini A in osvojili predzadnje mesto ter izpadli iz nadaljnega tekmovanja: 1. Paris Saint-Germain 24 točk, 2. Veszprém 23, 3. Flensburg 20, 4. Kiel 17, 5. Zagreb 11, 6. Wisla 8, 7. Celje Pivovarna Laško 7 in 8. Beşiktaş 2. Kljub temu so celjski rokometiši v nekaj tekmah prikazali zelo dobro igro in z nekaterimi slovitimi nasprotniki le nesrečno izgubili. Če bi samo na predzadnji tekmi v Zagrebu igrali neodločeno, bi se zaradi boljše gol razlike s poljsko Wislo uvrstili v osmino finala lige prvakov.

Tudi to sezono so celjski rokometiši osvojili vse tri

Branko Tamše, trener celjskega članskega moštva od leta 2013

domače naslove – 19. naslov v pokalu, 20. v državnem prvenstvu in četrti superpokal. Na zadnji, odločilni tekmi državnega prvenstva (Celje – Gorenje 29:22) je bilo na tribunah Zlatoroga okoli 5.000 gledalcev, kar je rekord obiskanosti tekem državnega prvenstva v vseh 25 sezonah od leta 1991.

V zadnjih sezonah lige prvakov (2013–2016) so pomembno vlogo odigrali tudi celjski igralci **Gašper Marguč, Blaž Janc** in **Miha Zarabec**, ki so bili večkrat imenovani v najboljšo sedmerko krogov.

Naslednjič: Najboljši med najboljšimi (37. del)

Foto: arhiv RK CPL

Pred nedeljsko tekmo z Vardarjem upe po zmagi vlivata samozavest in navdih organizatorja igre Mihe Zarabca.

Optimizem znova splahnel

Po blesteči zmagi v ligi prvakov nad Zagrebom so navijačem porasli apetiti. Toda sledila sta dva mednarodna poraza. A Celjani so dvorano Fraport Arena v Frankfurtu (31:30) zapuščali dvignjenih glav. Čeprav so večkrat zaostajali za pet golov, so v zadnje četrtino obračuna 2. kroga lige prvakov vstopili s kar tremi goli naskoka, po delnem izidu 7:0.

Vse skupaj je seveda omogočila izjemno tvegana igra ekipe Rhein-Neckar Löwen. Trener Nikolaj Jakobsen je z igro v napadu s sedmimi igralci na robu rokometne revolucije, ki pa se morda ne bo obnesla. Na podlagi tega je vratar **Ivan Gajić** dosegel celo tri gole prek celotnega igrišča. Nemci niso popuščali, izid so kmalu izenačili in tudi povedli, v zadnji minuti pa je za izenačenje

z desnega krila dobro streljal **Gal Marguč**, a je žal malce prestopil črto. **Miha Zarabec** je dal 7 golov, **Žiga Mlakar** 5, po 4 pa v končnici zelo pogumni **Jaka Malus** in **Blaž Janc**.

Nato so v vnaprej odigrani tekmi 12. kroga lige Seha izgubili v Veszpremu z 32:25. Sedem golov je dal Žiga Mlakar, šest Miha Zarabec. Pri domačih sta bila najboljša strelca Celjana, desni krili **Dragan Gajić** s šestimi in **Gašper Marguč** s petimi zadetki.

Tudi velenjski rokometiši so tako kot celjski v ligi Seha proti Vardarju prejeli 40 golov, toda v Skopju. Dosegli so jih 32, **Matjaž Brumen** šest. Pred sinočno tekmo proti Ljubuškem so v Rdeči dvorani zamenjali trenerja. Brez pravega razloga so odpustili Marka Šibilo, ki je znan po tem, da dela na daljši rok. Začasno ali

morebiti tudi dolgoročno ga bo nasledil Borut Plaskan. Predsednik RK Gorenje **Milan Meža** je ob tem dejal: »Z lanskim angažmajem dr. Marka Šibile smo si v klubu zares iskreno želeli, da bi trenerja lahko zadržali na daljši rok, z dolgoročno vizijo krmarjenja med ambicijami ter postopno vzpostavitev produkcijskega centra za mlade. A žal smo po zares tehtnem premisleku sprejeli odločitev ter se z začetkom tega tedna z dr. Šibilo sporazumno razšli. Ker ne želimo vleči prehitrih potez, smo se odločili, da bo do nadaljnjega glavni trener postal Borut Plaskan, o morebitnem novem strokovnjaku na čelu stroke našega kluba pa se bomo odločali preudarno in brez časovnih pritiskov.«

DŠ
Foto: Grupa

Ločitev Martine Ratej in Andreja Hajnška

Novi trener je Lovrenc Umek

Ko je črto pod leto 2016 potegnila državna rekorderka v metu kopja Martina Ratej, je izstopalo šesto mesto v finalu evropskega prvenstva v Amsterdamu. Na olimpijskih igrah v Riu je pristala na 18. mestu. Najdlje je nje no kopje letelo na mitingu v Velenju (61,03 m).

Po dolgoletnem sodelovanju s trenerjem Andrejem Hajnškom se je odločila, da bo pri skoraj 35 letih začela novo pot. Korenito je spremenila sestavo svoje strokovne ekipe, kajti zadnji dve sezoni nista zadovoljili njenih rezultatskih pričakovanj. Zaradi vrhunskih dosežkov v preteklih sezonah so bila upravičeno visoka. Vlogo trenerja je prevzel Lovrenc Umek, uveljavljen atletski strokovnjak in uspešen trener trenutno najboljšega metalca kladiva

Nejca Pleška, pa tudi Eufemije Štorga, prve Slovenke, ki je z novim kopjem preseгла mejo 60 m.

Njegov pomočnik bo Miro Kocuvan, za prehrano bo skrbel Severin Lipovšek, za psihično pripravo na tekmovanja pa Brane Skubic. Martina želi v naslednji sezoni redno metati svoje orodje prek 62 m. Glavni cilj je nastop v finalu svetovnega prvenstva avgusta v Londonu.

Ratejeva je redna udeleženka evropskih in svetovnih prvenstev, nastopila je na olimpijskih igrah v Pekingu, Londonu in Riu. Z državnim rekordom 67,16 m se uvršča v ožji vrh najboljših metalokopja na svetu. Lahko se pohvali, da je edina slovenska atletinja z zmago na mitingu diamantne lige. Leta 2014 je bila druga v skupnem

seštevkju v metu kopja v diamanтни ligi. V naslednjem letu bo skušala dosežek ponoviti ali se mu vsaj približati. Je večkratna zmagovalka evropskega zimskega pokala v metih – naslednji bo 11. marca v Las Palmasu. Tudi sredozemske igre bodo v Španiji, v začetku meseca julija, ko bo v Tarragoni napadla prvo mesto, kar ji je uspelo pred tremi leti v Mersinu. Če bo sodelovanje z Umkom uspešno, potem se bo materi dveh sinov uresničila največja športna želja, osvojitve medalje na velikem tekmovanju. Martina se je v Aninem kotičku Knežjega dvora dosedanjemu trenerju Andreju Hajnšku zahvalila za skoraj 20-letno sodelovanje.

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv NT

Martina Ratej se zelo rada spominja mitinga diamantne lige v Dohi, kjer je bila v vrhunski formi.

Prenova po izdaji znamke

Prejšnji teden je Pošta Slovenije izdala priložnostno pošto znamko v počastitev zlate olimpijke Tine Trstenjak.

Na poštinih znamkah so od slovenskih vrhunskih športnikov že Iztok Čop in Luka Špič, Rajmond Debevec, Primož Kozmus, Tina Maze in Urška Žolnir, prav tako kot Trstenjakova dobitnica zlate olimpijske medalje. Tina je bila kratka v zahvalnem govoru. Poudarila je, da je zelo počaščena ob tej potezi Pošte Slovenije in ji je izrazila hvaležnost. Zdaj se že pripravlja na novo sezono, prvi večji izziv pa bo turneja po Japonski in tekma svetovnega pokala v Tokiu, kjer bodo tekmice zelo motivirane proti olimpijski zmagovalki.

Promocija znamke je bila v prostoru Judo kluba Z' dežele Sankaku na Lopati. Naslednji dan so začeli telovadnico popravljati oziroma obnavljati. Tla so bila namreč zelo dotrajana. Do zaključka del bodo celjske judoistke in judoisti trenirali pod velikim šotorom.

DŠ, foto: JK SANKAKU

Prav vse tekmovalke so pomagale pri postavitvi blazin, tudi najboljše.

Lokalni derbi v Podčetrtku

Jutri, v soboto in v nedeljo bo na sceno stopila prvoligaška košarkarska družčina. S tekmami 1. kroga se začne nova sezona, nov boj za najvišja mesta. Naslov državnega prvaka brani Helios, ki je v finalu prejšnje sezone premagal laški Zlatorog.

Celjsko območje bo najvišja mesta napadalo s petimi ekipami. Zlatorog, Rogaška in Tajfun so ekipe, ki jih zagotovo pričakujemo v ligi za prvaka, kamor si želijo tudi Hopsi, medtem ko bodo Terme Olimia, ki so prvič v prvi ligi, poizkusile zadržati prvoligaški status.

Tajfun, Rogaška in Zlatorog so novo tekmovalno sezono sicer že začeli, in sicer v ligi Alpe Jadran. Vse tri ekipe so bile poražene, kar ni dober obet pred nadaljevanjem, saj so nasproti stala moštva, ki bi jih morali naši klubi premagati. Tajfun je z 79:77 klonil v Levicah na Slovaškem, Zlatorog z visoko razliko 73:57 v Osijeku proti Vrijednosnicam, Rogaška pa je bila z 81:68 nemočna pri slovaški ekipi Komarno.

Uvodna tekma domačega prvenstva čaka jutri Tajfun, ko bo gosto-

val pri Heliosu (18.45), v soboto bosta obračuna Zlatorog – Portorož in Šenčur – Hopsi (19), v nedeljo pa še tekma Terme Olimia – Rogaška (17). Tudi v novi sezoni 2. lige,

ki se začne 22. oktobra, bo imelo celjsko območje dva predstavnika, ECE Celje in Elektro iz Šoštanja.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Podčetrčani (v modrih dresih) bodo debitirali v prvi slovenski ligi pod vodstvom trenerja Borisa Zrinskega, Celjani (v rumenih dresih) pa bodo visoko merili v 2. ligi.

Hladen tuš že na uvodu v sezono

Košarkarice Athletea niso dobro odprle domačega prvenstva. Izgubile so že uvodno tekmo, in sicer proti Triglavu iz Kranja. Gostje so bile uspešnejše z 61:58. Tekmo je 50 sekund pred koncem z zadeto trojko odločila Urška Žibert.

Derbi so boljše začele gostje in bile v vodstvu večji del prve četrtine. V drugih desetih minutah so pobudo prevzele državne prvakinje. Na krilih novinke v celjskem dresu Američanke Shante Evans, ki je v prvem delu dosegla 12 točk, so Celjanke na odmor odšle s prednostjo šestih točk (31:25). Vajeti igre sta po odmoru na strani Triglava prevzeli slovenski reprezentantki Rebeka

Abramovič in Živa Zdolšek, obe nekdanji članici Athleta. Slabe štiri minute pred koncem so Kranjčanke povedle za šest točk, s 57:51. Domačinke se niso predale in z delnim izidom 7:0 prevzele vodstvo, potem pa je v zadnji minuti sledila trojka Žibertove za veliko veselje gostujoče zasedbe.

»Čestitke Triglavu. V prvem delu srečanja smo imeli priložnost, da se odlepimo, saj smo narekovali tempo igre. Zaradi slabega odstotka meta iz igre nam slednje ni uspelo. Upali smo, da se bo naša natančnost pri metu popravila v drugem polčasu. Žal temu ni bilo tako, zato je zmaga gostij povsem zaslužena,« je neje-

voljno po uvodni prvenstveni tekmi dejal domači trener Damir Grgič. Gostujoči Bojan Lazič je pristavil: »Videli smo zelo zanimivo tekmo, ki ni bila lepa, je pa vsebovala pravi tekmovalni naboj. Naša zmaga je povsem zaslužena. Rad bi čestital svojim igralkam za prikazano igro in borbenost. Kljub zmagi ostajamo z nogami trdno na tleh in nadaljujemo z načrtanim delom.«

Rebeka Abramovič je dosegla 22 točk, pri gostiteljih se je pri identičnem številu zaustavila Shante Evans. Celjanke so sinoči odigrale še prvo tekmo v Jadranski ligi. Gostovale so v Bolgariji pri Montani.

MITJA KNEZ

MESTNA OBČINA CELJE

Na podlagi 50., 60., 61.a, in 96. člena Zakona o prostorskem načrtovanju - ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 - ZVO-1B, 108/09, 80/10, 43/11-ZKZ-C, 57/12, 57/12-ZUPUDPP -A, 109/12, 35/13 - SKL. US) in 27. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00, 108/01, 70/06 in 43/08)

župan Mestne občine Celje

s tem

JAVNIM NAZNANILOM

obvešča javnost

o ponovni javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta Golovec (spremenjena rešitev dopolnjenega osnutka OPPN za javno razgrnitev)

I.

Mestna občina Celje naznanja ponovno javno razgrnitev dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta (spremenjena rešitev dopolnjenega osnutka OPPN za javno razgrnitev iz oktobra 2014), ki ga je pripravil Oddelek za okolje in prostor, Sektor za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve, v skladu z Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje - Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

Predmet podrobnega načrta je ureditev kompleksa večjih zelenih in rekreacijskih površin ter izgradnja devetih stanovanjskih objektov. Območje OPPN Golovec obsega zemljišča med Dečkovo cesto na jugu, Opekarniško cesto na severu, Cesto na Dobrovo na zahodu in Jamovo ulico na vzhodu.

Predmet ponovne javne razgrnitve je spremenjena rešitev dopolnjenega osnutka OPPN za javno razgrnitev iz oktobra 2014, ki v dopolnitvi iz avgusta 2016 predvideva:

- dodatno umestitev ene enostanovanjske stavbe na območju obstoječih stavbnih zemljišč ob Cesti na Dobrovo (zgotovitev obstoječe stanovanjske pozidave), na zemljiščih s parc.št. 980/5 in 980/1, oboje k.o. Spodnja Hudinja;
- zmanjšanje števila novo predvidenih enostanovanjskih objektov ob Jamovi ulici, z 9 objektov na 6 objektov (sprememba na parc. št.: del 930/1, 930/3, 931/1 in del 931/2, vse k.o. Spodnja Hudinja).

II.

Gradivo bo od 14. 10. 2016 do vključno 2. 11. 2016 javno razgrnjeno:

- v prostorih Mestne občine Celje, soba za stranke Oddelka za okolje in prostor ter komunalno, Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve, III. nadstropje, Trg celjskih knezov 9, Celje ter
- na sedežu Mestne četrti Gaberje, Kidričeva cesta 3, 3000 Celje ter
- na sedežu Mestne četrti Nova vas, Ulica bratov Vošnjakov 1, 3000 Celje.

Javna obravnava bo potekala v sredo, dne 26. oktobra 2016 ob 15. uri, v sejni sobi pod dvoranami Narodnega doma Mestne občine Celje, Trg celjskih knezov 9, Celje.

III.

V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati pripombe in predloge na dopolnjen osnutek prostorskega akta. Pripombe in predlogi se lahko do vključno 2. 11. 2016 podajo pisno na mestih javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov, lahko se pošljejo na naslov Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalno, Trg celjskih knezov 9, Celje, ali na elektronski naslov prostor@celje.si, pri čemer se v rubriki »zadeva« navedejo ključne besede »OPPN Golovec«. Mestna občina Celje bo preučila pripombe in predloge javnosti in do njih zavzela stališče, ki ga bo objavila na spletnih straneh Mestne občine Celje:

http://moc.celje.si/moc_planiranje_stalisca.

Šteje se, da je pri dajanju pripomb in predlogov z navedbo imena in priimka ali drugih osebnih podatkov dan pristanek za objavo teh podatkov v stališču, ki bo objavljeno na spletni strani. Osebe, ki ne želijo, da se v stališčih objavijo njihova imena in priimki ali drugi osebni podatki, morajo to posebej navesti.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot

MOTORNA VOZILA

KUPIM

OSEBNO vozilo za lastno uporabo, lahko tudi poškodovano ali v okvari, kupim. Telefon 031 783-047. 2321

STROJI

PRODAM

VILE za prenos okroglih bal prodamo. Telefon 041 807-853. Š 73

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

ČELNI nakladalec Olga Meglič 8 (Iopata, vile) prodam. Telefon 031 532-444. 2303

TRAKTORSKO prikolico, 4 t, enosno in trosilec za gnoj, hribovski, prodam. Telefon 041 733-288. 2301

KUPIM

TRAKTOR, lahka Deutz, Zetor, Imt, Ursus, Univerzal, Štore ali podobno, s priključki ali brez, kupim. Telefon 041 235-349. p

RABLJENO frezo, širina 180 cm, za traktor Štore 402, kupim. Telefon 040 882-817. N

POSEST

PRODAM

V LEPEM, mirnem predelu Celja ugodno prodamo dobro vzdrževano družinsko hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424. 2142

VIKEND, voda, elektrika, centralno ogrevanje, prodam po ugodni ceni. Telefon 031 786-173. 2279

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o., Kopalniška 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

KUPIM

HIŠO ali kmetijo v Laškem in bližnji okolici kupim. Telefon 051 785-280. p

ODDAM

V BLIŽINI Celja oddam hišo v velikosti 55 m², z vrtom. Telefon 031 479-732, (03) 5412-906. 2323

STANOVANJE

ODDAM

DVO SOBNO, delno opremljeno stanovanje v Celju (Nova vas) oddam ali prodam. Telefon (03) 577-7094, po 20. uri. 2297

OPREMLJENO stanovanje za družino in stanovanje za eno osebo oddam. Telefon 041 650-737. 2239

V ROGAŠKI Slatini oddam enosobno stanovanje; prtiliče, opremljeno in vseljivo po dogovoru. Telefon 031 470-979. 2283

DVO SOBNO stanovanje oddam v najem. Prodaj hišo v Kasazah. Telefon 070 479-473. 2319

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Dražko Kramar, Slemenova 7, Celje

OPREMA

PRODAM

RABLJENO spalnico, kuhinjo in dnevno sobo zelo ugodno prodam. Telefon 041 559-724. 2272

Gostilna s tradicijo

PRIVOŠNIK

Gostilna Privošnik,
Rimska cesta 150, 3311 Šempeter
www.gostilna-privosnik.si

Obratovalni čas: ponedeljek, torek, četrtek, petek, sobota od 11:00 do 23:00, nedelje od 11:00 do 21:00, ob sredah zaprto.

Okusne domače kolone!

Rezervirajte si prostor za zaključene družbe na telefonu 03 700 18 03.

Gostilna slovi po posebno ohlajenem pivu in po odlični domači hrani!

OTROŠKO sobo (postelja z jogijem, omara, nočna omarica, knjižna omara), kad za tuš, novo, prodam. Telefon 041 278-331. 2294

AKUSTIKA

PRODAM

OTROŠKO diatonično harmoniko Muller prodam. Telefon 051 324-356. 2221

OZVOČENJE za glasbeno skupino, 8-kanalno, 200 vatov, kompletno, zelo ugodno prodam. Telefon 070 263-987. 2300

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 130 kg in od 240 do 280 kg, prodam. Domača hrana, dostava. Telefon 031 524-147. 2322

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 do 300 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. n

NESNICE rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutninarstvo, vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401. n

TELICO simentalco, staro eno leto, pašna, prodam. Telefon 041 208-136. L 196

KOKOŠI nesnice jarkice rjave, bele, grahaste in črne barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

DOLORES
astrologinja
090 64 30
NIKI FERANJO KEDER s.p.
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceni vašega operaterja

PRAŠIČE, od 30 do 250 kg, domača hrana, možna dostava, prodamo. Telefon 031 311-476. p

PUJSKE, težke od 30 do 40 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5796-067. 2254

KUŽKE, stare osem tednov, z rodovnikom, prodam. Telefon 041 836-995. 2281

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2016 - 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju - izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo. Uredništvo NT&RC

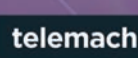
VSAKOMUR PRAVO

Brezplačno pravno svetovanje

vsako drugo soboto v mesecu, od 10. do 14. ure, v prostorih odvetniške družbe Maček, Prešernova ulica 27, Celje

Vsak ima pravico do pravnega nasveta!
www.vsakomurpravo.si

radio celje

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

Naročnik pridobiva naročnika

Srečo lahko delite s svojimi prijatelji in jih povabite, da se naročijo na časopis Novi tednik.

Vas in novega naročnika
bomo peljali na izlet

po poteh serije

GORSKI ZDRAVNIKI!

V tej akciji sodelujejo tisti, ki pošljejo naročilnico do 15. 10. oziroma do zapolnitve mest!

**Ugodnosti
za naročnike:**

brezplačne vse
posebne izdaje
Novega tednika,

štirje mali oglasi
v Novem tedniku
(do deset besed),

dve čestitki s
50-odstotnim popustom
na Radiu Celje

in kartica
ugodnosti.

novi tednik

Ime in priimek naročnika:

Naslov naročnika:

Podpis:

IZPOLNI NOVI NAROČNIK

NAROČILNICA

Ime in priimek novega naročnika:

Naslov, kraj:

Podpis:

E-poštni naslov:

Telefonska številka:

Datum rojstva:

Udeleženca dovolita organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov. Udeleženca se s podpisom strinjata s pravili akcije, ki so objavljena na spletni strani www.nt-rc.si.

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

Med mladimi spodbujali zanimanje za znanost

str. 28-29

Foto: SHERPA

Tim Nuč: »Mami ne povem čisto vsega« str. 30

V pravljicnem svetu sanjaškega kralja str. 35

Mali zidarji zidajo vrtec str. 45

»Pri diagnozi sem najprej pomislila na svoja otroka«

Petra Štrancar odkrito o raku

Rožnati oktober je posvečen osveščanju o raku dojk, ki ga na novo v Sloveniji vsako leto odkrijejo pri približno 1.200 ženskah in približno desetih moških. Štiristo jih zaradi bolezni umre. Čeprav je beseda rak zaznamovana in povezana s smrtjo, strokovnjaki opozarjajo, da je bolezen visoko ozdravljiva, če je pravočasno odkrita. Prav v oktobru strokovnjaki in oboleli pozivajo k rednemu pregledovanju dojk.

Petra Štrancar, ki bo čez približno dva meseca slavila štirideseto obletnico življenja, se bo tokrat tudi spomnila druge obletnice, odkar so ji zdravniki postavili diagnozo rak dojk. Gre za bolezen, ki postavi stvari na glavo, a včasih tudi na pravo mesto. Iskreno je spregovorila o tem, kako je odkrila vsiljivca v telesu, kako se je spopadla z njim, kako ji je požrl občutek varnosti in kaj je spremenila, da se bolezen ne bi ponovila.

»Sin je opazil, da se z mano nekaj dogaja. Spremenil je svoje vedenje. V vrtcu so me opozorili, da je drugačen, še preden sem vzgojiteljicam povedala, da sem zbolela.«

cembra sem že imela diagnozo rak. Oktobra sem šla še enkrat na pregled, ker sta me dojki boleli. Ne vem, zakaj, saj pravijo, da rak ne boli. Zato sem tudi začela tipati. Moj tumor je bil netipni, nikoli ga nisem otipala, na mamografiji je bil neviden.

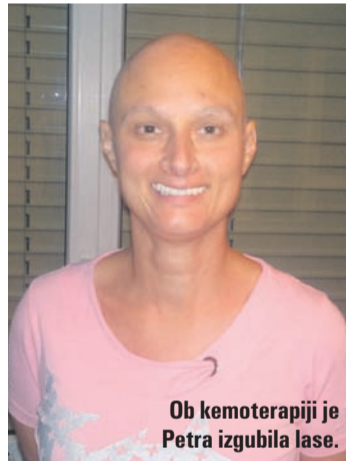
Kakšen je bil prvi pregled na onkološkem inštitutu v Ljubljani?

Tam začneš znova in morala sem ponoviti preglede. Naredili so mi tudi punkcijo bezgavk. Datum operacije je bil 30. januarja. Odstranili so tumor, ki je bil velik dvanajst milimetrov, medtem ko je bil še decembra le pet milimetrov. Najhuje je bilo spet čakati izvid, ali se je rak razširil še na bezgavke. Na srečo se ni. Na konziliju so se odločili, kakšno bo zdravljenje.

Koliko kemoterapij ste imeli?

Imela sem štiri na vsake tri tedne. 16. marca sem imela prvo in še tri do konca maja ter nato trideset obsevanj vsak dan od junija. V Ljubljano sem se vozila z rešilcem.

Rešilec vas je vsak dan peljal v Ljubljano? Nisem vedela, da ta možnost obstaja.

Ob kemoterapiji je Petra izgubila lase.

Najprej je Petri zrasel puhek, nato črni in skodrani lasje. Nekaj popolnoma drugačnega, kot je bila vajena.

Da. Zelo dobro je poskrbljeno. Voznik je prišel pome in me odpeljal. Ob devetih je pobiral v Velenju in se ob dvanajsti uri vračal iz prestolnice. Večina potnikov nas je bilo onkoloških bolnikov. Včasih sem bila v kombiju sama, včasih nas je bilo toliko, da smo se peljali v treh kombijih.

Kemoterapija je potem prvi šok za telo?

Sploh zame je bil šok, ker so zdravniki najprej mislili, da bo zdravljenje mogoče brez nje, a ko so videli, da se je rak razširil tudi v limfni sistem, so menili, da jo morajo uporabiti. Poleg tega, da sem bila v šoku, me je bilo zelo strah. Ker nisem vedela, kaj lahko pričakujem. Ko sem s prve kemoterapije prišla domov, sem imela že polno glavo svaril, da je ponoči najhuje, zato me je bilo strah zaspati. Bilo mi je slabo, kot da bi imela morsk bolezen. Prva kemoterapija mi ni pustila večjih posledic, res pa je, da en teden nisem bila čisto prava. Hudo mi je bilo po tretji. Bilo je med prvomajskimi prazniki. Komaj tretji dan sem se lahko dvignila iz postelje in priznam, da sem takrat pomislila, ali bom preživela. Ker otrokoma še nisem povedala, kaj se točno dogaja z mano, je bilo sploh hudo. Sin je opazil, da z mano ni vse v redu. Takrat sem mu prvič povedala, da so mi dali zdravilo, da mi bodo lasje izpadli in da mi je slabo.

Vas je sililo na bruhanje?

Slabo mi je bilo deset dni, komaj sem se premikala, a bruhalo nisem.

Kdaj so vam izpadli lasje?

Po prvi kemoterapiji je izpadel prvi šop las. Na drugo kemoterapijo sem šla še s svojimi postriženimi lasmi, nato so mi v štirinajstih dneh popolnoma izpadli in na koncu me je mama pobrila.

Boli, ko izpadajo lasje?

Ne boli, ampak skeli. En čuden občutek.

»Pri vsej zadevi je najhujše čakanje. Ko enkrat izveš, da imaš raka, je veliko lažje, hujše je čakanje, da izveš, kaj je s tabo narobe.«

»Poudarila bi, da so na onkološkem inštitutu zelo prijazni, sama tako prijaznega medicinskega osebja še nisem srečala.«

Ste nosili lasuljo?

Da. Z njo sem se prav dobro počutila. Doma sem nosila naglavno ruto, saj lasulja malce srbi in pika. Prav tako sem imela ponoči med spanjem nekaj na glavi, ker me je zeblo. Človek ne more verjeti, kaj vse se lahko kupi. Kar zraven onkološkega inštituta so vse te trgovine z lasuljami in s pokrivali.

Ali boli, ko rastejo lasje?

Tudi malo. Najprej je zrasel puhek. Potem so mi zrasli črni in skodrani lasje. Smešni so občutki, ko se zgodijo takšne spremembe. Iz svetlih las sem postala črnolasa, iz ravnih las so nastali kodri.

Poleti je sledilo obsevanje. Kako izgleda?

Konec maja sem imela zadnjo terapijo, potem sem imela odmor

in junija obsevanje. Vmes smo bili v Turčiji na dopustu. Takrat sploh nisem pomislila, koliko sem postavila na kocko, saj sem kasneje videla ženske, ki so imele po kemoterapiji resne težave. Obsevanje je podobno kot slikanje s CT-napravami. Traja minuto ali dve. Obsevanje je postalo navada, vsak dan ob isti uri, tridesetkrat.

Kako pa izgleda kemoterapija?

Ko prideš v ambulanto, najprej daš kri, nato si dve uri prost, da prinesejo izvide. Sledi pregled pri internistu. Če je s krvjo vse v redu, greš na terapijo. Kemoterapija je v drugi stavbi, kjer čakaš, da zmešajo zdravilo in da prideš na vrsto. Po dvajset nas je bilo v sobi in vsak je dobil v žilo odmerek, petdeset minut je trajalo, da je tekočina iztekla. Ta čas se ne smeš premikati, da ne bi teklo mimo žile.

Soba je bila vedno polna bolnikov?

Vedno. Včasih sem čakala po uro, da sem prišla na vrsto. Ponavadi sem srečala prijetne osebe in smo se malce šalili. Šokirana sem bila, da ima toliko ljudi raka. Z nekaterimi smo se redno videvali.

Ste si izmenjevali zgodbe?

Lepe in slabe strani svojih obolenj.

Po obsevanju se zdravljenje konča?

29. julija 2015 sem imela zadnje obsevanje in s tem se je končalo tudi sedemmesečno zdravljenje.

Imate dva majhna otroka. Kako sta prenesla zdravljenje in kako ste jima povedali?

Sin je opazil, da se z mano nekaj dogaja. Spremenil je svoje vedenje. V vrtcu so me opozorili, da je drugačen, še preden sem vzgojiteljicam povedala, da sem zbolela. Sin je zelo dojemljiv in občutljiv. Isto leto, ko sem zbolela, je tri mesece prej umrla moja stara mama, ki je stanovala v sosednji hiši. Bili smo zelo povezani. To je bil

šok zanj in še toliko večji je bil, ko je čutil, da se nekaj dogaja še z mano. Moji mami je povedal, da misli, da bom umrla kot stara mama.

Sčasoma sem jima povedala. Najprej, da sem zbolela, a sta mislila, da je to virus. Tudi skrivala sem, da so mi lasje izpadli. Nosila sem pokrivalo, a ko me je sin videl ponoči brez nje in kasneje še hči, sem jima počasi razložila, kakšno operacijo sem imela. Tudi nisem želela, da bi videla rešilca, ki me je vozil na obsevanje. Ko je sin nekoč videl, da so me z rešilcem odpeljali, si je brisal solze. Nisem jima rekla, da imam raka. Nisem mogla govoriti o bolezni prav na začetku in razlagati, da bo vse v redu, če še sama nisem verjela v to.

In vaš mož? Kako je prenesel?

Tisti dan, ko sem izvedela, je bil službeno v Ljubljani. Ko je prišel domov, sva sedla na kavč in strmela v prazno. Nisva mogla dojeti, kaj se pravzaprav dogaja. Ves čas zdravljenja mi je stal ob strani in prevzel skrb za otroka.

Kako ste povedali prijateljem?

Tudi če nisem povedala vsem, se je nekako razvedelo. Ko sem povedala kolegici, da sem zbolela, je bil njen odgovor: »A tistega pravega raka imaš?«

Kakšen bi bil najboljši odziv?

Čim bolj normalno obnašanje in kakšne spodbudne besede. Veliko mi je pomenilo, ko sem bila po kemoterapiji dopoldne sama doma in sem šla peš k prijateljici, s katero sva skupaj jokali in se smejali. Štirinajst dni po zadnji kemoterapiji sva šli na koncert.

Kaj ste v času zdravljenja spremenili? Način življenja? Pogled na svet?

Pravijo, da bi moral človek najprej gledati nase. A šele ko sem prišla na Dobrno – po obsevanjih sem dobila štirinajstdnevno terapijo – je bil čas, ko sem začela postavljal prednosti v življenju in se spraševati, kaj je pomembno predvsem zame. Po zdravljenju sem namreč spet začela teči in sem si vzela čas. Vse drugo je lahko počakalo. A dokler ni bilo službe, je še šlo. Zdaj je težje. Res delam le štiri ure, ampak je bolj naporno. Včasih imam občutek, da bom srečala samo sebe. Zbranost se mi je po vseh terapijah zelo poslabšala, hormonske tablete pa to še poudarjajo.

Koliko časa boste jedli hormonske tablete?

Ker je bil moj rak stoddstotno posledica hormonov, jih bom jedla deset let, da se ne bi ponovilo. S pomočjo tablet organizem pade v umetno menopavzo. Na začetku mi je bilo slabo in imela sem vrtoglavice. A zdaj je malo bolje. A sklepi in kosti me boljijo ves čas. In še zredila sem se. Med kemoterapijo sem se zredila za sedem kilogramov, po tabletah pa še malo.

Ste spremenili način prehrane?

Niti ne. Saj sem že od nekdaj pazila, da smo zdravo jedli. Da bi se zgolj presno prehranjevali, tega pa ne.

Vaše terapije so zajemale kemoterapijo in obsevanje. Ali bi lahko kemoterapijo odklonili in kaj so alternativne metode?

Lahko bi odklonila. Alternativno recimo predstavljata presna prehrana in terapija s konopljo. Sama sem preizkusila različna prehranska dopolnila.

Ali so vsa zdravljenja zastoj?

Vsa. Tudi za lasuljo sem dobila nekaj denarja. Pripada tudi prevoz v Ljubljano. Na onkološkem inštitutu sem dobila tudi akupunkturo – dvakrat na leto deset – ki so mi zelo pomagale. Imela sem namreč težave z nespečnostjo, saj sem se zaradi hormonskih tablet veliko zbujala.

Ste kaj vzeli za lažje spanje?

Ne. Šla sem k psihologu na skupinsko terapijo. To je tudi sodilo v sklop zdravljenja. Tam so me naučili umirjenega dihanja, meditacije in kako sebe postaviti na prvo mesto.

Zdaj še vedno hodite na kontrolne preglede?

Vsake pol leta grem v Ljubljano k zdravniku Breclju, ki me pregleda. Hkrati mi vzamejo kri. Enkrat na leto imam tudi mamografijo. Vsake pol leta grem tudi h ginekologu, da naredi ultrazvok maternice in jajčnikov, saj se zaradi tablet poveča možnost raka na maternici.

Če teh tablet ne bi jedli, kaj bi se zgodilo?

Ne vem. Naj bi petdesetodstotno pomagale, da se rak ne bi ponovil. Z njimi se počutim varno.

Občutek varnosti se zelo spremeni?

Jaz se redko tipam, ker me je kar malce strah, da bi kaj odkrila. Ko sem se nekega večera potipala po brazgotini pod pazduho, kjer so mi operirali bezgavke, sem začutila zatrdlino. Čeprav se mi je zdelo, da sem v letu in pol naredila nekaj v spremembi mišljenja, sem bila v trenutku spet na tleh. Vem, da je bil ponedeljek. V torek sem šla v Ljubljano k psihologu in sem želela še na pregled k doktorju Breclju. A ima ambulanto samo ob ponedeljkih. Kljub temu je sestra tam vse dni. Zato sem šla k njej in ji povedala, da sem zatipala zatrdlino. Poklicala ga je in ga ujela tik pred operacijo, zato sem šla na pregled k drugemu zdravniku. Ta mi ni nič rekel, samo narekoval je sestri, da je začutil centimeter veliko zatrdlino, ki je lahko karkoli. Morala sem na punkcijo. In potem to čakanje. Pri vsej zadevi je najhujše čakanje. Ko enkrat izveš, da imaš raka, je veliko lažje, hujše je čakanje, da izveš, kaj je s tabo narobe. V torek so mi naredili punkcijo, v sredo sem klicala za izvid, ki ga še ni bilo. Sestra je nato v četrtek sama klicala na citologijo, kjer so ji potrdili, da je izvid negativen. Poudarila bi, da so na onkološkem inštitutu zelo prijazni, sama tako prijaznega medicinskega osebja še nisem srečala.

Pogosto je mogoče slišati, da je rak psihosomatskega izvora. Ste kdaj pomislili, zakaj se je to zgodilo prav vam?

Zelo sem razmišljala, kaj sem delala narobe, a nekako nisem našla pametnega razloga.

Ste kaj spremenili v svoji družini?

Še več želim biti z otrokoma. Med zdravljenjem sem želela biti vsak trenutek z njima. Tu blizu imamo igrišče in čeprav nisem mogla tja peš, ju je mož peljal tja, jaz pa sem se pripeljala z avtom. Na klopi sem sedela in ju gledala, da mi ne bi ušel kakšen trenutek.

Kako je, ko človeku rečejo, da ima raka? Je to konec sveta?

Malce res. Ob diagnozi nisem pomislila nase, ampak na otroka, da ne bi tako majhna ostala brez mame. Med zdravljenjem pa sem bolezen nekako sprejela, spoznala sebi enake ljudi, spoznala zgodbe s srečnim koncem, spoznala bolezen in je bilo vedno boljše. So pa trenutki, ko pomislim na najhujše. Vsake zimske počitnice gremo na Kanarske otoke in tudi letos sem kljub vsemu želela iti. Ko sem bila tam, sem ves čas razmišljala, ali sem mogoče zadnjič tam.

Ali se je kakšna zgodba bolnic slabo končala?

Veleničanka Katja Forštner je ustvarila skupino na Facebooku, katere del sem tudi jaz. V skupini je bila ženska, ki je letos marca umrla. Stara je bila 31 let. Lani decembra smo bile še skupaj v gostilni Pri grofu. To je bil šok. Tudi mamice, s katero sva se kdaj skupaj peljali v Ljubljano, ni več. Takšne zgodbe te za nekaj dni uničijo.

Imate članice skupine srečanja?

Decembra lani smo imele, tudi zdaj se bomo kmalu spet srečale. Drugače veliko klepetamo na Facebooku in se podpiramo. Izmenjava mnenj je odlična stvar. Če te kaj skrbi, vprašaj in

dobiš tolažbo ter zagon.

Ali imate kakšne posebne želje za prihodnost?

Nimam posebnega načrta. Samo želim si, da bi obdržala tek in telovadbo, da bodo meni ljube stvari in osebe na prvem mestu.

BARBARA GRADIČ OSET, foto: Grupa

Vaš nasvet ženskam?

Naj si redno pregledujejo dojke in gredo na ultrazvok. Če karkoli začutijo v prsih, naj gredo nujno k zdravniku. In naj ne odnehajo, četudi jih prehitro odslovijo.

Med mladimi spodbujali zanimanje za znanost

Dan raziskovalcev s predstavitvami na prostem in z okroglo mizo

Kaj si otroci bolj zapomnijo: če v razredu poslušajo razlago o nekem pojavu ali če lahko sami preverijo, kako neka star deluje? Verjetno je odgovor na dlani. Petkov vrvež okrog desetih razstavnih eksponatov, pri katerih lahko otroci med igranjem in poskušanjem spoznavajo fizikalne zakone, je bil zato pričakovan. Šolarji, ki so prišli na predstavitev ob celjskem Dnevu raziskovalcev, so na ploščadi pred osrednjo knjižnico želeli sami preizkusiti čim več zanimivih predstavitev, ki so jih pripravili podjetje Experia Slovenija in druge izobraževalne ustanove.

»Naši poskusi so postavljeni tako, da otroci sami preberejo, kaj morajo narediti. Potem opazujejo, kaj se pri tem zgodi. Z igro tako spoznavajo fizikalne zakone,« je povedal demonstrator **Simon Gabrielčič** iz Experie Slovenija. Poleg omenjenega podjetja je na letošnjem Dnevu raziskovalcev, ki ga je pripravilo Regijsko študijsko središče (RSS) Celje, sodelovalo še štirinajst partnerjev. Osrednje prizorišče je bilo pred knjižnico, del dogajanja je bil tudi v

nekoliko več, kaj se zgodi kasneje s temi mladimi raziskovalci, pa je drugo vprašanje. S takšnimi projekti skušamo delati majhne korake pri prizadevanjih, da bi jih čim več ostalo v Sloveniji in tudi v regiji,« je povedala Esihova.

Zanimivi tehnični poklici

Na večini stojnic pred knjižnico so lahko obiskovalci sami preizkusili različne zanimive predstavitve. Tako so lahko na stojnici Urada RS za meroslovje opravili alkotest in spoznali, zakaj so različne meritve tako pomembne v našem življenju, česar se začnemo zavedati šele, ko pride do nesreče ali napake. »Če v trgovini tehtnica ne kaže čisto natančno, dobimo košček salame manj ali več,

a če se to zgodi v bolnišnici ali farmaciji, je lahko življenjsko usodno. Podobno velja za merjenje časa,« je bila nazor na **Dominika Rozoničnik** iz omenjenega urada, ki ob različnih priložnostih izobražuje mlade o pomenu meritev in merskih enot ter jih na ta način tudi navdušuje za znanost.

S tem namenom se je s tremi roboti predstavljala tudi Višja strokovna šola ŠCC. **Peter Kuzman**, predavatelj programiranja in avtomatike, je prikazal različno delovanje sistemov v odvisnosti od programske opreme. »Mlade te stvari zanimajo in tudi tovrstnega raziskovanja je veliko, le da širša javnost o tem premalo ve,« je menil sogovornik, ki mu je bilo zanimanje za tehnične poklice položeno v zibelko, saj izhaja iz obrtniške družine.

Šolski center Šentjur je poskrbel za degustacijo pekovskih in slaščičarskih izdelkov, ki nastajajo pri praktičnem pouku. Predstavil je tudi raziskavo, ki so jo pripravili študenti višje strokovne šole, govori pa o pozitivnih učinkih vina na počutje človeka, če gre za zmerno uživanje rujne kapljice.

Dan raziskovalcev so omogočili Experia Slovenija, Ipak - Inštitut za simbolno analizo in razvoj informacijskih tehnologij, Mednarodna fakulteta za družbene in poslovne študije, Muzej novejšje zgodovine Celje, Šolski center Šentjur, Šolski center Celje, Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, Urad Republike Slovenije za meroslovje, Visoka šola za proizvodno inženirstvo v Celju in Visoka zdravstvena šola Celje.

Brez težav do zaposlitve

Da se s tehničnimi stvarmi ni le zanimivo ukvarjati, ampak se tudi spleča, meni **Gašper Gantar**, dekan Visoke šole za proizvodno inženirstvo v Celju. Na stojnici je pokazal, kako se programira stroje, in mladim razla-

Avtomat za pijače sta predstavila **Aleks Sinkovič** in **Aljaž Mlinarič** iz Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo ŠCC. »Najina naprava je drugačna, ker si vsak lahko pripravi svojih pet pijač in si naredi devet koktajlov.«

Vsak je želel poskusiti, kako je treba pravilno oživljati poškodovanega. Predstavitve so pripravili študenti Visoke zdravstvene šole Celje.

Na stojnici Urada RS za meroslovje so opozarjali, da nas meritve spremljajo od rojstva do smrti.

Experia je pripravila poskuse, pri katerih so otroci s pomočjo igre spoznavali fizikalne zakone.

Zasvojeni za vse življenje

V okviru petkovega Dneva raziskovalcev so pripravili tudi okroglo mizo z naslovom Celje - mesto mladinskega raziskovanja. Vodil jo je Zvezdan Martič, sodelovali pa so nekdanji in sedanji uspešni dijaki ter profesorji I. gimnazije v Celju: mag. Mojca Alif, pomočnica ravnateljca, dr.

Iztok Prislan s Katedre za biokemijo in kemijo živil Biotehniške fakultete v Ljubljani, dr. Polona Selič s Katedre za družinsko medicino na Medicinski fakulteti v Ljubljani ter dijaka Ana Milovanović in Urh Ferlež.

Z leve: mag. Mojca Alif, dr. Izток Prislan, dr. Polona Selič, Zvezdan Martič, Urh Ferlež in Ana Milovanović

Želja znanstvenika je globalni prodor, pri čemer so mladi polni navdušenja, češ da jim je na voljo cel svet. Da ni vedno tako, je opozoril Iztok Prislan, ki meni, da je mladostna vznesenost nujna, a kmalu sledi srečanje z realnostjo.

»Za mlade je tujina nujen izziv in nudi odlične pogoje za delo in raziskovanje. Tisti, ki želijo bolj kakovostno živeti in soustvarjati v tej državi, pa se vrnejo.«

Pripovedovali so, kaj jih je spodbudilo k raziskovanju v času šolanja in kako so kasneje razvijali to svojo željo po odkrivanju novih stvari.

Da je raziskovalno delo neke vrste droga, je menila **Mojca Alif**, ki je bila v gimnaziji navdušila za kemijo. »To so bili časi, ko smo bili pri raziskovalnih nalogah prepuščeni lastni iznajdljivosti in zagnanosti.« Raziskovalci morajo sicer biti zelo motivirani in morajo imeti veliko samodiscipline, saj je vsako

»Tisti, ki to drogo začuti, je zasvojen vse življenje,« je povedala. Z njo se je strinjal tudi njen nekdanji učenec **Iztok Prislan**, ki ga je v gimnaziji navdušila za kemijo. »To so bili časi, ko smo bili pri raziskovalnih nalogah prepuščeni lastni iznajdljivosti in zagnanosti.« Raziskovalci morajo sicer biti zelo motivirani in morajo imeti veliko samodiscipline, saj je vsako

V Celju so pred desetletji orali ledino pri mladinskem raziskovalnem delu, zato so posebej omenili začetnike, kot sta bila Zoran Tratnik in mag. Jožica Dolenšek. Gibanje Mladi za Celje ne bi bilo danes tako odmevno brez njihovega takratnega truda.

gal, da je poklic diplomiranega inženirja strojništva trenutno zelo iskan. »Diplomanti naše šole in drugih tehničnih šol dobijo zaposlitev brez težav. V zadnjih nekaj letih se je tako bistveno povečalo zanimanje za naravoslovne študije. V tehničnih poklicih se najde veliko zanimivih služb, da mladim ni treba vselej v tujino, kjer se ne cedita le med in mleko. Marsikdo se vrne in ugotovi, da pri nas ni tako slabo, kot nekateri hočejo prikazati.«

Morda bodo k domačemu razvoju v prihodnje svoj delež prispevali tudi nadarjeni učenci iz celjske OŠ Frana Kranjca. Všeč so jim bile predstavitve

pred knjižnico, **Kaja Roš** je na primer povedala, da je z zanimanjem spremljala predstavitve oživljanja, ki ga je prikazala Visoka zdravstvena šola Celje, a tudi vse fizikalne poskuse. V času, ko se odloča za nadaljnje šolanje, so takšne predstavitve pomembne. S tem se je strinjala tudi **Janja Rotovnik**, učiteljica fizike v omenjeni šoli, kjer žal otrokom ne morejo ponuditi tako raznolikih poskusov. »Ob več učnih pripomočkih bi bilo lažje, sicer pa se učiteljice znajdemo, prinesemo kaj od doma, iz kuhinje ...«

TATJANA CVRIN
Foto: SHERPA

Med delom v celičnem laboratoriju na Kemijskem inštitutu Ljubljana

Mednarodni uspeh mladih raziskovalk

V Bruslju je bilo septembra največje evropsko tekmovanje mladih znanstvenikov – 28. EUCYS 2016 (European Union Contest for Young Scientists). Slovenijo so letos pod okriljem Zveze za tehnično kulturo Slovenije zastopali kar štiri mladi znanstveniki s svojimi projekti. Ana Halužan Vasle in Ana Milovanović, do nedavnega dijakinji I. gimnazije v Celju, sta za svojo nalogo Načrtovanje umetnih genskih omrežij osvojili nagrado podjetja Nestle. Slovenske barve sta zastopala še David Starič iz ŠC Novo mesto in Aleksander Breznikar iz OŠ Gustava Šiliha Velenje.

Vse se je začelo s prijavo na razpis v okviru evropskega projekta Nova generacija raziskovalcev ved o življenju. Razpisane raziskovalne teme so bile s področja biokemije, farmacije, medicine ... Ana Milovanović in Ana Halužan Vasle sta izbrali temo, ki še najbolj sodi na področje biokemije in je obe pritegnila.

Osnovnošolske spodbude za začetek

V raziskovalnih vodah sta se znašli že v času obiskovanja osnovne šole v Šempetru v Savinjski dolini, kjer ju je za tovrstno delo znala navdušiti učiteljica biologije

Bernarda Sopčič. Ana Milovanović se spominja, da se ji je zdelo imenitno, ko so v zadnjem razredu imeli možnost izdelave seminarne naloge. »Sama sem si lahko izbrala temo, opravila poskuse in napisala nalogo o rastlinskih hormonih. Pomembno se mi zdi, da nas je učiteljica spodbudila k samostojnemu delu, razvijanju svojih idej.«

Ana Halužan Vasle pravi, da se je na I. gimnaziji v Celju to spodbujanje še stopnjevalo. Biologijo ju je učila Tatjana Jagarinec in navduševala tiste, ki jih je to področje zanimalo. Zato ne preseneča študijska usmeritev obeh deklet: Ana Halužan Vasle v teh dneh nadaljuje študij biokemije, leto mlajša Milovanovićeva pa se je odločila za medicino.

Ana Milovanović in Ana Halužan Vasle (z leve). Foto: TC

Nagrada v Bruslju ni njuna prva, na srečanju mladih raziskovalcev v Murski Soboti sta osvojili prvo mesto v kategoriji kemija in kemijska tehnologija, obe sta tudi dobitnici Krkine nagrade. Ana Milovanović je bila letos tudi v ekipi, ki je zastopala Slovenijo na največjem svetovnem tekmovanju iz sintezne biologije iGEM v Bostonu v ZDA, in se vrnila z zlato medaljo.

S podelitve nagrad tekmovanja EUCYS 2016 v Bruslju

Od laboratorija do Bruslja

Izdelave projekta, s katerim sta sodelovali v Bruslju, sta se lotili v času poletnih počitnic. Najprej je bilo treba nabrati veliko znanja o izbrani temi, nato je sledilo delo v laboratoriju Kemijskega inštituta Ljubljana, kjer jima je bila mentorica Tina Lebar, medtem ko ju je na gimnaziji usmerjala mag. Mojca Alif. Tudi pisanje naloge jima je vzelo precej časa, za predstavitev v Bruslju pa jo je bilo treba skrajšati in poljudno napisati, saj je bila komisija sestavljena iz različnih strokovnjakov. Na stojnici sta nato predstavili svoj projekt in poželi precej zanimanja tudi med tamkaj živječimi Slovenci. Srečali sta tudi cel kup podobno radovednih in raziskovalnih mladih iz različnih koncev Evrope. »To je bila neverjetna izkušnja,« pravi Milovanovićeva, »cel projekt je bil zastavljen tako, da je mlade spodbujal k znanosti in da se je javnost zavedla, s čim vse se mladi ukvarjamo.« Nagrada podjetja Nestle je zanj velika spodbuda in potrditev, da sta na pravi poti. V Yorku si bosta lahko ogledali laboratorije podjetja.

Umetnost v prostem času

In kje se vidita v prihodnje? Najprej želita uspešno končati študij, čas bo pokazal, kam ju bo popeljala karierna pot. Vsekakor si želita še naprej raziskovati. A da nista samo raziskovalki in naravoslovki, temveč vsestransko nadarjeni dekleti, pričajo njune prostčasne aktivnosti. Ana Milovanović rada slika in igra kitaro, česar je bilo zadnje mesece manj, saj se je usmerila v razne projekte in priprave na maturo. Druga Ana rada bere, posluša opero in občasno tudi slika. Obe imata močno podporo doma, pri čemer domače zanima, s čim se ukvarjata.

So ju kdaj sošolci zmerjali, da sta »piflarki«? »V osnovni šoli je bilo mogoče slišati kakšno opazko, kasneje ne več, saj smo si bili na gimnaziji podobni, a vendar je imel vsak drugačne talente. Naučili smo se tako pomagati kot sprejemati pomoč od tistih, ki so bili boljši pri katerem drugem predmetu,« pravi sogovornici, ki ju zagotovo čaka zanimiva življenjska pot.

TC, foto: osebni arhiv

Roboti, s katerimi se je mogoče igrati, so zanimivi tako za mlade kot za starejše, seveda je lahko njihova uporabnost precej širša. Predstavila jih je Višja strokovna šola ŠCC.

Dekan Visoke šole za proizvodno inženirstvo v Celju Gašper Gantar je predstavil, kako se programira stroje in kako se z robotom izdelata prototipe.

raziskovalno delo garanje, so ugotovili.

Da se je mogoče med raziskovanjem imeti lepo in da lahko raziskovalec za to dobi še zlato priznanje, je že v gimnazijskih letih spoznala **Polona Selič**: »Šlo je za trik: kdor je delal raziskovalno nalogo, mu ni bilo treba na obvezno prakso. Tudi doma so spodbujali moje tovrstno nabiranje znanja in tako sem razvila radovednost, postavljal vprašanja in iskala odgovore ter bila kasneje dobro opremljena za raziskovalno delo.«

Urh Ferlež se je z njim prvič srečal že v osnovni šoli in ugotovil, da naravoslovje ni zanj, saj ga bolj zanima zgodovina. Raziskuje celjsko zgodovino, še najbolj pa ga zanimajo pokopališča, kjer je mogoče izvedeti veliko o preteklosti mesta. Tako si jih ogleda tudi na vseh popotovanjih, kjer si drugi ogledujejo drugačne znamenitosti. **Ano Milovanović** pa je na gimnaziji še posebej pritegnila biologija, in sicer delo z molekulami in s celicami. O njenem zadnjem uspehu pišemo v sosednjem prispevku.

Iz Pariza se je oglasil tudi Anžej Dežan, nekdanji dijak I. gimnazije v Celju, ki je trenutno pri modni hiši Chloé odgovoren za digitalne vsebine.

»Srednješolsko raziskovanje je pomembno obdobje, v katerem najdeš stvari, ki te zanimajo. Vse, kar počnem, izhaja iz želje po iskanju odgovorov. Brez raziskovanja, tega duha in mentorjev danes ne bi bil v Parizu.«

»Mami ne povem čisto vsega«

**Tim Nuč s Planine pri Sevnici –
»Flipping art« ulični akrobat**

Če ste eden od sedmih milijonov in pol gledalcev, ki so si doslej na spletnem kanalu Youtube že ogledali Slakonjev video Putin, Putout, ste videli tudi delček njegovih veščin. Kaskadersko vlogo Putinove končne salte je namreč prevzel Tim Nuč. Te dni je s prijateljem Luko Avguštinom osupnil Slovenijo in njene talente.

»To je nekaj, kar vsi ljudje prinesejo s seboj na svet. Vsak otrok je v svojem bistvu eno samo gibanje,« pravi 21-letni Tim, ki obiskuje drugi letnik fakultete za šport. V osnovni šoli je bil strasten nogometaš, potem je žoga nekako izgubila svoj čar. Da ima tisto, kar je v prostem času počel na domačem travniku, na trampolinu in ob skokih v morje, tudi uradno ime ter je celo tekmovalna, res da ekstremna, športna disciplina, je ugotovil šele veliko pozneje. »Že kot otrok sem pač skakal z vseh stvari, na katere se je dalo splezati. Pri sedemnajstih letih sem prvič videl pravi ulični akrobatski nastop in moram reči, da so se mi res zasvetile oči. Takoj sem vedel, da je to tisto, kar mi je pisano na kožo.« »Parkour« in »freerunning« sta tuji poimenovanji za akrobatski urbani tek. Slovenski prevodi se niso najbolj obnesli in glede na to, da v Sloveniji ta scena še ni zelo razvita, z Luko pa pogledujeta tudi čez meje, se jih tudi nista posebej trudila iskati.

Domači poligon iz vzmetnic in trampolinov

Tim je začel kot samouk in do osemnajstega leta notranjosti prave gimnastične telovadnice niti videl ni. »Učil sem se iz posnetkov na svetovnem spletu. Ko sem gledal počasni

posnetek, sem analiziral gibanje telesa in potem sam poskušal ponoviti gibe. Potem sem preučeval posnetke svojih skokov in jih poskušal izboljšati.

V delčku sekunde ne dojameš prav dobro, kaj se s teboj dogaja.« Njegov poligon je bil sestavljen iz preprostih blazin, odsluženih vzmetnic in trampolinov na travniku. »To je moja prednost. Veliko ljudi poznam, ki so v dvorani izvrstni, na terenu pa zmrznejo. Sam sem se na začetku v tem smislu kar precej utrdil.« Ko mimogrede spleza na otroško igralo in ob salti nazaj kot maček mehko doskoči na tla, za trenutek zmrznem jaz. Vse skupaj je videti precej nevarno. »No, ja, vse je v glavi,« se nasmeje. »V glavi moraš razčistiti, kaj boš

»Ko treniram druge, šele vem, kaj pomeni skrb za varnost. Takrat se nehote osredotočam na tisto, kar bi lahko šlo narobe. Ko skačem sam, na to ne pomislim, takrat se osredotočam na tisto, kar lahko gre prav.«

počel, kaj zmoreš in kje so tvoje meje. Seveda se lahko zgodi, da ti spodrsne, mimogrede lahko stakneš kakšno prasko. A če stvari počneš po pameti in zahtevnost stopnjuješ počasi, se ne bi smelo zgoditi, da v zraku izgubiš orientacijo, se prestrašiš in zares padeš. To bi pomenilo, da si se precenil in šel čez mejo.«

»Morda se zdi zelo ekstremno, a v neki obliki je ta šport primeren za vsakogar. Predvsem pri otrocih so veščine in znanje, kako pasti, kako učinkovito koordinirati svoje telo in kako čimbolj razviti celostno gibljivost, lahko koristni za vse življenje.«

V dvoje sta dobila krila

Z malo mlajšim Luko sta se spoznala na fakulteti in ugotovila, da bi lahko s sodelovanjem svoj konjiček in svoje športne podvige še nadgradila. »Odkar trenirava skupaj, imava več motivacije, lažje je delati, ker drug drugega popravljava, v paru pa se odpre tudi cela vrsta novih možnosti za bolj zapletene in dovršene elemente. Tega pri nas bolj ali manj ne počne nihče, idejo sva razvijala in tako zdaj skupaj tudi že nastopava.« Enega njunih zadnjih in najbolj odmevnih nastopov si bomo na televiziji lahko ogledali 23. oktobra. Kako sta se odrezala v šovu Slovenija ima talent, naj do takrat ostane skrivnost. Da bosta odslej dobivala še več zanimivih klincev in ponudb, sploh ni dvoma. Tistega dne, ko mu je na Facebook profilu sporočilo pustil Klemen Slakonja, Tim še dolgo ne bo pozabil. »Res sem bil vesel povabila in sodelovanja pri projektu Putin, Putout. In seveda, veliko stvari se je že zgodilo od takrat.« Da bi lahko od te svoje večšine v Sloveniji živel, Tim ne pričakuje. A dokler ovire preskačuje s toliko veselja in energije, ga nobena ne bo zares ustavila.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: Grupa

»Tega se je v vsakem primeru treba lotevati po pameti. Ko me vidi pri treningu, mama pravi, da zamiži, ker me ne more gledati. In potem me ob posnetkih vpraša, ali mi je tega res treba. V resnici pa me starša zelo podpirata in sta ponosna name.«

Z velike Sadjarske razstave v Mozirju. Sadje navdušuje tudi likovne umetnike, zato so bila na to temo predstavljena različna dela domačega slikarja Jožeta Krambergerja.

Na razstavi je bila med drugim na ogled strokovna literatura za sadjarje.

Del čudovitih likovnih izdelkov zgornjesavinjskih šolarjev na temo sadjarstva

vljeni različni stari zapisi o njem, priznanja, ki jih je prejel in njegov doprski kip. Na njej smo po naključju srečali celo Praprotnikovi vnukinji.

Čebele in ptice

Drugod trajajo sadjarske razstave dva dni, v Mozirju je bila odprta pet dni. »Zato ker želimo pritegniti k ogledu čim več mladih!« je povedal Plaznik, ki mu za prihodnost sadjarstva seveda ni vseeno. Šolarji so tako sodelovali že pri ustvarjanju dela razstave.

Izjemno vlogo čebel pri opravljanju so posebej predstavili čebelarji krožki osnovnih šol Gornjega Grada, Mozirja, Nazarij, Šmartnega ob Paki in Šoštanja. Na razstavi je bilo mogoče med drugim videti tako panj kranjič iz časa Antona Janše kot sodoben panj in plemenilček za matice. Poleg čebelarstva kotička je bil na razstavi še likovni kotiček, kjer so letos učenci vseh zgornjesavinjskih osnovnih šol predstavili svoje risbe in druge likovne izdelke na temo sadja in sadjarstva. Tudi posnetega ptičjega žvrgolenja na razstavi ni manjkalo. Z njim je Društvo za varstvo in vzgojo ptic Kalin Mozirje opozorilo

Adam in Eva se spet ne bi mogla zadržati

Na zgornjesavinjski Sadjarski razstavi sto dvajset starih sort jabolk in še dvajset sort starih hrušk – Izjemen pomen čebel in ptic, ki so v vlogi naravnega »insekticida«

V Mozirju je bila odmevna večdnevna Sadjarska razstava, ki jo pripravlja zgornjesavinjsko Sadjarsko društvo Franca Praprotnika. »Letos še junija nismo vedeli, ali bomo razstavo sploh lahko priredili,« je povedal o letošnjih skrbih sadjarjev predsednik društva Lojze Plaznik. Razstavo so si ogledali obiskovalci iz različnih delov Slovenije.

»Spomladanska pozeba je pobrala skoraj ves pridelek v nižinskem, spodnjem delu doline. Na srečo je zgornjemu delu doline in višinskim kmetijam prizanesla,« je o letošnji letini povedal predsednik. Sadjarsko društvo s sedežem v Mozirju povezuje sadjarje iz celotne Zgornje Savinjske doline, zato so lahko za razstavo največ prispevali

Zanimivo srečanje na Sadjarski razstavi. Na fotografiji sta vnukinji očeta zgornjesavinjskega sadjarstva Franca Praprotnika skupaj s predsednikom sadjarskega društva Lojzeto Plaznikom.

člani iz Ljubnega, Luč in Solčave. Kljub vsem tegobam so za odmevno razstavo zbrali rekordno število starih sort jabolk in hru-

šk. Včasih so zbrali sadeže od osemdeset do sto starih sort jabolk, letos nič manj kot sto dvajset.

Vedno več neznanek

Med njimi so sorte, za katere niti najbolj razgledani sadjarji ne vedo več, kako se jim reče. »Od sto dvajsetih sort jabolk jih je bilo kar štirideset neznanih. Če kdo od obiskovalcev od neznanih sort katero vendarle prepozna, dodamo ploščico z njenim imenom,« je še povedal predsednik. »Starejši, ki so jih dolgo dobro poznali, odhajajo v grob, mladi se za to ne zanimajo. Zato je na vsaki razstavi vedno več neznanih sort,« obžaluje predsednik.

Največ starih sort je ohranjenih v višjih legah, vendar jih je mogoče najti tudi v nižini. »Najti jih je mogoče tam, kjer je predstavljala

ljubezen do sadja družinsko tradicijo, ki se je prenašala na mladi rod,« dobro ve predsednik. Na hribovskih kmetijah so predstavljali sadovnjaki nujen okras domačije, ki so jo obenem čuvali pred silo močnega vetra. In ob težkem delu so se morali prebivalci hribovskih kmetij odžejati. Vina in piva takrat niso imeli, zato jih je odžejal tako imenovani »tolkec« iz domačega sadovnjaka. V zgornjem delu doline in na Koroškem pravijo temu jabolčniku oziroma jabolčnemu vinu mošt, ponekod tudi »japček«. Tam, kjer mladim ljubezni do sadovnjaka niso privzgojili, so nato drevje starih sort na veliko sekali in iztrebljali.

Konec tedna je bila tako že sedma zgornjesavinjska Sadjarska razstava, ki jo pripravijo vsako drugo leto. Izredno odmevne sadjarske razstave je nekoč pripravljale oče zgornjesavinjskega sadjarstva, nekdanji mozirski nadučitelj **Franco Praprotnik** (1849–1933). Velik slovenski mož, ki je nasploh zaslužen, je Štajerce za sadjarstvo navduševal s predavanji, spisi in z razstavami v različnih delih Štajerske. Na letošnji Sadjarski razstavi so bili tako posebej predsta-

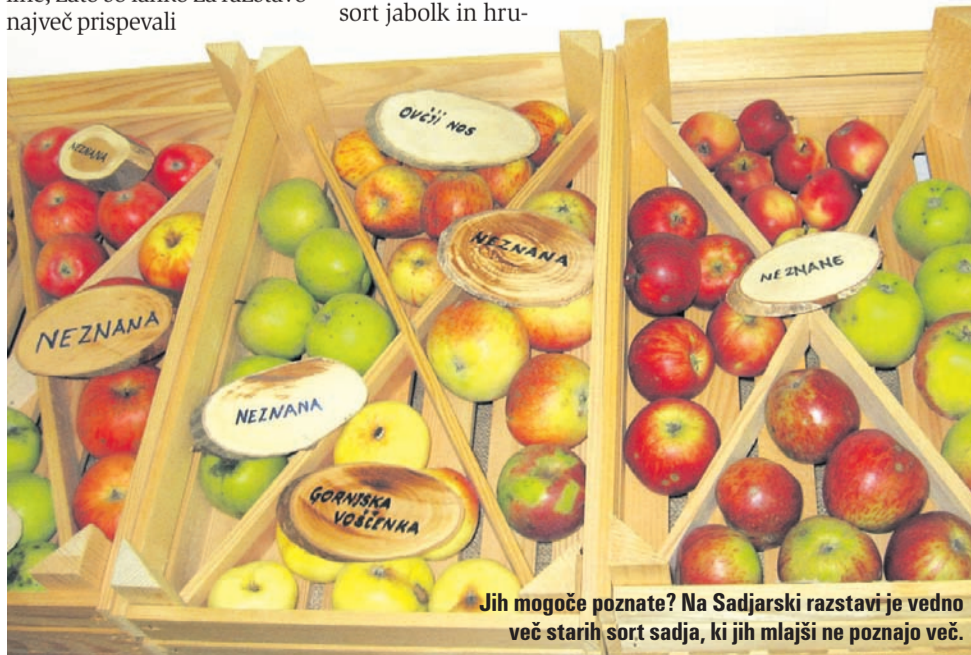

Melrose na dva načina. Poleg zdravega jabolka je pet takšnih, ki jih je prizadela letošnja pozeba.

na tako rekoč žive »insekticide«. Ptice se seveda hranijo s sadnimi škodljivci, to je s črvi, z gosenicami in ušmi.

Iz sadja je mogoče pripraviti marsikaj. Članice Društva kmetič Zgornje Savinjske doline od Mozirja do Pavličevega sedla to dobro vedo. Tiste, ki letos niso ostale brez sadja, so med drugim razstavile sadni kruh, suhe hruške, hruškovo pecivo, jabolčne štruklje, pečena jabolka, jabolčno pito ...

BRANE JERANKO
Foto: BJ

Jih mogoče poznate? Na Sadjarski razstavi je vedno več starih sort sadja, ki jih mlajši ne poznajo več.

Nekatere dobrote zgornjesavinjskih gospodinj, narejene iz sadja.

S trškimi policajem ni šale! Začelo se je z njegovimi zaukazanimi sejmskimi pravili.

Od sejmarjev do zmikavtov

Na Lenartovem sejmu je bilo kot v starih časih – Na stojnicah je plastika strogo prepovedana

»Lepo glihajte, pošteno plačajte in obnašajte se tako, kot je treba,« je v nedeljo ukazal trški policaj obiskovalcem prireditve Lenartov sejem na Rečici ob Savinji. »Nič hroljenja, zmerjanja ali kakšne tepežke!« je v težje razumljivem, a pristnem zgornjesavinjskem narečju zapovedal policaj. Tako obiskovalcem stojnic kot tistim za njimi.

Posebej je imel na piki dva redna obiskovalca sejma, ki vsako leto »nakupujeta« na poseben, kazniv način. Zmikavta Pavel in Urška sta policaju obljubila, da se bosta lepo obnašala, čeprav je nekdo že kmalu pogršel uro. Na prireditvi Lenartov sejem, ki jo pripravlja rečiško turistično društvo, obujajo spomine na sejmske like iz obdobja

med dvema svetovnjima vojnama, to je na resnične osebe, ki so se ohranile v spominu Zgornjesavinčanov. Vse od »šupucerja«, to je čistilca čevljev, do nabritega krošnjarja »pičkurina« iz Dalmacije, ki je igral z obiskovalci sejma igro par-nepar.

Na stojnicah zanimivo

Letošnji, že 21. Lenartov sejem, na drugega vinotoka dan, je nekoliko pokvarilo kisló vreme. Od petdesetih napovedanih stojnic jih je bilo zato postavljenih le nekaj več kot polovica. To je seveda sejem brez plastičnih, novodobnih izdelkov, zato organizator med ponudniki skrbno izbira. Tako kar deset ponudnikov letos ni dobilo svoje stojnice.

Tisti, ki so dovoljenje dobili, so pripeljali izdelke vse od suhorobarske Ribnice do medičarskih dobrot s Koroške. Največ hrane in izdelkov je bilo seveda iz Zgornje Savinjske doline. Od cvetja iz papirja do lesenih in polstenih izdelkov ter hrane. »Ponujamo domače izdelke, predelane iz mleka, od sira in jogurta do skute in namazov ter podobno,« je ob stojnici povedal ponudnik Boštjan Goličnik iz Šmihela nad Mozirjem, in sicer s Hriberškove kmetije. Lenartov sejem je obiskal že večkrat, saj mu je vseč tudi spremljevalni program z značilnimi sejmskimi liki. »Ogledamo si, kako je bilo na sejmih nekoč. V bistvu danes niti ni tako zelo drugače,« ugotavlja.

»Ponudniki, ki so prišli tudi iz drugih krajev Slovenije, so povedali, da jih dež niti ne moti. Z nami so radi tudi zaradi druženja,« je povedal predsednik turističnega društva **Toni Strnišnik**. Na sejmu je bilo živahno kljub kislemu vremenu, brez značilnih sejmskih likov pa Lenartov sejem seveda ne bi bil to, kar je. Tudi na otroške želodčke se je seveda pazilo, saj bi lahko male sladkosnedneže preveč premamile sladkarije in bi jim postalo slabo. Gre za opozorilo trškega policaja staršem, ki je zbrane spomnil na ponudbo »cukrov« pri prodajalki Cukrovi Lizi.

Od gospode do berača

Med sprehajalci v starinskih oblačilih sta bili tudi družina z več otroki in trška gospoda v nekdanji lepi rečiški trški noši. Na vest ljudi, ki imajo več kot on, je po svoje trkal slepec s kožo, ki je v vlogi siromaka beračil. Koza je imela zvonček in je slepega z zvončkljanjem usmerjala po pravi poti. »Nekoč je slepec izkoristil Lenartov sejem kot priložnost, da je zbral nekaj kovancev za svoj vsakdanji kruh,« je povedal igravec v njegovi vlogi.

Med sejmskim živzavom je bil kot dodatna zanimivost starinski sejlnik za koruzo, ki ga je med obiskovalci vozil **Marjan Šinkar**. Napravo, ki jo je v starih časih poganjal konj, je našel v zelo slabem stanju pri neki hiši v bližnji okolici. V dobrih starih časih sejlnika, ki ga je nekoč poganjal konj, je bilo mogoče sejati v dveh brazdah hkrati. Napravo je v preteklih dneh nato popravil. »Takšna opravila me veselijo, saj obožujem stare predmete,« je povedal spreten Šinkar, ki je med drugim prenovil starodobno kolo iz časa druge svetovne vojne.

Predsednika turističnega društva sem še povprašal, če je igravce za nastopajoče sejmske like težko pridobiti. »Nekateri v začetku ponavadi malo na stran stopijo in odgovorijo, da ne bi. Na koncu nas je nato že skoraj preveč,« je odgovoril zadovoljen Strnišnik, ki je med drugim pekel kostanj.

BRANE JERANKO, foto: BJ

K nekdanji lepi rečiški trški noši sodijo lepo očiščeni čevlji. Tudi s pomočjo »šupucerja«.

Predsednik turističnega društva Toni Strnišnik je med drugim pekel kostanj.

Polsteni izdelki s Solčavskega

Nabit »pičkurin«, krošnjar iz Dalmacije

Ustvarjalen Marjan Šinkar obožuje stare predmete. Nekaj dni pred sejmom mu je uspelo obnoviti zavržen sejlnik za koruzo, ki ga je nato javno predstavil.

Skupinska slika z liki Lenartovega sejma

Poklon hmelju in pivu

Po fontani v Žalcu še prvi Savinjski Oktoberfest

Žalska fontana piva, edinstven spomenik pivu na svetu, je v manj kot mesecu presegla vsa pričakovanja; privablja pivoljubce z vsega sveta, pri čemer so domačini prodali že dvajset tisoč vrčkov piva. Zdaj turistično ponudbo kraja širijo še s praznikom hmeljarske tradicije, ki je v Savinjski dolini dolga že več kot 140 let. Minulo soboto je Kulturno društvo Savinjski Oktoberfest ob podpori žalskega zavoda za kulturo, šport in turizem pripravilo nepozabno zabavo, katere osrednja zelena nit je bil hmeljski napitek.

Savinjski Oktoberfest, ki je bil je organiziran v okviru dogodkov Festivala Zeleno zlato na tržnici pri čudežni fontani piv, je združil več prireditev. Najprej je Društvo hmeljarskih starih in princes Slovenije priredilo tradicionalni hmeljarski »likof«, ki ga v Savinjski dolini po končanem obiranju hmelja pripravljajo že več kot 140 let. V nadaljevanju so prišli na svoj račun najmlajši, zanje so pripravili otroški Oktoberfest. Bolj se je dan prevešal v

večer, bolj je bilo veselo. Ob narodnozabavnih ritmih se je plesalo in zabavalo še dolgo v noč. Dogajanje so organizatorji stopnjevali še z različnimi igrami in s tekmovanjem za mis in minstra piva. Za naziv so se v treh nalogah pomerili pari. Najprej so pari odgovarjali na vprašanja, povezana s hmeljarstvom in pivovarstvom. Sledila je vzdržljivostna tekma deklet – katera z iztegnjeno roko najdlje drži poln vrček piva. Zaključek je pripadel

moškim, in sicer so tekmovali, kdo vrček najhitreje izprazni. V seštevku vseh iger in po oceni strokovne komisije, ki jo je vodil Boštjan Romih, sta si prvi naziv prislužila domačina Karmen in Dejan.

»Ni takšen, kot je v Münchnu, je manjši, vendar je nekaj posebnega. Tam nimajo fontane, nimajo takšnih mažoret in folklornih skupin,« je o festivalu dejal župan in obljubil, da bo prihodnje leto dogajanje večdnevno.

Fontana ruši rekorde

Prav tradicija in povezanost lokalne skupnosti ter doline z zelenim zlatom – hmeljem

je občino napeljala na to, da je v mestnem parku postavila svojevrsten spomenik pivu. In kot se je izkazalo, je bila odločitev o gradnji fontane piv, ki so jo v Žalcu postavili z loterijskim denarjem in donacijami gospodarstvenikov, prava. Po besedah žalskega župana **Jan-ka Kosa** je čudežna fontana, kot so jo poimenovali nekateri, presegla vsa pričakovanja. V manj kot mesecu so prodali že več kot dvajset tisoč vrčkov, čeprav so načrtovali, da bodo v letu prodali šest tisoč posebej oblikovanih vrčkov piva. »Glede števila vrčkov smo presegli tudi najbolj optimistične napovedi. Nismo pa se zmotili, da bo postala fontana magnet za turistične delavce, druge turistične ponudnike, izdelovalce spominkov, gostince in paradni konj turizma Spodnje Savinjske doline,« je zadovoljen Kos.

Na dan Oktoberfesta so upravitelji fontane, kot so obljubili že ob odprtju, v pokušino ponudili novo pivo. Iz pipe številka pet tako zdaj teče domače pivo s provokativnim imenom Kurbier. Gre za prvo rdeče lager pivo iz savinjskega hmelja, ki izhaja iz tradicionalnih čeških receptur. Tako so trenutno v fontani na voljo piva petih domačih pivovarjev.

Čeprav je bilo najprej napovedano, da bo fontana delovala do konca oktobra, pivo pa naj bi iz njenih pip ponovno priteklo aprila prihodnje leto, se lahko zgodi, da bosta občina oziroma zavod, ki s fontano upravlja, obratovalni čas podaljšala. Vse je, kot je povedal Kos, odvisno od vremena.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Slovenska hmeljska princesa v družbi nemške hmeljske kraljice.

Začelo se je, kot se mora. Z županovim odprtjem soda.

Vrčki piva grede kot za med. Zraven se prileže tudi hrustljava presta.

»Na zdravje!«

Savinjskega Oktoberfesta sta se udeležila tudi nemška hmeljska kraljica in predsednik nemškega hmeljarskega združenja. Oba sta bila nad žalskim dogajanjem navdušena.

Razpoloženje ob glasbi in vrčku piva je vedno pravo.

Glede marsičesa so se organizatorji približali originalni, nemški izvedbi Oktoberfesta.

Brez anesteziologije skoraj ni medicine

Globoko spanje, ki odnese bolečine

Četudi se v javnosti ne govori veliko o anesteziologiji, je res, da brez nje skoraj ni veje medicine. Predstavlja ključno podporo kirurgiji, a brez anesteziologov danes ne gre na primer niti pri lažšanju kroničnih bolečin, medtem ko so vedno bolj prisotni tudi pri obporodni analgeziji.

Vsak drugi človek se je kdaj pri zdravljenju ali operativnem posegu srečal z anesteziologom. Ti so bili dolgo v ozadju vseh zdravstvenih specialistov, a razvoj medicine vedno bolj kaže, da imajo v njej izredno pomembno vlogo in - ogromno medicinskega znanja.

Najbolj so zgovorni podatki: v celjski bolnišnici letno izvedejo približno šestnajst tisoč anestezij, v anesteziološki ambulanti opravijo 1.700 pregledov in v ambulanti za diagnostiko in terapijo bolečin skoraj 1.600. Nepoznavalci menijo, da anesteziolog bolnika pripravi na poseg in ga uredi, da ne čuti bolečin. Toda ta postopek zahteva izjemno veliko znanja in strokovnosti, poznavanja vseh zdravstvenih področij, celo farmacije, saj mora anesteziolog poznati zdravila, s katerimi dela, in dati pravilen odmerek bolniku, pri čemer mora poznati tudi morebitne stranske učinke.

Prekinejo bolečinski pot

Z anestezijo anesteziolog prekine prenos živčnih im-

Oddelek za anesteziologijo, intenzivno medicino operativnih strok in terapijo bolečin v celjski bolnišnici sestavljata dve enoti. Prva je ambulanta za diagnostiko in terapijo bolečin oziroma anesteziološka ambulanta. Oddelek nudi 24 ur na dan anesteziološke storitve pri operativnih posegih in predoperativno pripravo bolnikov. Druga je enota intenzivne medicine operativnih strok, ki zagotavlja 24-urno zdravljenje neposredno življenjsko ogroženim bolnikom, poškodovancem in bolnikom, ki potrebujejo operativni poseg, a zaradi spremljajočih boleznih potrebujejo intenzivno zdravljenje pred njim in po njem.

pulzov v določenem delu telesa - lokalna anestezija - ali v celem telesu, kar se imenuje splošna anestezija. Slednja je pomembna pri večjih operativnih posegih. »S tem prekinemo bolečinski pot. Torej se bolnik bolečine ne zaveda, saj mu odvzamemo zavest,« razlaga predstojnik Oddelka za anesteziologijo, intenzivno medicino operativnih strok in terapijo bole-

Anesteziologi z medicinsko sestro ves čas operativnega posega spremljajo vse funkcije človeka, med drugim tudi krvni tlak, bitje srca, kisik v krvi in vsebnost ogljikovega dioksida v izdihanem zraku.

Anesteziolog

- opravi redno predoperativno vizito in pripravi bolnike na poseg
- zagotavlja varno operacijo
- izvaja respiracijske fizioterapije z izboljšanjem bolnikove pljučne funkcije pred operacijo, med njo in po njej
- bolnika nadzoruje po operaciji
- lajša akutne pooperativne bolečine
- sodeluje pri obporodni analgeziji
- lajša kronične bolečine
- oživlja in zdravi bolnika, pri katerem pride do odpovedi življenjskih funkcij
- zdravi kritično bolne in poškodovane
- interdisciplinarno sodeluje pri organizaciji darovanja organov in tkiv
- sodeluje pri prevozih ogroženih bolnikov v druge bolnišnice
- sodeluje pri konziliarni dejavnosti kirurških in nekirurških bolnišničnih oddelkov
- izobražuje ostali zdravstveni kader

Predstojnik Oddelka za anesteziologijo, intenzivno medicino operativnih strok in terapijo bolečin Rajko Kandare, dr. med., specialist anesteziologije in reanimatologije: »Noben bolnik se ne boji toliko operativnega posega kot tega, da mu bomo pred njim odvzeli zavest.«

V Celju je na področju anesteziologije trenutno zaposlenih 21 zdravnikov specialistov s štirimi zdravniki specializanti, ki so na specializaciji v drugih ustanovah. Na anesteziologiji z obema ambulantama je poleg njih zaposlenih še 24 diplomiranih medicinskih sester, imajo tudi štiri zdravstvene tehnike, v enoti intenzivne medicine operativnih strok pa 21 diplomiranih medicinskih sester in štiri zdravstvene tehnike.

čin Rajko Kandare, dr. med., specialist anesteziologije in reanimatologije. In kakšno je to stanje, v katerem se v anesteziji znajde človek? Nekje med globokim spanjem in sanjanjem, a nikakor to ni koma, razlaga Kandare. »Sanjanje namreč med anestezijo ni priporočljivo, saj bi to pomenilo, da je človek napol buden, zato morajo anesteziologi ves čas posega bolnika opazovati. Ne samo zaslonov in naprav, na katere je bolnik med posegom priključen.

Anestezija pomeni, da človeku »uspavajo mišice«.

»Torej mu s tem odvzamemo tudi dihalno zmožnost, zato mora biti bolnik v času posega priključen na anestezijske naprave, ki mu omogočajo dihanje,« dodaja Kandare in s temi podatki odpira obzorje anesteziologije, ki je velikokrat v družbi prezrto, kljub temu da se s tem v življenju sreča skoraj vsak drugi človek. Toda anesteziologovo delo po operaciji ni končano, bolnika je treba postopno zbuditi, mu lajšati bolečine in spremljati njegovo stanje. In na to bolniki po posegu velikokrat sploh ne pomislijo, saj so največkrat »hvaležni« le

Čeprav je odstotek zelo nizek, so med anesteziologijo možni tudi zapleti.

Lahko pride do raztrganin v ustih pri uvajanju cevke za dihanje, vendar hujših zapletov skorajda ni. Včasih so z anesteziologijo povezovali odmiranje možganskih celic, pozabljanje ali težave s spanjem po operaciji. Vendar je zaradi razvoja medicine danes od tega ostalo le še praznoverje.

specialistom, ki poseg opravijo. Vendar pazite! Če pri operaciji pride do zapleta, na primer do srčnega zastoja, je ravno anesteziolog tisti, ki to najprej opazi in tudi največkrat življenje reši.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA, splet

»Pred načrtovano operacijo izboljšajte svojo kondicijo, morda z vsakodnevno hojo. Najmanj šest tednov pred operacijo prenehajte kaditi in omejite pitje alkoholnih pijač. Vsa zdravila, ki jih redno jemljete zaradi svojih bolezenskih težav, uživajte do operacije, vendar morate nanje opozoriti anesteziologa in kirurga. Če jemljete aspirin ali druga zdravila proti strjevanju krvi, ju o tem obvezno opozorite! Tudi s pomočjo bolnika operacija mine brez težav!«

NASVET TEDNIKOVEGA ZDRAVNIKA

V teh dneh odmeva primer iz ljubljanske ginekološke klinike, kjer je imela bolnica poseg na materničnem vratu. V svojem zapisu na Facebooku je opisala izkušnjo, ko ji lokalna anestezija ni delovala. Takšni primeri so izredno redki, pravijo v celjski bolnišnici, kjer sicer ljubljanskega dogodka ne morejo komentirati. Prisotnost anesteziologa je namreč ključnega pomena, saj ravno ta preverja, ali anestezija že deluje in pripravi pacienta na poseg.

ZDRAVILIŠČE LAŠKO
THERMANA Laško

OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA AMBULANTA V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

V pravljичnem svetu sanjaškega kralja

Najbolj obiskan grad v Evropi je Neuschwanstein na Bavarskem

Začelo se je s pravljico. Z risanko, če smo bolj natančni. In to ne eno. Skoraj vsaka zares pomembna se začne s podobo gradu nad gladino reke, ki ga obriše čarobna areola. Navdih za Disneyjev zaščitni znak je bil menda prav bavarski grad Neuschwanstein. Ker je bilo potovanje na Bavarsko že tako ali tako namenjeno otroškemu tematskemu parku, je bil obisk najbolj znane nemške turistične atrakcije samo še podaljšek potovanja po deželi fantazije.

Do občine Schwangau v bavarski pokrajini Allgäu je iz Münchna približno poldrugo uro vožnje. Na južnem Bavarskem stoji cela vrsta dvorcev in gradov, tako ali drugače povezanih z Ludvikom II. Bavarskim. Če velja mali Linderhof z desetimi sobanami za Ludvikov najintimnejši in najlepši двореc, je Neuschwanstein brez dvoma najbolj veličasten. In posledično tudi turistično najbolj oblegan grad v Evropi. To se v mestecu ob vznožju grajskega hriba čuti na vsakem koraku. Predvsem Azijci si obiska Nemčije brez ogleda Neuschwansteina očito ne predstavljajo.

Svet prelomnih časov

Grad je prototip najbolj romantične predstave o gradovih. Če nas že ne ponese v svet domišljije, se zdi, da bi nas moral vsaj kakšnih petsto let v preteklost. V resnici so temeljni kamen za grad postavili šele 5. septembra 1869. To je bil čas, ko so Slovenci o svojem nacionalnem vprašanju razglabljali pod okriljem taborskega gibanja, hkrati je

bilo to leto, ko so odprli Sueški prekop. V tem času je Alfred Nobel izumil dinamit, Alexander Graham Bell je svetu predstavil svoj izum telefonije, Edison žarnico z gorilno nitko. V nemirnih časih združevanja nemških dežel je postal kancler kraljevine Prusije Otto von Bismarck. Prusija je bila vojno zdaj z Avstrijo, zdaj s Francijo. Bavarski kralj Ludvik II. pa je živel v oblakih. Le da je svoje gradove po vzoru

francoskega sončnega kralja zidal na precej trdih tleh.

Kralj z glavo med oblaki

Grad, sprva se je imenoval Neuhohenschwangau, so zgradili na ruševinah dveh starih gradov, idejno zasnovano je naredil slikar Christian Jank. Veličastno zasnovana grajska rezidenca ni bila nikoli dokončana. Manjkajo na primer levi stolp, razgledna plo-

ščad in cela vrsta podrobnosti. Opreмили so le približno tretjino prostorov. Da je bil Ludvik precej muhast naročnik, ki je ves čas dobival nove in nove zamisli, pri tem seveda ni posebej pomagalo. V svojem sanjskem domovanju je živel komaj 153 dni. Čeprav je slutil, da se mu obeta politični udar, ga to ni prav nič prizemljilo.

V zgodovinskih virih je Ludvik II. Bavarski milo rečeno

označen kot čudak. Njegovi čudoviti gradovi so predstavljali njegova zatočišča pred svetom. Videvati ni maral niti služinčadi, kaj šele drugih ljudi. Na teh dvorcih tako nikoli niso prirejali veličastnih sprejemov ali plesov. Ironično so Ludvikovo najintimnejše zatočišče za obiskovalce odprli že šest tednov po njegovi smrti, leta 1886.

Sodobna tehnologija v srednjeveški podobi

Že pri gradnji so uporabljali najsodobnejšo tehniko tistega časa, oprema pa je bila za tisti čas izjemen dosežek notranjega oblikovanja in napredne tehnologije. Sobe s centralnim ogrevanjem s kroženjem vročega zraka, tekoča voda v vseh nadstropjih, še za današnje čase izvrstno opremljena kuhinja s tekočo toplino in

hladno vodo, tovarna dvigala ter stranišča na izplakovanje so na gradu omogočali zelo udobno bivanje. Poleg posebnega svetlobnega sistema za komunikacijo s služabniki je imel kralj tudi telefon. A kaj, ko si z njim ni mogel prav veliko pomagati. V tistih časih ga namreč še ni imel nihče drug. Kraljeve sobane so bile v najvišjem nadstropju, kar je ostanek srednjeveške prostorske ureditve. Ko so pri obleganju grad napadli sovražniki, je bilo najbolj varno biti čim višje. Ob nevarnostih, ki so kralju grozile v njegovem času, pa to ni dosti pomagalo. Zaradi domnevne neprištevnosti so ga namreč prisilno odpeljali prav iz njegove spalnice v Neuschwansteinu.

Norost se je sprevrgla v blagostav

Danes se skozi grajske sobane sprehodi osem tisoč ljudi na dan. Vodnica je razložila, da jih je v skupini običajno po šestdeset. Ker nas je bilo tokrat le približno dvajset, je bil to že skoraj zasebni obisk pri kralju. Z milijoni turistov gostitelji opravijo s svojo nemško učinkovitostjo. Do gradu je treba po gozdni poti približno dvajset minut peš, lahko pa si privoščite vožnjo s kočijo – štiri evre stane pot gor, dva dol – ali z avtobusom. Vstopnico je mogoče kupiti samo v dolini, na njej sta točno navedeni ura in številka ogleda. Če zamudite, jo lahko vržete proč. Ko smo med čakanjem na vstop postavili po zgornji ploščadi gradu, je v preddverju gradu zadonela zborovska pesem. Stavila bi, da so bili Slovenci. V glasbeni dvorani, ki si jo je dal v gradu postaviti Ludvik, ni nikoli poslušal petja. Od sveta se je v sumljivih okoliščinah poslovil star komaj štirideset let. V glavnem zato, ker je svoje rojake spravljal ob pamet s svojim zapravljanjem. Ob trumah turistov, ki se danes zaradi njega vijejo na Bavarsko, se zdi, da ni bil sanjač, ampak vizionar. Njegovo zapravljanje pa je bilo pravzaprav hvale vredno investiranje.

SAŠKA T. OCVIRK

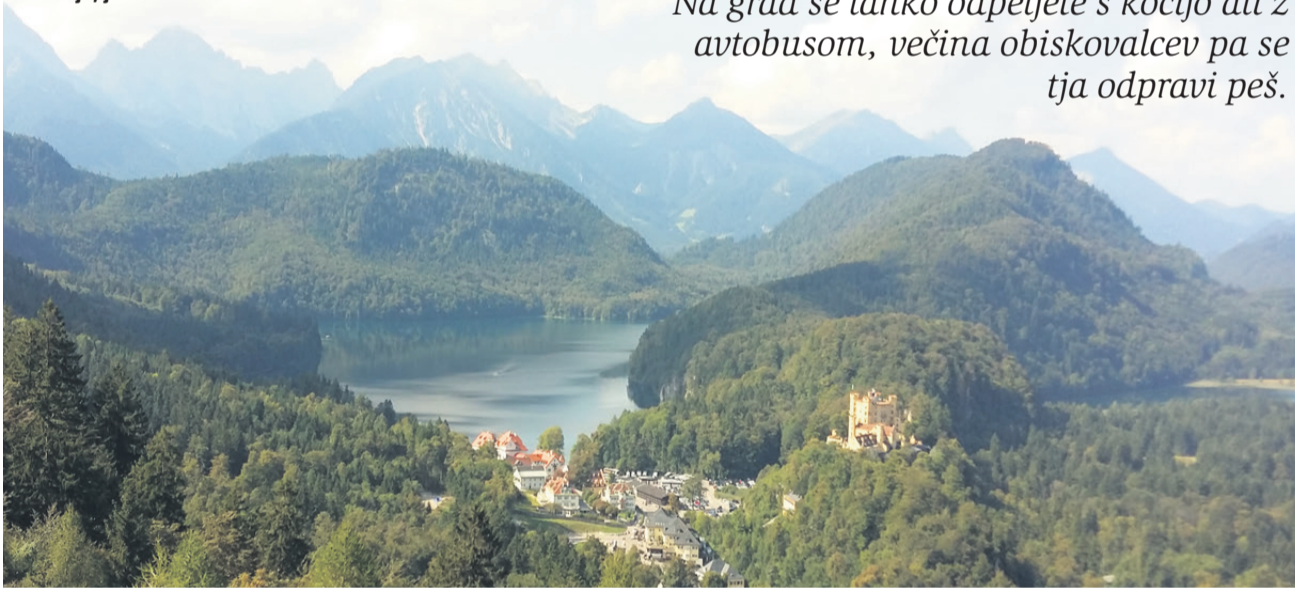

Na stekleni ploščadi, kjer je mogoče posneti najlepši »selfi« z gradom v ozadju, je težko ukrasti trenutek le zase.

Notranje dvorišče

Na grad se lahko odpeljete s kočijo ali z avtobusom, večina obiskovalcev pa se tja odpravi peš.

Neuschwanstein ima tudi pravljichen razgled. V njegovi bližini leži grad Hohenschwangau.

Ludwig Friedrich Wilhelm ali Ludvik II. Bavarski se je rodil 25. avgusta 1845 v Münchnu. Bavarski kralj je postal leta 1864, star komaj devetnajst let. Vse življenje je živel bolj v svoji domišljiji kot v resničnem življenju. Bil je samotar, ki je najraje od vsega bral in poslušal glasbo. Ni se poročil in ni imel otrok, njegovi biografi namigujejo na istospolno usmerjenost, a tudi na nesrečno zaljubljenost v kraljico Sisi, ženo habsburškega monarha Franca Jožefa. Za duševnega bolnika so ga razglasili 10. junija 1886. Potrdilo o tem je podpisal zdravnik, ki ga v resnici nikoli ni pregledal. Tri dni kasneje so v Starnberškem jezeru našli dve trupli. Ludvik naj bi storil samomor, njegov zdravnik pa naj bi umrl pri poskusu reševanja. Teorije zarote, po katerih naj bi bila umorjena, so žive še danes.

Notranjost gradu je preobtežena od vsega dobrega in lepega. Posteljo v Ludvikovi spalnici je osem rezbarjev izdelovalo štiri leta. Po nekih podatkih naj bi dvesto nun sedem let vezlo podobe na svilo, s katero so opreмили notranjost gradu. Slednjo je seveda prepovedano fotografirati. (vir: splet)

Vstopnica za odraslega stane dvanajst evrov za posamezen grad, za otroke je vstopnina brezplačna. A če vstopnice ne kupite v dolini, vstop v grad ni mogoč.

Arhitektura, kulinarika in spominki ...

Labod je motiv, ki ga na gradu srečujemo na vsakem koraku. Preobteženo okrasje črpa navdih iz srednjeveških legend in germanske mitologije. Ludvik je bil esteta in velik ljubitelj umetnosti. Kot neomajen podpornik Riharda Wagnerja je podprl in spodbudil številna njegova operna dela. Tako je na stenah mogoče najti viteza Lohengrina, kralja Parsifala in druge junake.

Ljubezen ne gre vedno skozi želodec

Po resničnih dogodkih

Moj fant pravi, da je prvo kosilo, ki sem mu ga skuhala, pojedel iz vljudnosti. Menda je tudi drugič želel biti vljuden, a kot pravi, ima vse svoje meje. Takrat sem se odločila za hiter in predvsem zdrav obrok, ki sem ga pripravila po službi in pred popoldanskimi obveznostmi. Ali sploh kdo lahko zgreši s piščancem? No, jaz lahko! Kot pravi je na krožniku ostalo bolj malo polnozrnatnega riža, saj naj bi ga piščanec vsaj polovico pojedel, glede na to, da naj bi (po njegovo) bil še skoraj živ.

Od takrat se po kuhinji spretno vrtim s krpami, pomivam posodo in pripravljam preizkušena kosila ter sladice. A fama o kuhanju, ki jo trenutno lahko spremljamo pravzaprav na vsakem koraku, je zadela tudi mene. Tako sem se odločila, da bom kuhala, a ne le to, o tem bom tudi pisala! Povpreč-

na kuharica, ki ji rezanje čebule vzame običajno en oglasni blok na »nacionalki«, kuharica, ki odlomke iz kuharskih oddaj raje gleda kot prakticira, ter kuharica, ki se je za kuharico oklicala kar sama, bo kuhala za vas.

Kaj vam obljubljam? Obljubljam vam resnico o prismojenem piščancu in soljeni čokoladni rulladi. A obljubljam vam tudi nazorne postopke, kako pripraviti drugačne, zanimive, nezahtevne in (upam) okusne jedi. Obljubim, da se bodo moji domači držali za glavo in da se bodo kuharji smejali mojim vprašanjem, pri čemer bom večkrat želela obupati. In obljubim še, da bom, dokler bo kuhinja stala, dokler bom imela vse prste in dokler bom imela nekoga, ki bo končni izdelek tudi preizkusil, kuhala. Spravljala vas bom v smeh, se zabavala na svoj račun (bodimo realni, tudi za to je potrebna merica poguma) in nas (sebe in vas) sproti naučila kaj novega. Ze imate ideje, kaj naj prismojim? Sporočite mi, z veseljem se bom preizkusila!

EVINA KUH'NA

»Mala« malica, velika pojedina

»Vrteča se pečenka, ki osvaja svet«

Kebab, po turško dondurmek, je osvojil evropska tla. A kalorična bomba je lahko tudi manj kalorična in zelo praktična ideja za kosilo, morda piknik. Z dobro, okusno jedjo, ki si jo lahko po svojem okusu ustvarite kar sami, smo se mastili tudi v uredništvu.

Narodno jed, ki pomeni »vrteča se pečenka«, Turki sicer pripravljajo iz govejega, kozjega, ovčjega ali piščančjega mesa. Tradicionalni cağ kebab je pečen v vodoravnem položaju na vrteči se palici, serviranega na krožniku pa postrežejo z rižem.

Kebab, kot ga poznamo mi, je zamisel pokojnega Mahmuta Aygüna, ki je v berlinski restavraciji meso serviral v toplem popečenem kruhu. Danes poznamo mnogo različnih tradicionalne turške »vrteče se pečenke«. Postrežena v kruhu ali tortilji s takšno in z drugačno zelenjavo ter omakami predstavlja cenovno ugodno kalorično bombo, kadar zmanjka časa za pripravo zdravega kosila. A tudi kebab je lahko bolj zdrav, pri čemer je lahko odlična ideja za zanimivo postrežbo, kadar pričakujemo večjo družbo.

Sprehod med trgovskimi policami

Moj prvi nakup z namenom kuhanja za novo rubriko je bil še posebej vznemirljiv. Komaj sem čakala, da oblečem predpasnik, zaviham rokave in ob turškem melosu pripravim svoj prvi kebab. Kupila sem olivno olje, kis, piščančje prsi, lepinje (lahko bi tudi tortilje), solato, zelje, navaden gost jogurt, paradižnik, por (lahko bi tudi čebulo) ter kumaro in limono. Na pultu sem si pripravila še sol, poper, česen v prahu, sladko papriko v prahu in kari.

Moja kuha

Sama sem, kot kažejo fotografije, uporabila navadno zelje in navaden jogurt, vendar grškega resnično priporočam. Iz sestavin, ki jih vidite na fotografiji, sem pripravila obrok za dve osebi. Račun je znašal približno šest evrov, zahvaljujoč akcijski ponudbi piščančjih prsi. Seveda mi je ostalo kr nekaj solate in zelja, odveč sta bila tudi polovica kumare in polovica paketa (na fotografiji) piščančjih prsi. V ceno niso všteti olivno olje, začimbe, limona (sok za rdečo omako) in električna energija. Cena dveh domačih kebabov se torej lahko primerja s tisto z ulice, vendar že pri treh osebah postane občutno nižja. Ker si s takšnim načinom postrežbe vsak lahko naredi svoj kebab, je poskrbljeno za različne okuse, polnjenje svojega »škrniceljčka« je zabavno, priprava pa je ugodna, hitra in preprosta.

KEBAB

Postrežba

Na daljši pult položimo »škrniceljčke«, popečene in prerezane lepinje, omaki, sledijo naj zelenjava in nazadnje piščančji trakci. Vsak vaš gost lahko vzame »škrniceljček« in lepinjo ter vanjo nadeva tisto, po čemer hrepenijo njegove brbončice.

Zelenjava

Navodila so smešno preprosta, celo za »kuharje mojega kalibra«. Solato, paradižnik, čebulo (lahko bi uporabila tudi por) in zelje sem narezala na zelo tanke trakove.

Koliko časa traja priprava domačega kebab, je težko natančno določiti, in sicer zaradi zelenjave. Če pripravljamo za več ljudi ali če z nožem nismo najboljši prijatelji, nam lahko rezanje vzame kar nekaj minut. Zaradi kasnejšega načina postrežbe hrane je priporočljivo isto vrsto zelenjave odlagati na isti krožnik.

Namig: pazimo na prste!

Bela omaka, narejena iz navadnega jogurta, kumare in začimb, predstavlja nezamenljivo dobroto, kadar pripravljamo domač kebab. Vsaj tako so mi zagotovili maja v Kefaloniji, na enem od grških otokov, kjer sem jedla najboljši kebab vseh časov. Najprej sem naribala kumaro in jo dobro odcedila. Odcejanje je zelo pomembno, saj je sicer omaka prerodka, preveč vodena in napoji lepinjo.

Naribani kumari sem dodala navaden jogurt. Ta je, če želimo manj kalorij, lahko lahek, vendar mora biti gost, saj je sicer omaka spet preveč tekoča. Zmesi sem dodala žličko olivnega olja, ki je poskrbelo za sredozemski priokus, in nekaj kapljic kisa. Nato sem vse skupaj dobro posolila, malo popoprjala in začinila s česnom v prahu. Česen je okuse čudovito zaokrožil, zato predlagam, da pri njegovi uporabi niste preskromni. Na koncu sem tzatziki postavila v hladilnik, saj kombinacija vročega mesa in kruha ter hladne omake poskrbi za harmonijo okusov v ustih.

Se vam že cedijo slinice? Pa smo šele pri prvi omaki.

Namig: navaden jogurt lahko zamenjamo z grškim, ki velja za kralja med jogurti. Gre za odcejen jogurt, ki zaradi postopka dobi drugačno strukturo, nekje med sirom in jogurtom. A pozor! V trgovini je mogoče najti vrsto jogurtov, na katerih piše »jogurt na grški način«. Seveda ne gre za grški jogurt, ampak le za tržno nišo za boljše in dražje prodaje. In še en namig: najcenejšega sem zasledila v trgovini nemškega lastnika.

Rdeča omaka

Nato sem se lotila priprave rdeče omake. Zanj sem prav tako uporabila navaden jogurt (veljajo enake opombe kot zgoraj), ki sem mu dodala papriko v prahu, malo česna, več soli in malo popra. Lahko bi dodala nekaj kapljic kisa, medtem ko je za bolj naraven dodatek priporočen sok limone. Omaka ima sicer odličen okus, a mora biti dobro premešana, sicer pušča zaradi paprike v prahu v ustih nekoliko peskast občutek. Tudi za to omako je priporočljivo, da jo ohladimo, preden jo postrežemo.

»Škrniceljčki«

Najbrž obstaja bolj primeren izraz za iz folije narejeno embalažo, v kateri lahko praktično držimo kebab, a moj ostaja »škrniceljček«. Vzela sem daljši kos živilske folije in ga prepognila na pol. Dva kota sem približala središču folije, zgornji del prepognila nazaj in razprla. V »škrniceljček« sem položila v opekaču popečeno lepinjo, prerezano v notranjosti.

Namig: v lepinjo zarezimo dovolj globoko, da jo bomo lahko razprli na široko in tako enakomerno porazdelili vso hrano.

Namig: večkrat kot bomo na začetku prepognili folijo, debelejša bo in bolj bo zadrževala toploto hrane.

OCENA

Priloga hrane:
»mala« malica
Rezultat priprave:
okusna pojedina

Če imate polna usta slinice, je moj namen dosežen.
In dober tek!

»Pohan« piščanec, svinjska krača in vrček dobrega piva

Zmagovalki iz Društva kmetič Ajda sta bili o svojem receptu modro tiho.

Župan Peter Misja (desno) in njegov brat Jože sta zasedla drugo mesto.

Najprej je svoje povedala komisija, ki je svoje delo vzela zelo resno ...

... nato je sledilo še javno mnenje.

V Podčetrtku so pripravili prvi Pivo struna fest s svojevrstno kulinarčno noto

»Nobena skrivnost ni, da je moja najljubša jed ocvrt piščanec,« nam je že pred časom zaupal župan Podčetrčka Peter Misja. »Tekmovanje v cvrtju piščanca bo brez dvoma prvo te vrste pri nas.« Če ob to dodamo še veselo jesensko vzdušje v duhu piva, je recept za prvovrstno zabavo že skoraj zagotovljen. Na zadnji septembrski petek so tako v Podčetrtku naredili prav poseben kulinarčni uvod v konec tedna, ki je bil širom regije posvečen pivu.

Potem ko jim je Festival vina in čokolade dal krila, so v zavodu Turizem Podčetrtek z velikim zagonom pripravili še podoben jesenski dogodek. Na stojnicah je osem večjih, manjših in butičnih pivovarjev ponujalo približno dvajset vrst piva. Ob tem ni manjkalo spremeljajoče pivske kulinarike, uvodni del pa je bil tako

ali tako posvečen tekmovalni v cvrtju piščanca. Šest ekip je pod budnimi očmi tričlanske komisije zelo resno pristopilo k delu. Po dva kuharja sta morala piščanca razkosati, pripraviti panado po svojem okusu in meso ocvreti. Morda se vam to ne zdi nič posebnega, a poznavalci vam bodo zagotovili, da je to cela znanost.

Najbolje sta se odrezali članici Društva kmetič Ajda iz Šmarja pri Jelšah. »Misjonarja« – župan Peter in njegov brat Jože – sta zasedla drugo mesto. »Saj jima privoščim. Se mi pa vseeno zdi, da je komisija nekaj spregledala. Tako dobrega piščanca namreč še svoj živi dan nisem spekel,« je svojo srebrno medaljo široko nasmejan pokomentiral Peter Misja, prepričan, da bo imel drugo leto spet priložnost, da si bo nadel predpasnik.

V nadaljevanju večera je lahko vsak našel kaj zase. Med glasbenimi gosti – ta večer smo lahko slišali še domačine Šani Šeni in Okrogle muzikante – so za presežek večera poskrbeli D'Palinka band. Nemogoče je igrati skladbe AC/DC, Wernerja, Big foot mame in Helene Blagne v istem nizu in hkrati ostati frajer. Fantom pa to ni delalo nobenih težav, »frajtonarica« gor ali dol. In dober temeljni kamen je uspelo položiti tudi organizatorjem. Prihodnje jesen bo v Podčetrtku po »pohanih piškah« zagotovo spet dišalo.

StO, foto: GrupA

Rajko Vrbovšek ni zastoj prva sila »vrrovlečcev« Šentjurskih korenjakov. Zmagal je tudi v tekmovalju, kdo prvi zmaže celo kračo. Tekmo je vodil šmarski standup komik Aleš Novak, ki je ta večer ostal brez besed samo enkrat. Ko je ugotovil, da je mogoče vrček piva spiti v manj kot petih sekundah. Rekorder je dobil nagrado, voditelj pa svoj vrček piva.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Sedem desetletij s celjskimi Žabami (11)

Slovesno praznovanje šestdesetletnice

»Spoštljiva obletnica in predvsem spoštljiv odnos do te zvrsti glasbe, ki jo gojijo »žabarji« že od nastanka. Čudovit je ta žar amaterizma, ki je vgrajen v ta orkester. Kar nekaj danes že uveljavljenih glasbenikov je naredilo svoje prve korake prav v tem orkestru in dobilo neizbrisni pečat veselja do glasbe za celo življenje. Mislim, da so ravno s tem Žabe dosegle svoj bistveni namen: vzgoja mladih glasbenikov in vzgoja svojih zvestih poslušalcev.

V veliko veselje in ponos mi je, da sem tako kot tudi mnogi drugi slovenski glasbeniki lahko sodeloval in se učil z vami, Žabami!«

Tomaž Grintal, nekdanji dirigent ob šestdesetletnici orkestra

Ob bisernem oziroma diamantnem jubileju so »žabarji« pripravili zvestemu občinstvu slavnostni koncert z izjemnimi vokalnimi in instrumentalnimi solisti. In seveda ob tej priložnosti izdali jubilejno publikacijo ter tretjo zgoščenko. V celjski knjižnici je na podlagi bogatega arhivskega gradiva, za katerega urejenost ima največ zaslug Milan Gorjanc, prvi predsednik, dolgoletni tajnik in blagajnik, nastala pregledna razstava, ki je bila nato leta 2009 kot ena prvih objavljenih vsebin na portalu Kamra.

Se nadaljuje.

SREČKO MAČEK

Na jubilejnem koncertu so kot solisti nastopili Roman Fonda, Marijan Kovše, Duško Gojković (1931–), trobentač, kompozitor, aranžer, dirigent, srbski najuspešnejši in najbolj priznan džez glasbenik v tujini in takratni dirigent orkestra David Jarh.

Udeleženci mladinskega nogometnega turnirja na igrišču NK Olimp. Z leve čepijo: Laci Kujan, Karli Vrunč, Ivan Orešnik, Lojze Kovačič, Stanko Glasenčnik in Vili Golob; stojijo Roman Seničar, Ivan Kovačič, Rado Šarlah, Jože Brežnik, Rudi Škedelj, Oto Kujan in Erih Golob.

ALBUM S CELJSKEGA

Mladinci NK Kladivar na Olimpovem igrišču leta 1958

Kot zanimivost velja zapisati, da so več kot polovico ekipe sestavljali »bratski pari«: Oto in Laci Kujan, Vili in Erih Golob ter Ivan in Lojze Kovačič.

Od takratnih mladincev sta odšla v širni svet dva, in sicer Erih Golob v Toronto v Kanado, kjer je tudi umrl, in Stanko Glasenčnik na Švedsko, kjer živi še danes.

Prispeval: Rudi Škedelj (Celje)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Popravek

V 37. št. Novega tednika na str. 44 se je v rubriko Album s Celjskega v prispevek z naslovom V predšolski koloniji v Celjskem domu v Baški na otoku Krku poleti 1960 prikradel tiskarski škrat in spremenil priimek gospe, ki je prispevala fotografijo. Pravilno je: »... prispevala Cvetka Škoflek.« Gospe Cvetki in bralcem se iskreno opravičujemo.

Igor Gruber: 107 dni Alp

Romanje k svojemu bistvu

»Neko jutro se zbudiš in v tebi nekaj vrta, vrta ..., dokler se to nekaj počasi ne oblikuje v neko hrepenenje, v neko željo,« o razlogih za svojo pot pripoveduje Igor Gruber iz Velenja, ki se je lani podal na 107 dni dolgo pot po Alpah. To si je želel podariti ob štiridesetem rojstnem dnevu. Prehodil je več kot 2.600 kilometrov, ves čas nosil 14 kilogramov težek nahrbtnik in posnel več kot 12 tisoč fotografij na poti nešteti srečanj, pripetljajev, anekdot in preizkušenj.

Ves čas poti mu je ob strani stala žena Katja. Kolikor so omogočali internetne povezave in signal mobilnega telefona, tako pogosto se ji je javljal. Hodil je namreč povsem sam. Žena ga je obiskovala na poti približno vsakih štirinajst dni, včasih še z večjim zamikom. Njej je tudi posvetil knjigo 107 dni Alp, ki je nadvse bogata zbirka fotografij, namigov, odzivov ljudi, ki so z njim delili

izkušnjo te poti, odzivov s socialnega omrežja Facebook ter dragocenih Gruberjevih misli in razmišljanj o življenju in svetu.

»Na takšni poti se je težko izogniti srečanju s seboj, z odnosi, ki jih živiš, in s svojim življenjem. Prevelik vsakdanji tok informacij se ustavi in veliko časa preživiš v blagodejni tišini. Zgodi se, da se tok informacij obrne. Iz podzavesti in notranjosti pride na dan mar-

sikaj.« To je dodana vrednost takšnega podviga, h kateremu sta gornika sprva napeljali njegova vztrajnost ter ljubezen do narave in pohodništva.

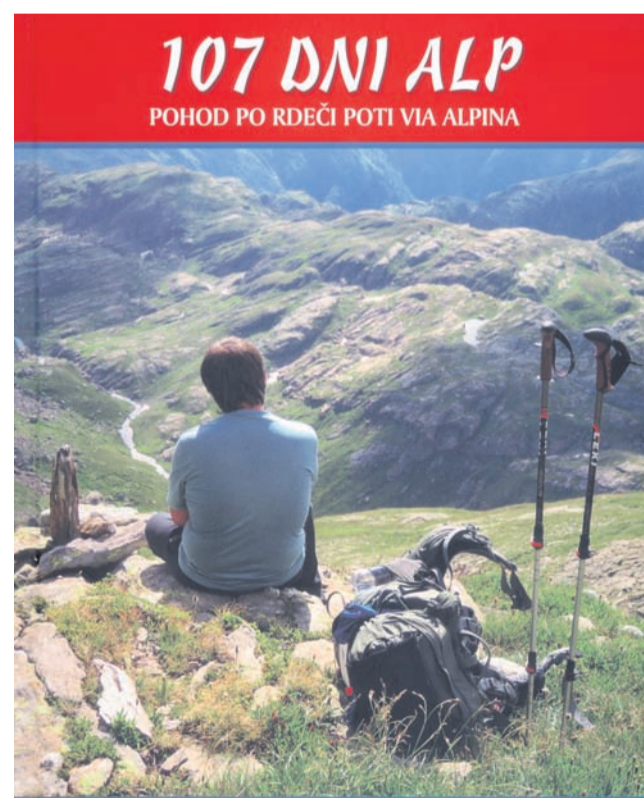
Knjiga je razdeljena na 161 etap t. i. Rdeče poti Via Alpina, ki pohodnika popelje čez osem držav. Gruber je pot začel v Monte Carlu in jo končal v Trstu. Čeprav knjiga ni klasičen vodnik, so vse večje fotografije opremljene s QR-kodo, ki jo lahko odčitate s svojim mobil-

Pozitiven odnos je najbolj pomembna sestavina za uspešno končan vezni pohod. Zelo pomembna pohodniška lastnost je, da se lahko nasmejete, ko gre vse narobe. Predanost, psihična trdnost, vztrajnost in trma so ostale ključne sestavine. Vedno se spomnite, da bi namesto tega trenutka lahko sedeli med štirimi stenami in »božali« tipkovnico.

nim telefonom, ta vam bo pa pokazal natančno lokacijo, kje je bila posneta. Odkrijete lahko številne nove, še neznane kotičke Alp in se morda navdušite za del lastnega pohoda po Via Alpini. Gruber piše, da je ta pot »... na svoj način tudi pot do nekega že pozabljenega sveta. Poti čez prelaze, nekdanje glavne prometnice in povezovalne poti, že dolgo samevajo. Ceste in železnice so tovarni promet preselile v dolino in ob reke«.

Ob opisu etap, kot jih je pisec doživljal, boste lahko prebirali še namige, ki pridejo prav slehernemu pohodniku, zlasti seveda tistemu, ki je na poti dlje časa. Knjiga bo nepogrešljiv pripomoček v zimskih mesecih, ko bo marsikdo razmišljal o svojih ciljnih v prihodnjem letu. »Pot je včasih nepredvidljiva, polna presenečenj in preizkušenj. A če ne poskusimo, ne bomo nikoli vedeli, ali zmoremo,« sklene Gruber.

MRL

O avtorju:

Igor Gruber se je lani po štiridesetem rojstnem dnevu in dveh desetletjih dela z informacijskimi sistemi odločil, da je čas za nov izziv in mejnik na življenjski poti. Prvega je postavil že leta 2000, ko je v 24 dneh prehodil Slovensko planinsko pot. Lansko izkušnjo 107 dni Alp, ki bo te dni izšla pri Celjski Mohorjevi družbi, je zapisal na več kot 300 straneh.

Sprejem za najboljše

Župan Mestne občine Celje Bojan Šrot je 22. septembra sprejel 121 najuspešnejših dijakin in dijakov minulega šolskega leta.

Evropski dan jezikov

V ponedeljek, 26. septembra, so v Srednji zdravstveni šoli Celje obeležili evropski dan jezikov. Šolski radio je pripravil oddajo z zanimivim gostom, ki je spregovoril o svojem življenju in delovanju v tujini. Tujejezično družjenje so dijaki nadaljevali po ameriško, saj jih je obiskal predstavnik ameriške ambasade v Ljubljani. Z dijaki je razmišljal o razlikah med Slovenijo in Ameriko. Preživeli so nepozaben dan, poln zanimivih zgodb. SD

Triintrideset dijakin in dijakov je doseglo izjemen učni uspeh na splošni maturi, 47 jih je doseglo izjemen učni uspeh na poklicni maturi, 33 dijakin in dijakov srednjega poklicnega izobraževanja je opravilo zaključni uspeh s pohvalo, 8 dijakin in dijakov pa se je udeležilo olimpijad in svetovnih prvenstev znanja. To je bil že 22. sprejem naju-

spešnejših maturantk in maturantov poklicne in splošne mature ter izjemno uspešnih dijakov na svetovnih prvenstvih in olimpijadah ter 12. sprejem najuspešnejših dijakin in dijakov nižjih in srednjih poklicnih šol v Mestni občini Celje.

Župan je najuspešnejšim dijakinjam in dijakom podelil knjigo Danes grofje Celjski in nikdar več avto-

rice Anne Wambrechtsamer, medtem ko so tisti, ki so bili izjemno uspešni na svetovnih prvenstvih znanja in olimpijadah, iz njegovih rok prejeli knjigo Barbara Celjska. Darilo naj jih vedno spominja na županov sprejem in na najlepše življenjsko obdobje, ki so ga preživeli v Celju.

MG
Foto: GrupA

radio celje

Osnovnošolski abrahamovci

Pred mnogimi leti se je datum na koledarju obrnil na 1. september 1966. Za mnoge je bil to dan, ko smo kot majhni radovedneži prvič stopili skozi velika šolska vrata in se podali na pot izobraževanja.

Čez noč smo postali odgovorni za svoja mlada življenja, ki so plula med čermi domačega ognjišča, dvorišča in stavbe učenosti, in sicer v času, ko smo se z velikim zaupanjem spoprijateljili s sošolci in kdaj tudi potočili kakšno solzo zaradi nerazumevanja zunanje sveta. Bili so povsem drugačni časi, ki jih težko opišemo današnjim otrokom, mladini. Morali smo biti presneto pogumni, ko smo leto za letom menjavali sošolce in učitelje, nekateri tudi šole, ko ni bilo nikomur mar za naše tihe želje in potrebe, ko je bilo povsem »normalno«, da smo jih kdaj tudi dobili po prstih z metrskim lesenim ravnilom ali je »priletela« kakšna okrog ušes ... Vseeno pa smo odrasli. Brez računalnikov, mobiltelefonov in brez varuhov otrokovih pravic. In čeprav so

bili to za nas kdaj tudi zelo težki časi, gledano zdaj z razdalje petdesetih let, so bili tudi izjemno lepi in nepozabni. Še vedno smo tukaj, polni želja, načrtov, hotenj. Le nekoliko modrejši in manj cmeravi, a v srcih še vedno kdaj prav tisti isti majhni radovedneži iz septembra 1966.

Veliko prvošolcev iz takratne podružnične osnovne šole na Ljubečni je skupaj zbral sošolec Tona Vidmar. Želel je, da skupaj proslavimo svojega šolskega abrahama. Povabili so tudi 82-letno učiteljico, gospo Slavo Hojnik, ki jih je učila v drugem razredu. Zbrali so se pred lepo »novo« šolo na Ljubečni, kjer jih je velikodušno sprejel in nagovoril zdajšnji ravnatelj in domačin Martin Grosek, skoraj tovariš iz šolskih let, ki jim je šolo, o kateri v tistih časih še sanjati niso znali, z veseljem tudi razkazal. Obujenih je bilo veliko spominov na veliko prijetnih trenutkov, na čase, ki so ostali za vedno zapisani v njihovih srcih. MARJANA KOVAČIČ

Duplosan KV

- poraba vode 250 l/ha,
- temperatura 10-12 stopinj C, sončen dan, vsaj 6 ur brez dežja,
- velikost plevelov min. 10 cm,
- škropljenje posameznih rastlin 0,1 L/10 L vode z nahrbtno škropilnico.
- karenca 28 dni.

Dobro zatira naslednje plevelce:

ščavje (*Rumex spp.*)
zlatice (*Ranunculus spp.*)
regrat (*Taraxacum off.*)

AGRO NASVETI:
051 367 008 (Vili Kurnik)
031 504 512 (Nande Osojnik)

 CINKARNA

Zastopa in prodaja za Slovenijo.

www.cinkarna.si

DUPLOSAN® KV

 Nufarm

Zaključek Poletnih bralcev v Knjižnici Laško

V torek, 13. septembra, je knjižnični vrt ponovno oživel za mlade bralce, saj smo z naj zabavo te jeseni končali počitniško bralno akcijo Poletni bralci.

Poletni bralci so postali osnovnošolci, ki so med počitnicami brali najmanj trideset dni trideset minut na dan in medtem vsaj petkrat obiskali knjižnico. Brali so lahko po svoji izbiri: knjige, revije, časopise, stripe ... Nekateri otroci so super bralno navado pridobili na novo, drugi so

jo osvežili, tretji samo malce poglobili. Vseh skupaj (sodelovali so otroci iz Laškega, Radeč, Rimskih Toplic in Zidanega Mosta) je bilo kar 120!

V zahvalo ter za trud in spodbudo, da bi učenci ohranili bralno navado tudi med šolskim letom, smo v goste povabili pesnika, pisatelja,

dramatika, igralca in prevajalca Andreja Rozmana Roza, ki je navdušil vse generacije. Nasmejal nas je z izjemnimi interpretacijami svojih pesmi in nam mimogrede zaupal še kakšno (seveda zabavno) prigodo iz svojega življenja, prijazno odgovarjal na »velika« vprašanja naših »malih« bralcev ter nam podal tudi življenjske modrosti in »modrosti«. Prireditve so s pesmi-

jo popestrili pevci in pevke združenih zborov OŠ Primoža Trubarja Laško OPZ Trubadurčki in MPZ Trubadurji pod vodstvom Mateje Škorja, ki se vedno prijazno odzovejo našemu povabilu – očarali so nas z izvedbo odlomka Gobčeve operete Kresniček.

Nagradni izlet

Vsem »poletnim bralcem« je knjižnica podelila nahrbtnike v spomin na letošnjo bralno akcijo, na koncu prireditve pa je sledilo še veliko nagradno žrebanje. Podelili smo knjižne nagrade in eno glavno – letošnji srečni nagrajenec

se bo lahko v ZOO Ljubljana srečal s svojo najljubšo živaljo in preživel nepozaben dan. Da nam bo zaključek bralne akcije ostal v še lepšem spominu, so s tehnično pomočjo (poleg zaposlenih v knjižnici) poskrbeli v društvu Šmolc, za odlične fotografije pa so zaslužni mladi fotografi Jakob Pirš, Lara Zalokar in Rina Medjič (pod mentorstvom Andreja Gobca). Vsem se najlepše zahvaljujemo.

Vesolja ob uspešnem zaključku pa ne bi bilo brez mladih bralcev (in podpore njihovih staršev). Prepričana sem, da ni bilo vedno eno-

stavno brati pol ure na dan: verjetno je bilo trideset minut kdaj »urca«, včasih pa tudi »uuuraaa«. Ampak uspelo jim je.

Če bodo branje ohranili, sem prepričana, da bodo osvojili najboljšo nagrado in pridobili izvrstno naložbo za prihodnost – odlično bralno navado. Branje namreč resnično širi obzorja in odpira vrata v najrazličnejše svetove ...

Tam daleč nekje nas čaka svet in zagotavljam vam, da je z »branjem prežet svet vredno živeti«.

JERICA HORJAK
Foto: RINA MEDJIČ

Mladi in mir

Mednarodni dan miru, 21. september, so dijaki in učitelji Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Šolskega centra Celje obeležili v petek, 23. septembra, s prireditvijo, naslovljeno Mladi in mir.

Na tej prireditvi so člani gledališke delavnice, instrumentalisti Šolskega centra Celje in člani krožka ŽVN prikazali, kako pomembno je, da se zavedamo, da mir soustvarjamo vsi. Dijakom se je pridružila tudi psihologinja Adela Vlašič Tovornik, ki je govorila o posledicah, s katerimi se mladi soočajo zaradi disfunkcionalnih družin.

Prireditve je nastala na podlagi projekta Mladi in mir, ki sta ga organizirali Teozofska knjižnica in bralnica Alme Karlin ter Mestna občina Celje in ki so se ga udeležili tudi dijaki srednje šole za kemijo, elektrotehniko

in računalništvo in 16. septembra aktivno sodelovali na delavnicah v Celjskem mladinskem centru.

Projekt Mladi in mir je resnično zaživel v celotni šoli, saj so se dijaki na razrednih urah pogovarjali o tem, kako lahko sami poskrbijo za mir znotraj svoje družine. Celoten september je bil namreč posvečen osveščanju dijakov, da je mir naša skupna odgovornost.

Prireditve so organizatorji sklenili z razmišljanjem enega od dijakov, in sicer: »Družina je tako kot programiranje – vtikati moraš svojo odločitev, da se družina pravilno zažene. Problemi v družini so podobni kot problemi pri programiranju, če jo zaženeš napačno, ima družina probleme.«

Dr. ANITA LAZNIK,
koordinatorka projekta Mladi in mir

Tabor za otroke

Ideja o izvajanju vsakoletnega tabora za otroke, ki živijo v rejniških družinah, se je na Centru za socialno delo Laško porodila pred tremi leti, ko je center izvedel prvega. Nekoliko s strahom smo se lotili organizacije in izvedbe, saj takrat nismo vedeli, kako bodo otroci sprejeli takšno obliko sodelovanja. Pred tremi leti smo prebili led. Uspešno.

Letos smo se srečali na začetku poletnih počitnic. Prišlo je trinajst otrok. Sku-

paj smo preživeli tri čudovite dni na Šmohorju, v neokrnjeni naravi.

Med pomembnejšimi poslanstvi tabora je oblikovanje otrokove pozitivne samopodobe oziroma samozavesti, ki sta ključni za otrokov nadaljnji razvoj. Otroke želimo naučiti sprejemati sebe in druge. Vsako leto želimo otrokom ponuditi nove izkušnje, dejavnosti in aktivnosti, zaradi katerih se bodo tabora radi spominjali. Trudimo se ustvariti sproščeno vzdušje in varen prostor, kjer imajo

otroci priložnost vzpostaviti trdnije medsebojne odnose. Vedno znova se vračamo k pogovoru o močnih področjih posameznika, poudarjamo njegove kakovosti oziroma pozitivne lastnosti.

Trije aktivni dnevi

In kaj vse smo počeli? Ustvarjali smo v delavnicah, se igrali, družili, razmišljali o sebi in drugih, se spoznavali, igrali športne in družabne igre, se smejali, pridobivali nove socialne veščine za življenje, se učili reševati konfliktna situacije ...

Prvi dan smo namenili več časa spoznavanju drug drugega ter spoznavanju okolja,

Čiščenje travišč na Rogli

V soboto, 24. septembra, je bila že sedma prostovoljna akcija čiščenja zaraščajočih travišč (planj) na območju Pohorja, natančneje na traviščih Volovice, ki se nahajajo zahodno od Rogle. Akcijo so organizirali Zavod RS za varstvo narave, Občina Zreče, Sklad za naravo Pohorje, Občina Mislinja in Zavod za gozdove Slovenije.

Izvedena je bila v okviru projekta Life Življenje traviščem. V akciji so sodelovali posamezniki in člani različnih prostovoljnih organizacij oziroma združenj.

Po uvodnih besedah predstavnika Občine Zreče Štefana Posiloviča in vodje projekta Življenje traviščem dr. Nike Debeljak Šabec se je malo manj kot štirideset udeležencev akcije razdelilo v manjše skupine in delo se je začelo. Z območja travišč so pospravljali sečne ostanke (veje, posamezne manjše kose debel), ki so ostali po lanski sečni zaraščajočih površin na območju Volovice. Sečne ostanke so zlagali v gozdni rob ali na kupe, ki so jih kasneje s pomočjo traktorja odpeljali izven območja travišč. Delo je potekalo v sproščenem vzdušju in več kot polovica udeležencev letošnje akcije je sodelovala že v prejšnjih akcijah, nekateri celo na vseh.

Po izvedbi čiščenja je sledila malica na Rogli, kjer so udeleženci akcije prejeli v spomin majice Sklada za naravo Pohorja. Sledila sta še skupno fotografiranje in slovo s pričakovanjem ponovnega druženja že v naslednjem letu. TKŠ

v katerem smo bili. Obiskal nas je tudi Milan Perk, ki nam je predstavil svet padalstva. Obljubil nam je, da bo prišel naslednji dan še enkrat in nas povabil na praktičen prikaz poleta s padalom, seveda v primeru ugodnejših vremenskih razmer.

Proti večeru sta nas obiskala lovca Andrej Mavri in Rok Golob, ki sta nam predstavila lovsko dejavnost ter nas seznanila s tem, kako lahko vsak posameznik s svojim pozitivnim odnosom skrbi za naravo in dobro počutje živali v gozdu. Večer smo preživeli ob druženju, družabnih igrah, pantomimi, kjer smo se drug drugemu nasmejali do solz.

V pozitivnem vzdušju smo nadaljevali drugi dan tabora, ki smo ga zapolnili s številnimi aktivnostmi. Obiskala nas je Petra Šuster iz Centa starejših Hiše generacij Laško, ki nam je razkrila nov recept za pripravo slaščice brez peke. Vsak je izdelal svojo sladico. Sledilo je tisto najboljšo, pokušanje sladice in sladkanje z njimi.

Na bližnjem hribu Malič so nam Milan Perko in njegovi padalski prijatelji pokazali skok s padalom. Ob vrnitvi z Maliča nas je na robu gozda pričakal Damjan Kolšek, ki nam je pripravil adrenalinski

spust po žici (zipline). V črni čas smo preživeli ob tabornem ognju, druženju in sproščenem pogovoru.

Zadnji dan smo se pripravljali na zaključek tabora in se pogovorili o tem, kaj nam je bilo na taboru všeč in kaj bi si želeli, da bi bilo drugače. Otroci so samostojno pripravili predstavitev za rejnike in rejnice ter ostale družinske člane. Vse tri dni pa smo udeleženci pridno in vestno skrbeli za red in čistočo prostorov.

Iskrena hvala Občini Laško, podjetju Monting SK iz Rečice pri Laškem, podjetju PBK Celje, podjetju Biro bit Celje, ki so naš program finančno podprli. Zahvaljujemo se Pivovarni Laško, ki je donirala izdelke svoje blagovne znamke. Hvala vse našim gostom in tudi oskrbnici Doma na Šmohorju Heleni Perko, ki nas je razvajala z odlično pripravljeno hrano in skrbela za dobro počutje.

Velika hvala tudi rejnikom in staršem, da ste nam zaupali otroke in nam omogočili čudovito doživetje. Bilo nam je res lepo.

Socialni delavki
KARMEN KOPRIVC
GRAJŽL
MARJETA FERLEŽ

Cuprablau Z

Škropljenje sadovnjakov po obiranju

Škropljenje opravimo s pripravkom **Cuprablau Z** v odmerku 2 kg/ha (škropimo po spravi pridelka).

Cuprablau Z zmanjšuje potencial jablanovega škrlupa (*Venturia inaequalis*), ki prezimi v obliki askospor v odpadnem listju, z uporabo pa bistveno zmanjšamo potencial glive za prihodnje leto.

Cuprablau Z pospešuje olesenitev lesa, odpadanje listja, s tem zmanjšuje možnost zimske pozebe, ki lahko poveča napad jablanovega raka (*Nectria galligena*).

Cuprablau Z uporabljamo tudi za učinkovito varstvo koščicastega sadja pred okužbami glive breskove kodravosti (*Taphrina deformans*) in rožičavosti češpelj (*Taphrina pruni*). Breskve in češplje poškopimo jeseni in spomladi in tako pravočasno zatremo brstiče glive, ki prezimijo pod lubjem.

Hkrati pripravek **Cuprablau Z** zatira tudi glivo, ki povzroča listno luknjičavost koščičarjev (*Stigmia carpophila*).

Bakterija (*Erwinia amylovora*)-hrušev ožig

Breskova kodravost

Jablanov škrlup

Češpljeva rdeča listna pegavost

Jablanov škrlup-močna okužba

Rožičavost češpelj

Luknjičavost koščičarjev

Jablanov rak

1

Družina Javornik, Babna Brda, Sveti Štefan

Zmagovalna zasaditev raste v Babnih Brdih

Prepričala nas je elegantna
kombinacija družine Javornik

Zaposleni v naši medijski hiši smo ta teden imeli težko nalogo – izbrati smo morali najlepšo balkonsko zasaditev. Vaš odziv je bil velik, poslali ste nam fotografije čudovitih barvnih in cvetličnih kombinacij, ki pričajo o velikem trudu, ki ga vlagate v svoje cvetoče lepote. In več kot očitno je, da jim posvečate tudi izjemno veliko ljubezni.

Lastniki prvih treh nagradjenih zasaditev prejmejo nagrado Vrtnarstva Žolnir iz Celja.

2

Edi Teržan, Celje

Blaž Kolar, Male Dole pri Vojniku

3

Fotografij vseh vaših zasaditev, s katerimi ste sodelovali v našem natečaju, žal ne moremo objaviti. Izjemno lepe in kot navdih za naslednjo sezono pa so vam lahko tudi naslednje:

Ana Stropnik, Škofja vas

Marija Videc, Vodruž

Jelka Županec, Pristava pri Mestinju

Darinka Knez, Šentrupert nad Laškimi

Jože Grosek, Loče

Marjetka Leber, Vojnik

Ivanka Gajšek, Štore

Marica Polšak, Hrastje

Marley je vedno za igro in akcijo.

»Border« ima »borderja«

Marley, rojstnodnevno darilo za Roka Marguča

Za srečanje smo se dogovorili na hitro, na enega od tistih dni, ko je bil še v Celju. Čas priprav na zimsko sezono se je namreč že začel, po pet dni je doma in v tujini. Letošnja sezona bo dolga, pravi Rok Marguč, naš odlični deskar na snegu, svetovni prvak v paralelnem slalomu izpred treh let. Sredi marca ga čaka svetovno prvenstvo v Sierrri Nevadi, še prej ga čakajo tekme svetovnega pokala, od katerih bo ena tudi na Rogli. Ampak vse to smo omenili le mimogrede, tokrat je bil glavna tema pogovora kosmatinec Marley, sedemmesečni črno-beli kuža pasme border collie.

Žena Tina je ob pomoči domačih pred nekaj meseci, ko je Rok praznoval trideseti rojstni dan, poskrbela za presenečenje. Darilo s pentljo je tokrat imelo štiri ko-

smate tace. Rok je od doma navajen življenja s psi, saj so imeli nekaj časa kar tri zlate prinašalce. V Celju, kjer živi z ženo, je pogrešal takšno družjenje in želel si je borderskega ovčarja, vzdržljivega, gibčnega in neutrudnega psa, ki bi mu delal družbo tudi na treningih.

Tina se je morala kar precej potruditi, da ga je našla, saj čas za mladiče ni bil ravno najbolj primeren. Poleg tega se je pri vzrediteljih morala dogovoriti, da so mladiča obdržali dlje, kot je običajna praksa, da se je lahko pojavil kot rojstnodnevno presenečenje.

»Skuliran« pes

Tudi njegovo ime ni izbrano naključno. »Na Havajih sva bila s Tino na medenih tednih in tam so ves čas vrteli glasbo Boba Marleya, ki jo zelo rad poslušam, in tako je pes dobil ime,« pri-

poveduje Rok, ki prizna, da bi bilo težko imeti takšnega psa v stanovanju, če ne bi bil sam tako aktiven in ga ne bi jemal s seboj. Potrebuje namreč veliko gibanja in tudi veliko zdrži.

Zjutraj ni prezgoden, pravi Rok, okrog sedmih ga odpelje ven. Včasih gresta skupaj na trening. »Odpeljem ga na Grmado in potem pride Tina po naju, ker zaradi kolkov ni v redu, da hodi predolgo.« Ali pa gredo do Šmartinskega jezera, kamor se je odpeljal tudi v košari na kolesu, pri čemer se ni prav nič upiral, enako tudi ne, ko sta ga posadila na sup. Veliko časa preživijo tudi na Rogli. Marleyju je vseč v gozdu, kjer pa ga morebitna srečanja z drugimi živalmi ne vržejo iz tira. »Srečala sva že gamse, ovce, ki so zbežale iz ograje, a ni bilo nobenih težav,« pravi Rok, ki je nad psom navdušen. Prejšnje izkušnje

Rok Marguč je Marleyja dobil za trideseti rojstni dan.

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

»Vsakega psa se da vzgojiti po svoje, pasma ne vpliva toliko kot lastnik. Ni slabih pasem, so samo slabi lastniki.«

z zlatimi prinašalci namreč niso bile vselej pozitivne. »Plačal sem za marsikatero ovco ali kuro. Ali pa so psi tekli za srnjadjo in sem jih nekaj dni iskal po gozdu.«

Slušalke na glavi in pes na povodcu

Že kot otrok si je Rok želel psa, a ker so bili v Celju, ga ni mogel imeti. Danes pravi: »Otroci si večkrat želijo psa in se ga naveličajo po štirinajstih dneh. Najprej jim je treba kupiti povodec in naj ga nosijo en mesec okrog, da se vidi, če so dovolj odgovorni za to, da lahko imajo psa.«

Nato se je družina preselili na podeželje, v okolico Laškega, na območje, »kjer se lisice sprehajajo po dvorišču«, kot v šali pripomni simpatičen sogovornik. Takrat je dobil psa, nazadnje so bili pri hiši kar trije. Rok je bil v tistem okolju nekaj posebnega, saj se je sprehajal s svojimi psi, kar na podeželju ni navada. »Imajo spuščene ali na verigah, zato sem bil malo čuden s slušalkami na glavi in s psom na povodcu.«

Oba skrbita zanj

Marley je bister pes, a v pasjo šolo je vseeno moral. Roka je malo presenetilo le to, da je plašen. »Boji se tudi lastne sence, čeprav se

Za borderske ovčarje velja, da potrebujejo aktivne lastnike, ki se z njimi veliko ukvarjajo. So preveč inteligentni za poležavanje in lenarjenje.

doma izkaže tudi kot čuvaj,« ga pohvali. Pes nima rodovnika, saj ga Tina in Rok ne mislita voziti na razstave niti pariti, imata ga zato, ker sta ljubitelja živali. Ko Roka ni doma, zanj poskrbi Tina, ki je od doma prav tako navajena pasje družbe, pri čemer je pes enako navezan na oba. Posebnega dela z njim nimata in tudi glede prehrane in nege ni zahteven. »Paziva le, da ne je čokolade, čebule, grozdja, torej tistega, kar mu škodi, vse ostalo ni problem, poskusi kdaj tudi tisto, kar midva jeva.«

Da je prijazen in nenapadalen, pove tudi podatek, da se z domačim mačkom dobro razume, saj skupaj divjata okrog. »Tudi z otroki se dobro ujema, saj se rad igra z nečakinjami in nečaki. Sicer pa se žival tako umakne, če ji kaj ni všeč.«

Marley je tako popestril dneve mladima zakoncema, ki se veselita zimskih mesecev, saj oba obožujeta zimo in aktivnosti na snegu. Zagotovo kosmatinec pri tem ne bo zaostajal.

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Modri telefon

Solastništvo v stavbi

Občanka želi izvedeti, kje so hranjeni podatki o solastniških deležih v večstanovanjskih stavbah. V takšni hiši, ki upravnik nima, se namreč lastniki pripravljajo na obnovo fasade. Zanima jo tudi, kako se ta delež izračuna in ka-

tera zakonodaja določa solastniške deleže.

Ministrstvo za okolje in prostor nam je odgovorilo, da mora biti etažna lastnina vzpostavljena na osnovi določil Stvarnopravnega zakonika (SPZ; 105. in 106. člen). Opredeljena je kot »lastnina posameznega dela zgradbe in solastnina skupnih delov«. Za skupne dele se vzpostavi solastniški delež vsakega posameznega etažnega lastnika »ob upoštevanju uporabne vrednosti posameznega dela v etažni lastnini v razmerju do skupne uporabne vrednosti nepremičnine, razen če zakon ali pravni posel določa drugače«. Stroški vzdrževanja se delijo po solastniških deležih, razen če pogodba o medsebojnih razmerjih ne določa drugače.

Geodetska uprava RS, ki deluje v okviru ministrstva za okolje in prostor, vodi podatke o fizičnih lastno-

stih nepremičnin. Podatki o lastništvu in s tem tudi o deležu lastništva so vodeni v zemljiški knjigi. Geodetska uprava RS jih od nje le prevzema. Z vzpostavitvijo

etažne lastnine, ki jo ureja zakonodaja s področja zemljiške knjige, se določijo tudi solastniški deleži na skupnih delih stavbe.

BJ

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 8. ob 7. uri in od 21. od 3. ure do 31. ves dan.

6. ČE	list
7. PE	list
8. SO	plod
9. NE	plod
10. PO	korenina
11. TO	korenina
12. SR	od 9. ure cvet

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrjani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

MALE ŽIVALI
VELIKE LJUBEZNI

Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje
avtor: Luka Žerjav

V spomin

Ladislav Drago Hribar

(1931–2016)

Zgodnja in srečna otroška leta je Drago Hribar preživljal v Matkah in Šmartnem ob Paki, kjer so zavedni Hribarji postavili tkalnico; na teh istih strojih je pozneje zrasla celjska Metka. A usoda mu je že v rosnem otroštvu namenila kruto življenjsko preizkušnjo: njegovo srečanje s I. osnovno šolo v Celju leta 1942 ni imelo nič skupnega s šolanjem in z izobrazbo, ampak je pomenilo dokončno slovo od matere, ki ji je okupator namenil skorajšnjo smrt v Auschwitzu, in njegovo deportacijo v otroško taborišče. Oče Dominik si je po izkušnji s koncentracijskim taboriščem v Mauthausnu prisegel, da ga tja ne bo več. Po vrnitvi iz taborišča se je odločil za odhod v partizane, padel je v zadnji borbi Pohorskega bataljona 8. januarja 1943.

Drago je v tem času v taboriščih za otroke od Frohnleitna do Saldenburga in naprej, oropan staršev in družinskega okolja, vse do osvoboditve doživljal arijsko prevzgojo - izkušnja ga je zaznamovala za vse življenje. Domov se je vrnil po vojni.

V gimnaziji je opozoril nase z dvema talentoma. Najprej s tekmo na kratke proge - v zlati dobi Kladivarja je bil šprinter, skupaj s Stankom Lorgerjem član rekordne jugoslovanske mladinske štafete 4x100 metrov. Drugi talent, ki mu je za razliko od atletike ostal zvest vse življenje, je bilo pisanje. Objavljal je začel proti koncu srednješolskih let kot pesnik, po študiju slovenščine in primerjalne književnosti pa je postal novinar: med letoma 1958 in 1968 pri Celjskem oziroma Novem tedniku, in sicer v zadnjih letih kot urednik, potem pa do upokojitve leta 1997 kot dopisnik in komentator Dela. Po študiju in zaposlitvi se je poročil in si z ženo Darinko ustvaril dom, ki je kmalu postal dom tudi hčeri Saški.

Novinarski in komentatorski vsakdan mu, kljub temu da je bil cenjen in upoštevan komentator, ni bil dovolj. Namesto s poezijo ga je dopolnjeval in si lajšal njegovo težo s humorjem. Objavljal je tako v matičnem časopisu kot v humorističnih listih. Bil je nesporno vodilno pero med satiriki na Celjskem. Humoreske in epigrame, v katerih

sta se srečevala njegova kritičnost in pesniški dar, so stanovski kolegi nagradili z najvišjim priznanjem za humor in satiro - z zlatim pipcem. Sodelavci celjskega humoristično-satiričnega lista s tem imenom so ugotavljali, da si lista ne znajo predstavljati brez njega. Potem ko ga je leta 1963 pomagal ustanoviti, je dolga leta ostal njegov piščoči steber in urednik. Ob njegovi sedemdesetletnici sta mu hči in vnukinja pripravili knjigo z izborom njegovih humorističnih in satiričnih spisov z naslovom Ubežnice iz novinarske beležnice.

Drago je svoj poklic razumel kot poklicanost k objavljanju resnice tudi takrat, ko to ni bilo vsem pogodu, oblastnike in vplivneže je meril z istim vatlom tako v sedanjem kot v nekdanjem režimu. S takšno držo je seveda moral trčiti o funkcionarje, ki so bili prepričani, da imajo resnico v zakupu, in ki so kdaj v njem videli »antisocialistični element« ter »sovražnika socializma«; drugič spet so ga spraševali, ali ne bi raje zamenjal poklica. Odgovoril jim je, da si pridruži pravico misliti s svojo glavo in objavljati to, kar misli. Sodelavci so mu priznavali briljanten stil in visoko jezikovno, duhovno in občloveško omiko tako v »resnih« novinarskih prispevkih kot v satiričnih zapisih.

Sorodniki in prijatelji, sošolci, stanovski kolegi in znanci smo ga imeli radi in smo ga več kot samo cenili. Nagovarjal nas je s svojo skromnostjo in neposrednostjo, s skrajno otroško zaupljivostjo, z dobrodušnostjo in dobrohotnostjo, spoštovali smo njegovo poštenost, pokončnost, neupogljivost v povezavi s humorjem. Morda bi bilo bolje reči: še vedno ga imamo radi in ga spoštujemo, tega tudi njegova fizična smrt ne more spremeniti. V resnici bo preminil šele, ko ne bo več tega, kar je napisal.

LP

IZBERI SVOJO POT

NOVI
S-CROSS SX4

2-LETNO FINANCIRANJE
EOM = 0 % + GRATIS KASKO*

GORIVO V
VREDNOSTI 1.000 €

ZIMSKE PNEVMATIKE
NA PLATIŠČIH

080 34 49
BREZPLAČNI INFO

f Suzuki
Slovenija

www.suzuki.si

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,1-5,9 l/100km in 106-135 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0065-0,0525 g/km, trdi delci: 0,00012-0,00138 g/km, število delcev: 0,02-9,70 E11/km. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povzrašanju koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priručniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si.

* Reprezentativni primer izračuna za SUZUKI SX4 S-CROSS: - vrsta financiranja: finančni leasing - predračunska vrednost predmeta financiranja: € 16.700 - lastna udeležba (polog): € 5.567 - znesek financiranja: € 11.133 - število obrokov: 2 - letni obrok: € 5.567 - stroški odobritve: € 0 - skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 11.133 - letna obrestna mera: 0% - efektivna obrestna mera: 0% na dan 14.09.2016. Akcija velja do 31. 12. 2016.

SUZUKI

FRI MOBIL
AVTOCENTER

AC FRI-MOBIL d.o.o.
Dečkova cesta 43
3000 Celje
Tel: 03 425 6080
e-mail: suzuki@fri-mobil.si

Way of Life!

Tik ob vrtcu se vrtijo delavci in nad njimi veliki žerjavi.

Mali zidarji zidajo vrtec

V Vrtcu Prevat v Slovenskih Konjicah hkrati zidajo kar dva vrta

To jesen so otroci v konjiškem Vrtcu Prevat stopili v vrtec s posebnimi občutki. Tam, kjer je sredi trate še malo prej stala lesena igralna utica, so zdaj ograje, visoki žerjavi, beton in železo. Delavci kot mravlje hitijo sem in tja po gradbenih odrih. V garderobi starega vrtca pa stoji čisto resna opozorilna tabla – Pozor, gradbišče. In mali delavci kot mravlje marljivo gradijo svoj čisto pravi mini vrtec.

Konjiški otroci bodo imeli na svoj majhen vrtec. v približno letu velik nov vrtec in tega se zelo veselijo. Še posebej zato, ker bodo smrečico ob koncu gradnje postavili tudi

Otroci so se v teh dneh naučili, kako izgleda gradbeni načrt, poučili so se o vsem, kar morajo vedeti zidarski mojstri,

Na tej strani Novega tednika prostor najdejo pisane aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj zanimivega dogaja tudi v vašem vrtcu, v varstvu pri babici ali na igrišču pred blokom, nam sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

Modrosti malih bučk

Očka pobara prvošolčka, kako je bilo prvega dne v šoli.

»Si srečal župana, a ne?«

»Pa sem ga res.«

»Sta se kaj pogovarjala?«

»Jaz sem bil bolj tiho.«

»Kaj je pa on govoril?«

»Kr neki.«

Ko vas bodo naslednjic nasmejale vaše bučke, njihove velike misli delite z nami. Pišite nam na tednik@nt-rc.si s pripisom za Otroški vrtljak.

Mali gradbinci so se dela lotili po svoje.

narisali so načrt stavbe in se lotili dela. Zdaj mešajo malto in zlagajo zidake. Njihov vrtec bo imel šest igralnic, najboljšo kuhinjo in veliko igrišče. Imel bo čisto pravo streho, v njem pa bo veliko srečnih otrok. V teh dneh so prav vsi našli svojo zaposlitev v gradbeništvu in kot je ugotovil nadzornik Drago, bodo iz teh malih zidarjev enkrat izvrstni gradbinci. Tudi zato, ker znajo ob delu, če je treba, na ves glas zapeti. Menda bomo na slavnostno odprtje novega vrtca povabljeni tudi mi.

StO
Foto: GrupA

V Vrtcu Prevat so zidarji prav vsi otroci – eni gradijo tako, drugi drugače.

Srečo zaželel tudi slavni ptujski Rimljan

Na slavnostnem odprtju paviljona arheologije in novega Turistično-informacijskega centra v Celju sta bili ob množici navzočih gostov, tudi dve slavni osebnosti iz prvih stoletij našega štetja. Sloviti celjski Rimljan Tit Varij Klemens v podobi režiserja in študenta AGRFT Luke Marcena je bil tako prevzet, da se je odločil kar voditi prireditev na Glavnem trgu. Ta je privabila tudi znamenitega ptujskega Rimljana, Marcusa Antoniusa Primusa, ki ga je upodabljal **Andrej Klasinc**, znani ptujski turistični menedžer. S Ptujja ni prišel le z rimskimi vojščaki in nekaj ostalimi prebivalci nekdanje Petovie, ampak, kot se spodobi, tudi z darilom. Kaj je ob izročitvi povedal prvemu vladarju novodobne rimske Celeie **Bojanu Šrotu** in direktorici Zavoda Celeia **Mileni Čeko Pungartnik**, da jima je zvalil širok nasmeh, za nas navadne naslednike rimskih podanikov ostaja skrivnost.

Foto: SHERPA

Vsak po svojem receptu

»Očitno nekje obstaja boljši »pohan« piščanec, kot je tvoj,« je po koncu tekmovanja brez olepševanja ugotovil **Boštjan Misja** (levo). Njegov oče **Peter Misja**, sicer tudi župan Podčetrtega, ga je le malo postrani pogledal. Glede na to, da si je on izmislil tekmovanje v cvrtju piščanca, bo pa ja vedel, kaj je dobro »pohanje«. Boštjan – prvi mož zavoda Turizem Podčetrtek – je idejo pod okriljem Pivo struna festa udejanjil. Čeprav imata vsak svoje recepte, se v isti kuhinji očitno dobro znajmeta. Letos se bo v njej velikokrat cvrlo, saj se je Peter odločil, da bosta naslednje leto zmagala.

Foto: GrupA

Še knjiga o Kl(j)ubu

Po odmevni lanski razstavi, ki je bila posvečena 50-letnici odprtja in desetletju zaprtja Mladinskega kluba Celje, v zadnjem obdobju poznanega pod imenom Kl(j)ub, smo dobili še knjigo in dokumentarni film. Pred kratkim jo je izdal Zgodovinski arhiv Celje. V knjigi Bili smo Kl(j)ub se najdejo številni nekdanji zvesti obiskovalci tega kulturnega celjskega zbirališča mladih. Knjiga je bila na prodajni na premieri filma Mesto, ki kljubuje režiserja Tadeja Čatra.

Bojan Cvelfar, zgodovinar in arhivist, sicer pa direktor Arhiva RS, seveda ni smel mimo zanimive publikacije, ne vemo pa, ali morda tudi zato, ker se je našel na kakšni od fotografij.

Foto: SHERPA

S kozmonavtom pod oblake

Konjičani so na svoje gospodarstvenike že tako ali tako ponosni. Da imajo med njimi celo letalske proizvajalce, je pa sploh pika i. Ta še posebej prav pride, če imajo v gosteh ruskega župana iz Zvezdnege mesta. Z **Valerijem Ivanovičem Tokarevom** (levo) je v žirokopter sedel tudi njegov konjiški kolega **Miran Gorinšek**. »Če zna priti na luno, bo znal še varno pristati,« si je verjetno mislil in se prepustil nekdanjemu kozmonavtu.

Eko grozdje predsednika društva

Nekaj posebnega je bila prva trgatve ekološko pridelanega grozdja pri **Silvestru Mariču**, predsedniku Društva savinjskih vinogradnikov. V vinogrdih, ki jih obdeluje z ženo Romano na Brnici nad Libojami in v Malih Dolah pri Vojniku, je bil pridelek zelo dober, kar je glede na zahtevno ekološko pridelavo grozdja velik uspeh. Pri tem sta uporabila tudi stare in preverjene metode biodinamike. Zdaj ju čaka promocija tega bolj zdravega načina med ostalimi člani društva, ki se za tak korak še niso odločili.

Foto: TT

Vinska lepota prišla z abrahamom ...

... in to že pred 20 leti. Potomko najstarejše vinske trte z mariborskega Lenta so v Šentjurju namreč posadili pred dvema desetletjema. Velik del tega časa zanjo skrbi mestni viničar **Jurij Malovrh** (levo). Ko sta se s trto prvič srečala, je bil kot

šentjurski župan še njen gospodar in ravno sveži abrahamovec. Letos aprila je obeležil 70 let in očitno 20 let izkušenj trti dobro dene, Malovrhu pa tudi ne škodi. Ob tem mu je roko stisnil tudi njegov trenutni naslednik **Marko Diaci**.